

Aanhangsel, of tweede deel, van de dicht-kundige ziele- zangen

<https://hdl.handle.net/1874/35387>

AANHANGSEL, 2

Of tweede Deel;

VAN DE

DICHT-KUNDIGE

ZIELE-ZANGEN,

OPGESONGEN

Door PHILIPPUS van SORGEN,

En verscheide andere

ZANGH-LIEVERS.

Tot UTRECHT,

By de Weduwe van WILLEM CLERCK, Boeck-
verkoopster, op de Neude in de Grondt-Regel
der Gereformeerden. A°. 1688.

---

*UITTREK uit het Verslag gedaen aen de
koninglyke Maetschappy der Fraeie Kon-
sten en Letterkunde te Gent, over de stukken
ter mededinging in 1816 ingeleverd.*

Het eerste en uitmuntendste der weldaden van den zegeprael van WATERLOO, was de onafhankelijkheid van ons Vaderland. Nimmer scheen eene omstandigheid aen het Genootschap gunstiger om de Konsten uittenoodigen tot het vereeuwigen, in hunne edele voortbrengsels, der gevolgen van dien glorieryken Veldslag. 'T was in die vaderlandsche inzichten dat het Voorschift der mededinging door het Genootschap werd uitgezonden; thans mag het zich verblyden de opgevatte hoop ten deele vervold te hebben gezien.

DICHTKUNDE.

De nederduitsche Zangstukken, ten getalle van vyftien, en de fransche ten getalle van veertien, hebben de eerste ter beoordeeling voorgesteld geweest. De fraeiheid van een groot getal diër stukken, doet beklagen dat het Genootschap, ingevolge deszelfs wetten, slechts de bekroonde Dichtwerken in 't licht hebbe kunnen geven.

De Prys, voor het nederduitsch Zangstuk voorgesteld, is toegewezen aen MEVROUW CATH. WILHEL. BILDERDYK, te Amsterdam.

De *accessit* aen M^r JOH. BOSSCHA, Hoogleeraer der latynsche Letterkunde, te Amsterdam.

De vereerlykende melding aen Mejuffr. PETRONELLA MOENS, te 's Gravenhage, en aen Mr PIETER RUTGER FEITH, lid van het Gerechtshof te Almelo.

De Prys voorgesteld voor het fransch Zangstuk, is toegewezen aen Mr PHIL. LESBROUSSART, van Gent, eertyds Hoogleeraer der Letterkunde, enen der Opstellers van den algemeinen nederlandschen courant, te Brussel.

De *accessit* aen Mr PIETER LEBROCQUY, van Gent, student in rhetorica, in het koninglyk Collegie dezer stad.

De vereerlykende melding aen Mejuffr. C. S. HUGO DE RAVESCHOT, te Brussel.

---

*EXTRAIT du Rapport fait à la Société
Royale des Beaux Arts et de Littérature
à Gand, sur les morceaux présentés au
Concours de 1816.*

LE premier et le plus signalé des bienfaits de la victoire de WATERLOO, fut l'indépendance de notre Patrie. Jamais circonstance ne parut plus favorable à la Société, pour faire un appel aux Arts, et les inviter à consacrer, dans leurs nobles Productions, les résultats de cette immortelle Journée. Ce fut dans ces vues patriotiques qu'elle publia le Programme de son Concours; elle peut se féliciter aujourd'hui d'avoir vu se réaliser en partie, les espérances qu'elle avait conçues.

POÉSIE.

Les Cantates flamandes au nombre de quinze, et les Cantates françaises au nombre de quatorze, ont été les premières soumises à la discussion. Le mérite d'un grand nombre de ces morceaux, fait regretter que la Société, conformément à ses statuts, n'ait pu livrer à l'impression que les Poèmes couronnés.

Le prix proposé pour la Cantate flamande a été décerné à Madame CATH. WILHEL. BILDERDYK, à Amsterdam;

L'accessit à M^r JOH. BOSSCHA, professeur de littérature latine, à Amsterdam;

La mention honorable a été accordée à Madame PETRONILLE MOENS, à La Haye; et à Mr PIERRE RUTGER FEITH, juge au Tribunal d'Almelo.

Le prix proposé pour la Cantate française a été adjugé à Mr PHILIPPE LESBROUSSART, de Gand, ancien professeur de belles-lettres, l'un des rédacteurs de la gazette générale des Pays-Bas, à Bruxelles.

L'accessit à Mr PIERRE LEBROCQUY, de Gand, élève en rhétorique au Collège royal de cette ville;

La mention honorable a été accordée à Mad^{elle} C. S. HUGO DE RAVESCHOT, à Bruxelles.

MUZYK.

Zeven mededingers hebben om den Prys van het Muzyk gedongen: alle de stemmen hebben zich vereenigd om dien toe te wyzen aen Mr VERHEYEN, van Gent, die het fransch Zangstuk in muzyk heeft gesteld, en aen Mr P. J. SUREMONT, van Antwerpen, die zich op het nederduitsch Zangstuk heeft geoeffend.

Een *accessit* is toegewezen aen M^r CH. GILDEMYN, orgelist van O. L. V. te Brugge, voor zyn muzyk op het fransch Zangstuk.

SCHILDERKONST.

Twee Schetsen hebben ter mededinging gezonden geweest. In het een diër stukken, 't welk zinnebeeldig is, herkent men bekwaemheid, en de schikkingen eener gelukkige verbeeldingskracht; doch het vereenigt niet genoegzaam de hoedanigheden door het Genootschap vereischt. Aen dat stuk is eene vereerlykende melding vergund; het heeft voor zinspreuk: *Tout à la gloire des Héros.*

BOUWKUNDE.

Het voorwerp van den Prys der Bouwkunde, was een Gedenkstuk op te rechten ter glorie van de Helden gesneuveld voor het Vaderland: eene Grafnaeld van M^r FR. FLORENT, van Ath, heeft geschenen het meest aen de wenschen van 't Genootschap te voldoen, 't welk, ten blyke zyner voldoening, den zelve eenen Eerpenning heeft toegewezen.

BEELDHOUW- PRINT- EN TEEKENKUNDE.

Het Genootschap had tot voorwerp van den Prys der Beeldhouwkunde voorgesteld een Gedenkteeken in gebakken aerde, of afgegoten in plaester; en voor den Prys der Printkunde de afteekening eener schets van eenen Gedenkpenning; er hebben zich geene mededingers aangeboden.

Gent, 18 van Weimaend 1816.

De vaste Geheimschryver.

J. B. F. DE BAST.

MUSIQUE.

Sept Concurrents se sont disputé le Prix de la Composition musicale: toutes les voix se sont réunies pour décerner la palme à MM. VERHEYEN, de Gand, qui a mis en Musique la Cantate française, et P. J. SUREMONT, d'Anvers, qui s'est exercé sur la Cantate flamande.

Un *accessit* a été décerné à Mr. CH. GILDEMYN, organiste de N. D. à Bruges, pour sa Composition musicale sur la Cantate française.

PEINTURE.

Deux Esquisses ont été présentées au Concours. Dans l'un de ces morceaux, qui est allégorique, on reconnaît du talent, et les combinaisons d'une imagination heureuse; cependant il ne réunit point, à un degré suffisant, les qualités que la Société exigeait. Mention honorable a été accordée à ce morceau portant pour devise: *Tout à la gloire des Héros.*

ARCHITECTURE.

Un Monument à élever à la gloire des Héros immolés pour la Patrie, était le sujet du Prix d'Architecture: un Obélisque de M^r FR. FLORENT, d'Ath, a paru le plus se rapprocher des intentions de la Société, qui, pour marque de sa satisfaction, lui a décerné une Médaille d'honneur.

SCULPTURE, GRAVURE ET DESSIN.

La Société avait proposé pour le sujet du Prix de Sculpture, un Monument en terre cuite ou jeté en plâtre; et pour celui de Gravure, le Dessin d'un projet de Médaille; il ne s'est point présenté de Concurrents.

Gand, ce 18 Juin 1816.

Le Secrétaire perpétuel.

J. B. F. DE BAST.

De Eerpenningen den Overwinnaren toegeschikt, hebben op den eenen kant het zinnebeeld aller Konsten; het opschrift wyst aen het Genootschap 't welk de zelve aenmoedigt; het onderopschrift den dag der uitdeeling der Pryzen.

Op de wederzyde leest men de volgende byschriften :

1° *Op den genen aen Joff. BILDERDYK toegewezen :*

NOBILISSIMÆ
MUSARUM ALUMNÆ
CATH. WILH. BILDERDYK
HAGÆ COMITENSI
QUOD
RELATAM AD WATERLOO DE GALLIS VICTORIAM
FELICI CARMINE
CELEBRAVIT.

2° *Aen Mr BOSSCHA :*

HUMANISSIMO
VIRO
JOH. BOSSCHA
QUOD
REL. AD WATERLOO DE GALL. VICT.
CONCINNO CARMINE
CELEBRAVIT.

3° *Aen Mr LESBROUSSART :* | 3° *A Mr LESBROUSSART :*

PRESTANTISSIMO
VIRO
PHILIP. LESBROUSSART
GANDAVENSI
QUOD
REL. AD WATERLOO DE GALL. VICT.
FELICI CARMINE
CELEBRAVIT.

Les Médailles destinées aux Vainqueurs, portent d'un côté l'emblème de tous les Arts; la légende désigne la Société qui les encourage; l'exergue la date de la distribution des Prix.

Sur le revers des Médailles on lit les inscriptions suivantes :

1° *Sur celle décernée à Mad. BILDERDYK :*

4° Aen Mr LEBROCQUY : | 4° A Mr LEBROCQUY :

OPTIMÆ SPEI ADOLESCENTI
PETRO LEBROCQUY
GANDAVENSI
QUÒD
REL. AD WATERLOO DE GALL. VICT.
CONCINNO CARMINE
CELEBRAVIT.

5° Aen Mr VERHEYEN : | 5° A Mr VERHEYEN :

SOLERTISSIMO
VIRO
PETRO VERHEYEN
GANDAVENSI
QUÒD
CELEBRATAM NUMEROSO CARMINE
DE GALLIS AD WATERLOO VICTOR.
SUAVISSIMIS MODIS
APTAVIT.

De Eerpenning aen Mr P. J. SUREMONT, van Antwerpen, toegewezen, heeft het zelfde byschrift. | La Médaille décernée à Mr P. J. SUREMONT, d'Anvers, porte la même inscription.

6° Aen Mr GILDEMYN : | 6° A Mr GILDEMYN :

PERITISSIMO
VIRO
CAROLO GILDEMYN
BRUGENSI
QUÒD
CELEBR. NUMEROSO CARM.
DE GALLIS AD WATERLOO VICT.
BLANDIS MODIS.
APTAVIT.

Het gedacht diër byschriften behoort aen Mr J. H. LEBROCQUY, Hoogleeraer in het koninglyk Collegie, en Geheimschryver der Klasse van Letterkunde; het opmaken der Eerpenningen, waer in men de grootste konst bemerkt, heeft toebetrouwd geweest aen de graveernaeld van Mr L. DE BAST, eenen der bestierders van het Genootschap.

La pensée de ces inscriptions appartient à Mr J. H. LEBROCQUY, Professeur au Collège royal, et Secrétaire de la Classe de Littérature; l'exécution des Médailles, qui ne laisse rien à désirer, a été confiée au burin de Mr L. DE BAST, l'un des Directeurs de la Société.

NOODIGINGE

Tot het

BESCHOUWEN van JESUS.

Oort Menschen, die verliest op konst en wens-
schappen

Geduyrig jaegt en hijgt naer iets, dat u
ontbeert,

Het gene dat gy soeckt en is geen soeck-
kens waerd,

De Wysheyd die u roept is sonder maet of trappen,
Gy die daer neemt de maet van Wateren en Landen,
Gy die de streecken kent, en allerhande Volck,
Kond in haer eygen tael begroeten sonder Tolck;
Gy die aen ons ontdeekt nog onbekende stranden,
Gy die met koud u oog kond door de Wolcken senden,
Om daer te schouwen aen het uytgebreyde rond,
Gy die aen het Gesternt haer plaetse wysen kond,
En al het Hemels heyr kondt deelen af in benden.
Gy die soo onvermoeyt doorlesende de Boecken
Van oudeen nieuwe Tyd, van Oorlog en van Vreed,
Hoe dat sig dese Vorst en gene Koning queet,
Bestaet vernuftig na te vorschen en te soecken.
Gy die met uw' verstand Natuurs geheymenissen,
En selfs te kennen en ons te doen kennen poogt,
Daer in gy dog u selfs en and're vaeck bedroogt;
Dewyl uw' wetenschap haer gronden leyd op giften.

Gy die met hooger vlugt vliegt boven al de dingen
 Die maer alleenelyck de sinnen komen voor,
 Gy die met spitsen breyn breekt door het sienlyck door,
 En reeckent dat te kleyn wat oor of oog ontvingen.
 Gy die met uw verstand tot in den Hemel steygert,
 En daer door eygen drift soeckt te geraecken tot
 De kennis van het zyn en wesen van dien God,
 En sijn verborgen Raed 't welck Eng'len is geweygert.
 Komt hier, ey komt dog hier, en wilt niet langer loopen
 Naer de besitting van een yd'le wetenschap,
 Niet waerdig in der daed een voet verzet of stap,
 Of zyt gy noch al graeg 't berouw soo dier te koopen.
 Ick stel u voor het oog de God van al de Goden,
 Die Vorst van wien de Vorst sijn Land ontfangt te leen,
 Den grooten Opper-Heer van Hemel, Aerd en Zeen,
 Die op de minste wenck volbrengen sijn geboden.
 Ick noodige U te sien dien Souverainen Koning,
 De Sonne van de Son, voor welckers helder ligt
 Die blinckende Planeet in glantz en luyster swigt,
 En die den Hemel heeft gekosen tot sijn Wooning.
 Ey siet der Geesten God, word hier een worm en made
 In Vleesch en Bloed gelyck, ô wat een wonder werck!
 Den onbepaelden God bepaelt sig in een perck.
 Den Schepper der Natuyr den Vinder der Genade.
 Siet hier op kenders van de boven-aerdse dingen,
 Het eerste wesen afgesondert van het lyf,
 Het welck heeft buyten en in alles sijn verblyf,
 Het geen Uw' swak vernuft niet kan of mag doordringen.
 Gy Godsgeleerde die Unær dien God laet noemen
 En die sijn Wesen meent te kennen soo 't behoort,
 Komt hier en siet dien God, en siet sijn eeuwig woort.
 Op dat gy niet vergeefs met desen naem moogt roemen.
 Ick noodige U te sien de Waerheyd, Weg en Leven,
 Het Woord met vleesch bekleet, dé Engel van 't verbond
 De God van Eeuwigheyd, die was voor 's werlds grond,
 En die aen al wat is het wesen heeft gegeven.

Siet hier een God, en drie in Hem, in een besluten
 Syn Eygenschappen en syn eeuwig Raeds besluyt,
 En 't geen dat in der tyd syn Soon moest wercken uyt,
 Wanneer hy wierd gefalft verr' boven Me-genoten.
 Gy Volckeren verstroyt van 't Oosten tot het Westen,
 En daer de Sonne rijst en daerse weder daelt;
 Maer die nog nimmer met dit Licht en zyt beltraect,
 Beschout dees Morgenster ick raed het U ten besten.
 Gy Volck'ren die by ons gereeckent zyt voor Wilden,
 Gy die daer dwalende door Bosch en Velden sweeft;
 Gy and're die naer wet en ordinantie leeft,
 Schoon dat gy in de grond niet veel van haer verschilde.
 Gy Volck'ren die daer woont in holen en speloncken,
 Die Menschen schijnt te zyn, uw' wesen brengt het mee,
 Maer soo veel reden hebt gelyck het domme Vee,
 Gy die daer legt gantsch in onwetenheyd versoncken.
 Ey komt ten voorschijn uyt de naere en swarte kuylen
 Daer noyt de klare Son, haer licht of stralen send,
 Ey hoort hier Volckeren van naem ons onbekent,
 Of meent gy dat gy kont dit helder licht ontschuylen.
 Gy by wien noyt nog van Genade is gesproken,
 En die nog niet en weet wat Zaligmaker is,
 Die JESUS niet en kend, nog de Geruygenis
 Syns Geests; en noyt den geur syns naems en hebt geroken.
 Ick nodige U tot sien: En gy verblinde Joden
 Op welckers oog en hert dat sware decksel leyd,
 Dat decksel waerd van U en onste zyn beschreyt;
 Die Sterre Jacobs word op nieuws u aengeboden.
 't Islang genoeg geleeft van Schaduwen en Beelden,
 Vergaep u doch niet meer aen Bock of Stieren-bloed,
 De Kerck was doen een Kind en moest dit poppe-goed,
 Dat sy daer mede tot sy grooter werd wat speelde.
 De saecke self vervult de plaetse van het Voorbeeld,
 Bestrijckt u oogen dog met oogen-salf, en siet
 Wat dat'er komen moit en wat'er is geschiet,
 Gy vind myn seggen waer, soo gy bescheyden oordeelt.

't Geen *Zacharias* eens te vooren heeft gesproken,
 Dat sal eens zyn vervult, als gy met angst en smert
 Met een gebroken geest en een verflagen hert,
 Sult schouwen aen den geen in wiengy hebt gestoken.
 Nu maect u, maect u op, ô Sion hier is klaerheyd!
 Komt wandelt in dit ligt, die Sonne gaet u op,
 Die sonder ondergaen sal klimmen in den top,
 En U omschynen met gerechtigheyd en waerheyd.
 Siet hier u Koning komt gesalft met Vreugden-balsem,
 Hy komt en is bekleet met ciereleyck gewaet,
 Hy 'et is, die selfde wel, maer in een and're staet,
 Dien gy den Beker gaeft met Edick en met Alsem.
 En is het niet wel tyd, ô Schapen! dat dit dwalen
 En loopen ginsen weer eens eynd'lyck zy gestaect,
 En dat dien Herder ons tot eene Schaeps-koy maect,
 Op dat gy weer bewoont U Landen in haer palen.
 En is het niet wel tyd dat Ifr'el sig vergader
 Na datse zyn verstroyt nu seftien Eeuwen lang,
 Van daer de Sonne rijft tot haren ondergang,
 En met ons haren God oock noemen Abba Vader.
 Als Geest en waerheyd sal verfellen uw' gebeden,
 Als gy wat jong en reyn is, tot syn Autaer brengt,
 En het onreynen nog het kreupele gehengt,
 Als *Malachia* seyde, dan sal dien Vorst der Vrede
 Dien waren Vreden-Vorst U voor de syne kennen,
 In waerheyd niet in schijn, schoon dat gy voormaels zijt
 Door valsche Christussen tot dertigmael misleyd,
 Soo sult gy evenwel aen desen U gewinnen.
 Hy is uyt Judaes stam in Berlehem gebooren,
 Als *Jacobs* oudste Soon, een spruyt van *David's* stam,
 Waer uyt hy inder tyd syn Vleesch en Bloed aennam,
 Wanneer dat Juda nu syn Scepter had verlooren.
 Kond gy hertneckigh Volck dien Silo nog misfaken,
 Dien eenmael komen sou, gelyck Uw' Vader sey
 Wanneer hy stervende die dingen op een rey
 Sag komen, 't welck hem deed na zyn verlossing haken.

Kond gy nog loochenen die geene welckers Wonden
 Van *Esaïas* zyn soo levend afgemaelt,
 Beproeft eens of 'er wat aen dese reeck'ning faelt,
 Die *Daniel* u geeft van Jaren, weecken, stonden.
 Kond gy noch desen voor Messias niet erkennen,
 Die tot syn Name voert Verlosser, stercke Godt,
 Sagtmoedig, nedrig, goed, en al des werelts spot,
 Op wien de Mannen Gods ons wijzen met haer Pennen,
 Indien gy hier op segt dat sy hem oock beschryven
 Te sullen zyn een Held vol yver, vier en kragt,
 Die alles dwingen sal te buygen voor syn magt,
 En de Godloosen met een staf van yser dryven.
 Ick stae dit met u toe, gy meugt dit wel gelooven
 Want schoon dat JESUS heeft u t'eenmael bevryd,
 Van 't Jock dat op u lag in uwen slaeffen tyd,
 Soo moet nog evenwel syn glans die schande uyt dooven.
 Hem hoort de Glory toe soo wel als de Genade,
 Hy moet u maecten vry naer Lichaem en na Geest,
 En 't geen aengaende Hem Uis voorseyd geweest,
 Dat moet eenszyn vervult, hetzy dan vroeg of spade.
 Dat hy soo nederig eerst quam, dat was van nooden
 Op dat hy als een Vorst syn Volck'er straffen droeg,
 En dat hy voor haer schuld syn Vader deed genoeg,
 Die hem de stoel van Eer daer op heeft aengeboden.
 Hy quam doen tot ons, als een goedertiere Koning
 Genade en Vreede moest hy eerst de wereld bien,
 Eer hy syn stercken Arm en seegbaer Swaert liet sien,
 En dit Tooneel eens wierd verandert van vertooning.
 Maer nu is 't voor de deur, de tyd begint te naken,
 De Volck'ren zyn verdeelt sy wetten vast haer Sweert,
 Den een des anderen syn ingewant verteert,
 Terwyl sy op haer beurt des Heeren gramschap smaken.
 Hy bied u Joden aen in 't midden van de baren,
 Waer door gy gins en weer nu soo gellingert werd,
 Syn bystand, hulp en heul, hy reyckt u toe een berd
 Waer op gy veyliglyck u leven moogt bewaren.

6 B E S C H O U W I N G E

Maer denckt niet Joods gellagt, dat gy u Land, en Steden
 En dat Jerufalem besitten sult, gelyck
 Gy dat te vooren deed, dat waer te letterlyck,
 't Verdorven vleesch en bloed betaemt maer so een Reden.
 Ick bid u reeckent dat voor fabelen en droomen.
 Want *Jeremias* heeft het u voor af gefeyd
 Dat daer ten laetsten eens verschijnen moet die tyd,
 Waer Ark of Tempeldienst niet meer in't hert sal komen.
 En op dat gy vergat dien ingeweyden drempel,
 Soo toont hy dat sig God aen gene plaets verbind,
 Hy feyd, en payt U niet met woorden vol van wind
 Nog roept, den Tempel Gods, dit is des Heeren Tempel.
 Syn Tempel moet sig eens seer wijd en zijd uytbreyden,
 En Sion moet eens zyn op aller bergen top,
 En 't Volck van alle tong moet daer eens komen op
 Om opentlyck den naem des Heeren te belyden.
 Men sal Jerufalem bewoonen dorps gewyse,
 Daer sal nog muyr nog poort nog gragt om zyn of wal,
 Gods uytverkoren Kerck die vind men over al,
 Men hoeft om haer nog Zee nog Landen om te reysen.
 Gy sult geen knegten zyn ô Vrygeboorne kind'ren
 Voor eeuwig, en gy sult niet dwalen sonder end.
 Dien grooten Herder die syn Schapen soo wel kend
 En kan niet lyden dat haer iemant oyt sou hind'ren.
 Gy hoeft uw oogen maer een weynig op te sluyten,
 En sien in goeden ernst de saeck wat nader in,
 Wat dat haer eynde was, haer midden, haer begin,
 Besterse door en door van binnen en van buyten.
 Gy hoort uyt eenen mond de woorden der Propheten,
 Gy siet dat die al t' saem ten vollen zyn volbragt,
 In d' afgehouden tronck van *Isais* gellagt
 Dien gy moet eyndelyck oock uw' Messias heten.
 Gy volck'ren die soo veel ontleent hebt van de Joden
 Die voor uw hoeft erkent den loofen Mahumet,
 En die soo stip bewaert te syn ingestelde Wet.
 U is de kennis des Messias oock van nooden.

't Is waer gy staet het toe dat hem wel kragt en gaven
 Van God zyn ingestort, gy segt, een groot Propheet
 Is JESUS Christus, die den Slang syn kop vertreed,
 En die de Duyvelen bevel gaf als syn slaven.
 Maer hier in evenwel syt gy niet wel beraden
 Dat Gy dien boven Hem in ligt en gaven stelt
 Die al de Wereld dwong met goddeloos geweld,
 En die hem overtrof in Krijgs en Oorlogs daden.
 'k Beken, dat Mahumeth tot Wapens was genegen,
 En dat hy menig Land deed swemmen in haer bloed,
 Maer JESUS heeft hier om geen minder Helden moed,
 Die ons soo grooten Ryck met Lyden heeft verkregen.
 O Mammelucken is dit dan soo grooten wonder
 Dat uwen Veldheer vest syn ryck op bloed en moord,
 En dat syn vinnig Stael de Koningen verstoort,
 Hy duyckt nog evenwel hier in voor *Cesar* onder.
 Wat deed hy meer als oyt te vooren *Alexander*,
 Of als *Pompejus* en dien grooten *Constantijn*,
 Besiet haer Daden eens, haer oogmerk en desseyns,
 Stelt haer te saem en vergelyckse met malkander.
 Indien gy tot ons segt dat uwen grooten heylig
 Den Jooden niet alleen nog oock het Heydendom.
 Maer selfs de Christenen vermeestert heeft al om.
 En dat haer Meesters magt haer niet kon maken veylig.
 Dat waren Christenen die met dien tytel roemen
 En Christenen in schijn, maer verre van de daed,
 Die dog alleenelyck in Geest in kragt bestaet,
 En daerom gantsch onwaard haer Christenen te noemen.
 En die in tegendeel hem zyn tot hoon en schande,
 Een Anti-Christendom, een ysselyck gedrogt,
 Maer bastard en onegt, om quaed te doen verkogt.
 En dien hy overgeeft in syne Vyands handen.
 God liet dien Wynstock dan door Mahumet besnoeyen,
 Dien valschen Wynstock met die rancken sonder vrugt,
 Daer God gewecken is, geen wonder dat'er vlugt;
 Soo ging selfs Israel wel eer in Babels boeyen,

En wy ontkennen niet dat uw' Propheet van Gode
 Zy toe gefonden aen de Wereld tot een roe,
 Die't lieffelycke Jock van 't Euangely moe,
 Nu waren omgekeert tot krygen, moorden, dooden,
 Nog oock niet dat hy hem begunstigt heeft met kragten,
 Met kloeck en wys beleyd, ja selver aengeport,
 En als met eyger hand den degen aengegort,
 Om soo wel Christenen als Joden vleesch te slagten,
Nebucadnezar is van God wel heen gefonden,
 Om syne Wynstock als een Swyn te roeyen uyt,
 Gewijde Vaten tot syn dienst gaf hy ten buyt,
 God als regtvaerdig dult geen ongestrafte sonden.
 Syn Bond-kist gaf hy in de magt der onbesneden,
 Syn Priesteren en Volck die vielen door het swaerd,
 Jerusalem dat wierd voor Keyseren gespaert,
 Hy liet aen Romens Heyr syn Heyligdom vertreden.
 Wanneer de Christenen Gods wetten gingen schenden,
 Soo droeg hy nimmer ongewroocken dit bedrijf,
 Hy sond haer 't eene volck of 't ander op 't lijf,
 Of wreede Schytiers, of Gotthen, of oock Wenden.
 En soo was Mahumed een Wan in Godes banden
 Om 's werlds Dorfchvloer wat te suyveren van kaf,
 Want waer hy immer quam daer dee hy straf op straf,
 Hy hackten haer ter neer of sloot haer op in banden.
 En soo hy heeft bewaert soo menigte van Steden
 En Landen, die als nog haer buygen op syn woord,
 't Is om dat 't Christendom te diep in 't quaed versmoort,
 Noyt heeft gemaect met haer en met den Hemel vrede.
 Gy Mammelucken dan die minder zyt in boosheyd,
 En in 't natuyrlyck goed al dickmael verder gaet
 Als menig Christenen met naem en sonder daed,
 Die U te boven gaen in onrecht en godloosheyd.
 God heeft tot nog Uw' Staet uytwendig seer gezegent,
 Gelyck hy Grieckenland en Romen eertyds deê,
 En wat gy ondernaemt het ging u alles meê,
 En wat uw' Vaderen maer wensten sy verkregent.

Maer evenwel en kund gy ons dit niet ontkennen
 Dat JESUS boven hem veel stercker is geweest, (geest
 Wanneer hy niet door swaerd, maer door syn magt en
 De Wereld overwind, en doet haer Hem erkennen.
 Want sonder vuyr of stael, en sonder Oorlogs troepen
 Alleen maer met syn woord, genaden en geloof
 Soo neemt hy duysenden van herten tot een roof,
 En dien hy hebben wil dien hoeft hy maer te roepen.
 En sonder magtig Goud en sonder groote schatten,
 Heeft hy maer in syn dienst een Volck dat alles derft,
 Dat maer alleeniglyck om te verwinnen sterft,
 Dit schijnt uw' wonder en gy kund het qualick vatten.
 Maer wat syn Leer aengaet van hem ons voorgeschreven,
 Gy moet ons rondelyck bekennen dat syn Wet
 In Godlyckheyd verdooft het Boeck van Mahumet,
 En dat het is een beeld van een volmaecker Leven.
 En dat, hoe nut en goed uw' Alcoran mogt wesen,
 Die maer met valsche schijn van waerheyd is vernist,
 Uw' Wetboek heeft het eynd en oogmerck heel gemist
 't Geen Naesten Lieven was, en God als kind te vreesen.
 Hy heeft oock noyt getragt een Godsdienst op te regten
 Die enckelyck in Geest en waerheyd maer bestond,
 Gods Eygenschappen heeft hy oock niet wel doorgrond
 Nog wie het een verbond aen 't andere weer hegte.
 Hy seyde niet wat men aen syn selfs, of even Menschen
 Te doen verschuldigt is, hy maect geen streng verbod
 Van Geldsugt, woeckeren, ja staetsugt stelt hy tot
 Een eynde, daer men mag met alle kragt naer wenschen.
 Gy vint gewisselyck vry meer in weynig blad'ren
 Van 't Nieuwe Testament, uw wettelycken pligt
 Als g' in de Alcoran, soo doncker sonder licht
 Uyt schoone tytelen by eenen soud vergaderen.
 Gy sult meer regelen van wel te leven vinden
 In de Geschriften van *Jacobus, Paulus, Jan.*
 Van welcken niemant u bedriegen wil nog kan,
 Als in u duyfter boeck een Leydstar voor de blinden.

Gy sult daer warelyck sien afgemaelt na 't leven
 Een JESUS Leereeling, een Christen niet in schijn,
 En die daer moediglyck verloochent al het zyn,
 Engaet sig aen syn God en Evennaesten geven.
 Gy siet hem daer te zyn nog huychelaer nog Moorder,
 Nog Sweerder, Leugenaer, nog Dief, nog Gieregaert,
 Maer matig, goedertier, gerechtig, sagt van aerd.
 Die sig in alles toont meer dader als een hoorder.
 Die God alleen gelooft, bemind in Geest en waerheyd,
 En JESUS Christus als syn Soon die eer oock geeft,
 Als die en met de Geest en met de Vader leeft,
 Gelyck by Moïsis, dit, en de Propheten klaer leyd.
 En wyl gy voorgeeft oock van *Abraham* af te dalen,
 Weest erfgenaem met een van syn en ons geloof,
 Maeckt voor de waerheyd dog uw'oor niet langer doof,
 Ontfangt de Sonne der Gerechtigheyd syn stralen.
 Syn Zaet heeft Hem genoemt Jehovah Heer der Heeren,
 Den Rotsteen van ons heyl, 't aenbiddelycke Woord,
 God selfs sprack zalig dien die na syn stemme hoord,
 Wannêr hy in het Vleesch met ons quam te verkeerem.
 En soo 't geschreven woord u niet genoeg kon wesen
 Om u te wysen aen syn kragt en Godlyckheyd
 Soo toont u de Natuyr dat selfs de Vrugtbaerheyd
 Is seer betamelyck voor 't Goddelycke wesen.
 Dat oock de maetschappy hem past en wel kan voegen,
 En dat noodsaeckelyck dit alsoo wesen moet,
 Dat iemant met hem zyn en even wys en goed,
 Wiens uytgedruckte beeld hem geeft een vergenoegen.
 Het gene de Natuyr gelukkig komt te maecken,
 Dat zyn twee dingen die ick u seg allebey,
 Voor eerst de vrugtbaerheyd en dan de Maetschappy,
 En warelyck men vind in God oock die twee saecken,
 Het moet dan wesen dat hem zy een Soon geboren,
 Een die de beeltnis draegt van syn selfs-standigheyd,
 Een die gegenerereert door hem van eeuwigheyd,
 Quam soecken inder tyd het geen eens was verlooren.

En wijl de Menschen zyn oorspronklyk vol van boosheyd.
 Soo kond gy klaerlyck sien , dat God ten vollen goed
 Van sulcken boosen aerd den schuld niet hebben moet,
 Maer dat dit quam door een moedwillige trouwloosheyd.
 En dat het wel betaemd' dese ongemeten goedheyd
 Dien armen Schuldnaer syn schuld te schelden quijt,
 Die van sig selfs niet heeft een penning of een mist,
 Ja niets als 't geen God in syn ziel en syn gemoed leyd.
 En word hy aengemerckt van ons gelyck regtvaerdig,
 Soo siet men dat hy moet ten vollen zyn voldaan,
 En syn regtvaerdigheyd kan anders niet bestaen,
 Maer waer is een Randsoen soo kost'lyck en soo waerdig?
 Ja die moet zyn een God die God te vreden stelde,
 Syn Lijden dat moest zyn oneyndig van waerdy,
 Ja hy moest als een Mensch oock staen aen onse zy,
 En 't geen hy niet en had gerooft als borg vergelden.
 Om dit geschonden regt dan weer met straf te heelen
 Soo was 't noodsaecklyck , dat d' onlijdelycke God
 Syn Majesteyt verbergde , en wierd des werlds spot,
 En selfs op Aerde quam en losgeld gaf voor veelen.
 De reden nu brengt meê dat dese zy een Vader ,
 Aen wien als eyscher wierd de schult genoeg gedaen
 Wijl Hy beledigt was en regens Hem misdaen,
 Het eyschen en 't voldoen en past Hem niet te gader.
 Het voegde beter aen den Soon van hem gebooren,
 En van hem liefgekoost oock voor des werlds grond,
 Dat hy de Kerenen van Belial ontbond,
 En syn regter hand des Satans Ryck quam stooren.
 Hierom gelooven wy dat God is Mensch geworden,
 Dien God gelooven wy te wesen God den Soon,
 Die uyt medoogentheyd verliet syns Vaders Throon,
 Als 't menschen-lievend hert hem sulcks te dragen porde.
 En des is dien God-mensch dien JESUS dien behoeder,
 Behouder, Heyland, en dat Woord met Vleesch bekleed
 Te samen Hoogenpriester , Koning , en Propheet,
 En die ons gaf het regt van Hem te noemen Broeder.

Ick noodige u tot hem en tragt u te betuygen
 Mahumetaens Geslagt, dat JESUS niet alleen
 Wel is een groot Propheet maer dat hy is die geen,
 Voor welcken Oppermagt gy moet ter Aerde buygen.
 G' erkent hem selfs te zyn eenvoudig en regtvaerdig,
 Gy segt dat hy oock selfs word dickmael God genaemt,
 Wel geeft hem eerbewijs als u en hem betaemt;
 Want soo hy waerheyd sprack, is hy die eere waerdig.
 En soo oock *Paulus* en *Johannes* waerheyd schryven
 In het getuygenis dat elck van haer hem geeft,
 Soo is het nodig dat gy voor syn Godheyd beeft.
 Indien gy niet en wilt u hert en neck verstyven.
 Sy derven allebey, hem God en Heere noemen
 Van alles wat'er is. Indien gy nu erkent
 Dat sy de waerheyd ons te seggen zyn gewent,
 Sy sullen in dit stuck deselve u niet verbloemen.
 Maer soo gy seggen mogt dat haer geschreven Brieven
 Vervalst zyn metter tijd; maer dit te maecken waer,
 Hoe ligt gy het oock segt, dat sal u vallen swaer,
 Men kan met sulcken stof niet doen na syn believen.
 En sulcken sult gy noyt ons klaer bewijsen konnen,
 Behalven dat het is haer stijl en haer manier
 Van schryven, sig gelyck, te vooren als oock hier;
 Soo dat dit deel niet kan van iemant zyn versonnen.
 En wijl haer reed'nen zyn soo klaer, soo vast en bondig,
 Uytdruckelyck en lang ontrent syn Godlyckheyd,
 Soo maecken wy hier in gantsch gene swarigheyd,
 En haer manier van tael gebruycken wy volmondig.
 Derhalven Turcken, soo gy wat geloof wilt geven
 Aen die Gefanten en aen getrouwigheyd,
 Soo is 't noodsaeckelyck dat gy met een belijd
 Dat Jesus Christus is God boven al verheven.
 Maer soo gy dit ontkent met herten en met tongen
 Soo weet dat hy wel haest syn magt sal laten sien,
 Syn Koninglycke magt, en dan sult gy misschien
 Tot die geweygerde beken'tnis zyn gedwongen.

Indien hy maer eens wil syn kragten in gaen spannen,
 Syn vinnig glinst' rend' Swaert dat fig geen weerga vind,
 Dat onverbidlyck swaert dat vleesch en bloed verflind
 Dat fal, dat fal, dat fal, hartneckige verbannen.
 En soo gy niet en hoort na Liefde nog genade,
 Alsf' aengeboden werd, van soo een gunstig Heer
 Soo weet dit Turckx gebroed, hy sal u gaen te keer
 Met kragt en met geweld; Wee u dan quael'k beraden.
 Maer soo gy komt en valt by tijds in syne roede,
 En dat uw' Mane buygt voor dese ware Son.
 Die van haer wassend licht syn invloed weeren kon,
 Soo sal hy als syn volck u nemen in syn hoede.
 Engy oock Heydenen soo burgerlyck als wilden
 En die de waren God nimmer hebt gekend,
 Inwoonderen der werld van 't een tot 't ander end,
 't Word endlyck eens tijd dat gy u driften stilde.
 Doet voordeel met die les die wy soo daetlyck gaven
 Aen 't Turkse niet alleen maer oock aen 't Joods geslagt,
 Laet 't Vleesch door Christus Geest eens t' onder syn
 gebragt
 Segt zyt gy liever vry of liever 's Duyvels slaven.
 Beschouwt u selfs te deeg en gy sult waer bevinden
 Dat gy zyt sonder God en sonder Zaligheyd,
 Ja door des Satans list erbarmelyck misleyd,
 En dat gy by de rast nu wandelt als de blinden.
 Ontsluyt maer oor en hert en hoort wat u de boecken
 Van 't oud en nieuw Verbond in 't korte leggen voor,
 Want Liefde met Geloof die breecken alles door,
 Wat haer beletten mogt de waerheyd naer te soecken
 Brengt hier een leersaem hert en luyfter na haer wetten.
 Geloofst, aenbid en lieft van gantscher herten God,
 Prijft syn genaed, en met syn gramschap nimmer spot?
 Bemint elck een, en wilt noyt uw' begeerten setten
 Op 's naestens Vrouw of goed; weest opregt in uw' handel
 Weest niet wraeckgierig, doet nog spreekt ja denckt
 geen quaed,

Haet Lastring en bedrog en toorn en overdaed,
 Op 't pad der Leugenaers nog Dieven noyt en wandel.
 Maer denkt en spreekt en doet 't geen anderen kan stigten;
 Weest nedrig, goedertier, geduldig wel gemoet,
 Bescheyden, altijd bly in voor of tegenspoet,
 Soo doende sult gy veel verduisterde voorligten.
 Dit zyn ô Volckeren de Wetten en de Regten
 In welcken, soo gy oor en oog eens open doet
 Gy sult ontdekken sulck een schoon en heerlyck goêd
 Dat gy, die veragt, sult reekenen dwase of slegten.
 Gy sult daer JESUS sien soo goed, soo wijs en heylig,
 Dat gy bekennen sult dat nimmer eenig Prins
 Bragt aen syn Volck oyt toe meer zegens en gewins
 En dat men onder syn beschutting leeft feer veylig.
 En gy die nu alreê u roem draegt op de kennis
 Van desen grooten Naem, gy Christenen in schijn,
 Dien onbekenden God wil aengebèden zyn
 In waerheyd en in geest, de rest houd hy voor schennis.
 Her schijnt of JESUS is verborgen onder 't decksel
 En dat een scheydsmuyr hem verbergt voor uw' gesigt,
 Gy fiet hem als wel eer 't Joodsch volk door schemer-licht
 Al eer hy vleesch en bloed nam tot een Overtrecksel.
 Hy is wel onder u, maer schoon hy stond in 't midden
 Soo kent gy hem dog niet, riep eens *Johannes* uyt,
 Dien God en Mensch te saem, dien lang verwagte spruit.
 Dien, die de Seraphijns en Cherubijns aanbidden.
 Maer nu genaect de tijd dat hy syn groote luyfter
 Doe schijnen over al, waer eenig mensche woont,
 Want als die klare Son selfs aen haer vertoont
 Soo sal haer helder licht verdrijven 't naere duyfter.
 O Christ'nen met de mond en Christ'nen sonder herten
 Verfoeyt uw' misbedrijf erkent het groote quaet
 Die uyt uw' ommegang, niet Christelyck, ontstaet,
 Gy pijnigt JESUS soo op nieuws met smaet en smerte,
 En schoon gy draegt den naem van Christi leereelingen
 Daer gy doch van syn Geest zijt t' eenemael ontbloot,
 Soo

Soo meent men dat gy leeft en nogtans zijt gy dood,
 Soo lang uw' beenderen geen Ziel of geest ontfingen,
 En op u Christendom hoeft gy niet te saurcken
 Want gy zijt meer doortrapt, bedriegelijck en vals,
 En meer tot woekeren en geld genegen als
 De blindste Heydenen en allersnoodste Turcken.
 Weet dit vry Christ'nen dat uw' ongeregelt leven
 Soo vol trouwloosheyd en soo vol van ergernis
 Aen dese volckeren den steen des aenstoofs is,
 En maect dat sy haer niet aen JESUS overgeven.
 Soo dat geen Volck'ren van Bresil nog van Canade,
 Noch Swart, nog Indiaen nog schrandere Chinees
 (A leer den grooten Artz uw eygen quael genees)
 Noyt sullen luyft'ren naer de Leere der genade.
 Ja gy verloochent hem met al uw' boose wercken,
 En of gy met de tong het Christendom belijd,
 Soo wijst uw' leven aen dat gy een Heyden zijt,
 Bequaem om Heyd'nen in haer ongeloov, te stercken.
 Gy gaet niet in, ja gaet nog andere beletten
 Die door u misgeleyd verbijstere van 't spoor,
 In plaetse dat u Ligt en haer souligten voor,
 En 's Hemels enge poort voor haer wijd open setten.
 Maer nu en is 't niet vreemt dat sy naer u niet hooren,
 Daer gantsch uw' Leven van uw' woorden soo verschilt,
 Soo gy niet naer de stem van JESUS hooren wilt,
 Hy sal u eyschen af die door u gaen verloren.
 En Christenen indien gy haer quaemt voor te ligten
 Met levendig Geloof, en Liefde en Heyligheyd,
 Gewis gy had alreë den eersten steen geleyd
 Van 't geestelyck gebouw dat gy by haer soud' stigten.
 Gy soud' meer Zielen tot het waer geloove buygen
 En vangen in uw' net en sluyten in een kring,
 Als gy door schoone praet of redencaveling
 Niet wel in hondert Jaer soud' kunnen overtuygen.
 En denckt niet dat gy haer soo ligt soud' meester werden
 Met mond of met geschrift of met wat reden-twist,

Dit aes is smaeckeloos, het is vergeefs gevifcht,
 Indien gy niet en kond in wel te doen volherden.
 Maeckt dat men in uw' fwier en handel klaer kan mercken
 Het Goddelycke beeld van JESUS uytgedruckt,
 Soo fal het Heydendom door fulcken ligt verruckt
 Verlaten in der haest haer goddeloofse wercken.
 Weest 't Euangely selfs, weest selfs een Brief gefonden
 Aen 't een of 't ander Volck, gelyck het Christendom
 Door JESUS wijs beleyt veronden wierd alom,
 Op dat de Volckeren die blijde maer verfonten.
 Of andersints zyt gy veel erger als de beesten
 En ongelooviger als eenig Turck of Jood;
 Want sonder Liefde-werck is uw' geloove dood,
 Geloof van Duyvelen en rfidderende Geesten.
 En hy die sig beroemt in JESUS te gelooven
 En op syn kennistoft, en doet syn wille niet,
 Voorwaer dat is'er een die leugens blaest en giet,
 En die niet anders doet dan JESUS eer verdooven.
 Hy liegt het nog een reys: want die sig aen hem wennen
 Die hooren naer syn stem en doen het geen hy feyd,
 En Jesus gaf ons selfs dit bondig onderscheyd,
 Die naer my luyft'ren zijn die my voor Meester kennen.
 En niemant is van my gevolg of van myn Schoole
 Die niet met Hert en Ziel mijn wil en raedsbesluyt
 Voert sonder sporteling en regenstrevens uyt,
 Al was de reden van mijn wil voor hem verholten.
 Hier geld geen Woorden-dienst, ick laet my soo niet payen
 Als spreeckt gy van mijn woord en regten met verstand,
 Indien ick maer alleen de wan neem in de hand
 Soo fal de Geest mijns monds dit ligte kaf verwayen.
 Als ick ter Vierschaer sit, men sal niet lang dan dingen
 Ontrent de schurfdde saeck der geene die soo fraey
 Wat klaptten als een welgebeckte Papegaey:
 Ick heb u noyt gekent gaet heen verdoemeligen.
 Gaet heen vervloecten hoop: dit Vonnis sal ick uyten.
 Trouwloofse Knegten fiet gy wist mijn wil soo wel

En deedse nimmermeer : Gy Rackers van de Hel
 Drijft dese boose troep gebonden voort na buyten.
 In haer tormenten sult gy meerder vlijd besteden,
 En haer een meer getal van slagen tellen toe,
 Als wel dat and're rot onkundig, welck en hoe
 Mijn wil was, en dat noyt mijn naem en had beleden.
 Die Heyd'nen sullen dan oock selfs uw' Regters wesen
 En opstaen tegens u, en u gelijckerhand
 Verdoemen, om dat gy begaeft met meer verstand
 En kennis, evenwel sijn Oordeel niet woud vresen.
 Ja veele sullen dan oock seggen Heere, Heere,
 Wel hoe kent gy ons niet? Wy hebben u gepreeckt,
 En wel een groot getal van Christenen gequeect,
 Wy wisten in uw' Naem soo wel te propheteren.
 Wy hebben van uw' lof gesproken en gesongen,
 Wy zijn oock in den Doop besprenckelt met u Bloed,
 Wy zijn aen uwen Dis met brood en wijn gevoed,
 Wy spraeken van uw' eer als 't waer met Eng'len tongen.
 Maer dit sal 't antwoord zijn, swijgt, swijgt verwaende
 hocken,
 Ick heb u noyt gekent, gaet heen daer gy behoort,
 Sulck opgeblasen Volck kan door geen enge poort,
 Woont by de Duyvelen en in haer naere bocken,
 Gy waert maer huylingen en ingekropen dieven,
 En daerom soo en heeft u smeecken nu geen klem,
 Mijn Kudde die kent die luyt'ren naer mijn stem,
 En volgt my overal en tragt my te believen.
 O trouweloos gespuys, uw segen en uw' leven,
 Die streden tegens een: het is nu tijd van regt,
 Dewijl gy mijn genade en trouw' hebt opgelegt,
 Soo staet gy tot de straf voor eeuwig opgeschreven.
 Gy kende my oock, noyt schoon of gy sulks mogt meenen,
 En soo gy dit nog denckt, komt toont my 't onderpand,
 Uw' Hert en heeft my noyt gekent maer uw' verstand,
 En dit verkeert verstand is oorsaeck van u weenen.
 En houd u niet soo vreemt, als waer het sulcken wonder

Dat in mijn hert aen geen plaets en mag zyn gejoint,
 Ick ken u met het oog, gy kent my met de mont,
 Gelyck is 't om gelyck, nog over is 't nog onder.
 Ick strijck maer over u een regt en billijck oordeel;
 Want wijlgy noyt mijn wil en woorden hebt gedaen;
 Soo moet ter deser uyr uw' wil oock buyten staen,
 En ick en kan het Regt niet buygen tot uw' voordeel.
 O Heere JESUS, dit alleen is 't eeuw'ig Leven,
 Als men u waerlijck kent en door 't geloof gesterckt,
 (Maer levendig Geloof, dat door de Liefde werckt)
 Sig selven gantsch vergeet om sig aen u te geven.
 Her is met u gespot, en 't moet oock zyn gewroocken
 Als men u met de mond alleen maer Meester hiet,
 En dat het hert veragt het geene gy gebied.
 Die doen niet anders als een vyer van gramschap stoocken,
 Ja dien Apostel seyde dat hy 't agt dreck en schade,
 Indien hy ietwes wist als JESUS maer alleen,
 Dat JESUS en syn Kruys maer was dat eenig Een.
 Soo noodig voor ons tot erlanging van Genade.
 In opsig niet alleen van and're wetenschappen,
 Stelt hy de wetenschap van JESUS Kruys voor aen:
 Die Leer moet zyn van beyds geweten en gedaen,
 Men klimt ten Hemel noyt dan langs die beyde trappen,
 Die kennis noemt hy oock seer heerlijk en uytsteekend,
 Die alle d' andere seer ver te boven gaer,
 En dit verkooren Vat dat toond ons mer'er daed,
 Dat hy al't andere voor niet mer al en reekent.
 Dat wil dat yder een syn kennisse doe blijcken,
 Door daden die daer noyt beschamen syn Geloof,
 Laet enck'le woorden-dienst een wereldling te Hoof
 Gebruycken, want dit soud' Gods Kind'ren niet gelycken.
 Hy liegt het die daer seyde, dat hy Gods Wet verkoren
 Heeft tot syn deel en erf, en nogtans niet en doet,
 Rampsalige als hy is, het waer dien Mensche goed
 Indien hy nimmer van een Vrouwe waer geboren.
 Maer die mijn Leerling is die wandelt in mijn paden,

Hy gaet regt voor sig heen, hy fiet zelfs niet eens om
 Naer 't Sodom van de wer'ld, syn gangen zyn niet krom,
 En oock mijn minste woord en wencken slaet hy gade.
 Hierom soo bid ick u gantsch broederlyck, mijn waerde
 En lieve Christenen, of diemen nu soo hiet,
 Ey stelt eens in het werck 't geen JESUS u gebied,
 Toont dat gy Kind'ren zijt die na haer Vader aerden.
 Keert weder met berouw, Christenen, weest gy den eersten
 Die met verslagen geest uw' Meester valt te voet,
 Gy kost geen kleynen prijs, het is Gods eygen Bloed :
 En waerlijck, gy waert verdwaelt het allerverste.
 Laet hem uw' Ziel en Lijf als Souverain regeeren,
 Hy sal een vreedsaem en regtvaerdig Koning zyn,
 En wijl hy grooter werd, word ondertusschen kleyn,
 Soo sal uw' voorbeeld nog veel Heydenen bekeeren.
 Verstreckt gy een Patroon en voorbeeld der Genade,
 Die gy te vooren had soo schandelijck misfaeckt,
 Ten minsten met u doen, maer toont nu dat gy haeckt
 Om and're voor te gaen op JESUS effen paden.
 Verweckt soo Israël tot heylige na-yver,
 En wetende dat God van ouds haer heeft bemind,
 En noch onthalen sal gelijk syn troetel-kind.
 Laet haer Bekeering u tot JESUS zyn een dryver.
 En als de Heydenen sig spieg'len aen de Seden
 Der ware Christenen, soo sullen sy gewis
 Wel haest eens zyn gebragt tot regte beternis;
 Want dat heeft meerder kragt dan overvloed van reden,
 Het leven spreeckt een tael die dieper in kan dringen,
 Ja dringen als een swaert door merg, door vlees en bloed,
 Geen zeyl-steê trekt so sterk als wel een voorbeeld doet,
 Hierom ô Christenen behertigt dese dingen.
 Bekleed gy d' eerste rang en weest gy JESUS Kroone,
 Betracht met diepen ernst syn Godlijck aengesigt,
 Ontfangt Genade voor Genade en ligt voor licht,
 En gaet dan aen de Wer'ld het Beeld van JESUS toonen.
 A M E N.

Oyt het Frans vertaelt door P.V.S.

EERSTE BOECK,

EN EERSTE GESANG.

Soo *Jesus* grootheyd my geeft rijm en digtens-stof,
 Indien ick my verftout te fpreken van fijn Lof,
 O gy die oyt of oyt waerd met fijn min bevangen!
 Komt leent een gunftig oor en hert aen mijn gefangen.
 Geen konft-verdigte faeck word u hier voor gefelt,
 Of van een valschen God, of een gemaecten Held,
 Eer foud fig onder een het vyer met water meng'len,
 Als *Jesus* zijn geplaetft benevens Mensch of Eng'len,
 Want zijnd' God en Mensch in een Perfoon te faem,
 En dat van't meerder deel een faek bekomt haer Naem,
 Soo noemen wy hem God, wijl God in *Jesus* woonde,
 En dat fijn volheyd daer lichamelijck fig vertoonde;
 Wanneer een enck'le ftrael van dat aentrecklijck beeld,
 Aen eenig Schepfel werd by wijlen mee-gedeelt,
 Hoe werden wy verruckt, door'tgeen God daer ten
 roon leyd,
 En dat maer lelijck is by *Jesus* volle fchoonheyd.
 Een Engel is wel fchoon en heerlijck van gelaet,
 Maer *Jesus* is het vry in een volmaeckter graet,
 Den een is maer Copy, maer *Jesus* is waeragtig
 En onvermindert al, wat Godlijck is, deelagtig.
 Een Engel is begaeft met hoog-verligt verftand,
 En met een vrye wil, die fteets van Liefde brand,
 Maer't onderscheyd beftaet voornamelijck in defen,
 Dat Gods verftand en wil zijn *Jesus* eygen wesen.
 Genade en Heerlijckheyd maect Eng'len met God een,
 Maer geen van haer was oyt fijn Godheyd felfs gemeens
 Want daer is tuffchen God en *Jesus* een verbintnis,
 Waer door hy een met God ja's Vaders eenig Kind is.
 En fchoon dat d' Engelen zijn Gode feer gelijk

Haer wercken evenwel, zijn niet verdienstelijk ;
 Maer *Jesus* wercken zijn soo groot en vol van waerde,
 Dat niets haer op en weegt in Hemel nog op Aerde.
 Gy Eng'len, die met ernst hebt *Jesus* wel beschouwt,
 Terwijl hy besig was met timmer-werck en hout,
 Gy weet dat zelfs oock doen uw' schitterende stralen,
 Niet eens by 't Sonne-licht van *Jesus* mogten halen.
 Oock in die Nagt wanneer het Woord verscheen in 't
 vleesch,

Benaemt gy d' Herderen haer ongegronde vrees,
 En sond haer daetelijk naer een van Betl'ems stallen,
 Daer sy hem hulde doen, en voor bem nedervallen.
 Terwijl hy sonder spijs gaet in de Wildernis,
 Na veertig dagen strijd, soo deckten gy den Dis,
 En offert hem uw' dienst, een ander quam hem stercken
 In nog een banger strijd, een and're opent de sercken
 De Heyligen die oyt u sagen voor den Throon,
 Waer op geseten was het Lam, Gods eygen Soon,
 Die seggen dat gy had uw' aengesigt bewonden,
 Op dat gy niet en wierd van sijnen glans verflonden,
 Sy merckten in u aen een diepe eerbiedigheyd,
 Jamenig Legioen stond tot sijn dienst bereyd.
 Uw' oog verblickte noyt, die beyde stee vast stonden,
 Om hem, waer 't mogelijk te pylon en te gronden,
 O Cherubijnen! die volvoert sijn wil en woord,
 Ey seg wat was het dat uw hert soo had bekoord,
 Dat gy geen ommesten kond van mijn *Jesus* duyren,
 't Was dog alleen niet om sijn Menschlijke natuyre.
 Of dat gy saegt een Kind daer leggen in een stal,
 Of een bevallyck Mensch, in 't woest door berg en dal,
 Maer op en neder gaen, nog oock om die vertooinng,
 Die hy wel aen u deed van een verheerlijckt Koning.
 Gy saegt sijn Godheyd aen, het geen u soo verbind,
 Dat gy tot sijnen dienst zyt vlugger als de wind.
 En hierom moet elck een sig wel geluckig agten,
 Die maer gelijk een knecht op sijn beveelen wagten.

*Dat God meer in JESUS is als in den Hemel,
de Sonne, of eenig ander Hemelsch Schepsel.*

IN dien een Engel, of eèn noyt gevallen Geest,
En *Jesus* soo seer lieft, en *Jesus* soo seer vreeft,
Wat moesten wy wel zyn die soo veel trappen lager
Als syluy zyn geplaetst? meer wacker en min trager,
Want schoon de Hemelen ons toonen een gesigt,
Dat ons te locken schijnt en toelagt met haer ligt,
Soo weet nogtans dat dit maer een ontleent gesigt is
Van *Jesus*, die alleen het wesentlijke ligt is.
De Son dat schoone vuur, der Starren middelpunt,
En die gy met uw' oog niet lang beschouwen kund,
En is God selve niet; haer loopbaen en haer percken,
Die toonen dat sy is een Hooft-stuck van syn wercken.
God heeft u door de Son en 't ligt dat in haer speeld,
Het ongeschapen Licht een weynig afgebeeld.
Maer niet soo levendig als *Jesus* helle stralen,
Daer dese Sonne rijst moet die van schaemte dalen.
Soo God maer op ons schiet een strael uyt synen Throon,
Hoe suyver en hoe klaer werd alles en hoe schoon,
Maer al wat licht hier, is by *Jesus* haest verdwenen,
Wijl hy van 's Vaders licht is om end' om beschenen.
De sienlijke Son die wierd eens inder tijd,
Maer *Jesus* Son heeft al geligt van Eeuwigheyd,
Hy kendt geen Avondstond', hy weet oock van geen
Morgen,
Aen d' eene schijnt hy klaer, aen d' andere verborgen.
Hy is oock nergens oyt als in syn Middag zyn,
Daer brand hy, evenwel syn hitte geeft geen pijn,
Daer staet hy immer stil, schoon dat hy schijnt te snellen,
Of als een dapper Held tot loopen sig te stellen.

Hy schaemde nimmermeer, syn glans verandert niet,
 Hy heeft een vaste kleur, die nimmermeer verschiet,
 Alleenelyck in 't Vleesch soo schein hy wat gerimpelt,
 Om dat hy voor een tijd syn luyfter had bewimpelt,
 Maer als hy wederom uyt 't grafren voorschijn quam,
 En weer syn ouden glansen eygen verw aennam,
 Doen blonck hy helderder als immermeer te voren,
 Dewyl dat schoone licht schein op een nieuws geboren.
 Ja d'and're Son betrock gelijk een swarte pot,
 Als dese ware Son tot aller Menschen spot
 En schoufspel, aen een hout of kruys wierd opgehangen,
 Wanneer hy kermen moest, Mijn God wat is my bange!
 Hy sag hem weynig tijds daer na weer opgestaen,
 Hy sचेpte beter moed, en rolde door syn baen,
 Met meerder vrolickheyd en jeugt als wel voor henen,
 Want van syn Opper-Son wierd hy nu weer beschenen.
 Luyt 't hoogste van den Throon van suyer Christalijn,
 Daer werpt hy kolen Vyers op yeder Serafijn,
 Hy stuyrt oock hierom laeg in menig dorre schoncken,
 Een gloeyende Revier van Goddelycke voncken.
 In 't nieuw Jerusaleem en is nog Son nog Maen,
 Want daer haer nietig licht maer in de licht foud' slaen,
 Hierom soo en komt geen licht in uytverkoren Vaten,
 Dan 't geene van die Son op ons word neergelaten.
 Gelyck de Son haer licht de wereld oversend,
 Soo schein oock *Jesus* eens van 't een tot 't ander end,
 Of door syn kragtig woord, of door syn wonderwerken,
 Van Noord tot Zuyder-Asch bouwd *Jesus* sig een Kerke.
 Hy doet het nog ter tijd wanneer hy van om hoog,
 Werpt op syn Kinderen by wijl een schichtig oog.
 Dat als een Blixem treft, en herten nog soo killig
 Maeckt heet gelyck een vyer, en tot syn dienst gewillig.
 Gy weet het heyligen, die hem nu steeds omarmt,
 Gy weet het, hoe uw' hert van *Jesus* wierd verwarmt:
 Gy weet het *Stephanus*, hoe gy van liefde branden.
 Wanneer gy door dit vyer uw' Geest sond in syn handen,

Gy *Paulus* wist het oock doen gy ter neder lag,
 Doen 't oore *Jesus* hoord, maer 't ooge niemand sag,
 Gy voelde dat sijn Vyer was heter als uw' yver,
 Als bliest gy bloed en moord, sijn Geest blies veel
 stijver,

Wat was het, seg eens op, dat u soo schielijck trof?
 Wat was het dat u uyt den Sabel wierp in 't stof,
 Als *Jesus* en sijn onverdraegelijcke klaerheyd?
 Die van Vervolgers maeckt belijders van sijn Waerheyd.
 Wy en bekennen oock, dat wy vergaen tot niet,
 Als hy een Opslag van sijn Oog maer op ons schiet,
 Sijn Vingerraectt maer aen de grootste Tegenstanders,
 En die hem lasterden, die spreecken daerlijck anders.
 O Goddelijcke Son! komt schiet ons oock ter neer,
 Het sal maer wellust zijn en ons en lust niet meer.
 En wie sou soo niet graeg ter neder zijn geschooten,
 Dewijl na dese dood uw' licht eerst werd genooten.

H E T I I I. D E E L.

*God is meer in JESUS, als in alle aerdsche
 Schepselen, meer in Hem dan oyt in Adam,
 of eenig ander Mensche.*

DE wijl men niet en vind in 't Hemelsche Paleys,
 Het geen soo heerelijck en dierbaer is van prijs,
 Dat 't eenigints mogt zijn met *Jesus* vergeleeken,
 Is hier beneden niets dat men sijn weergae reecken?
 Neen: Duyfent Werelden en zijn by *Jesus* niet,
 Haer schoonheyd toont ons maer dien *Jesus* in 't verschiet
 Daer zijn geen Bladeren nog soo veel Kooren-aren,
 Als sig wel Deugden in dien *Jesus* openbaren.
 Het aerdsche Paradijs, dien ciclijcken Hof,
 Verbeeld wel iers van hem, maer ongeschickt en grof,
 Hy

Hy is een ware Boom van wetenschap en leven
 Bequaem, om ons het een en 't andere te geven,
 En dat nog 't leven Gods, dewijl hy is Gods Soon,
 En die voor'swerelds grond al speelde voor sijn Throon.
 Ontfangen voor die tijd, en voor de tijd gebooren,
 Des Vaders Woord en Beeld, den stilder van sijn tooren.
 Nog *Adam*, nog niet een van sijn ontaerd geslagt,
 Kan regens *Jesus* in de weegschael zijn gebragt.
 Daer zijn geen Koningen, Apostelen, Propheten,
 Die oyt bestonden haer by *Jesus* af te meten.
 Schoon hy mogt zijn gemaect als *Adam* eens van God,
 Ja schoon hy had van hem geen seer verschillend lot,
 Nog had hy boven hem een kennis van Gods regten,
 Die geen versoeking, als vergeefs en kon bevegten,
 Behalven dat hy had een valte Heyligheyd,
 Die nimmermeer kon zijn verandert of misleyd.
 Geregrigheyd gepaert met Heyligheyd, verbeelde,
 Sig in hem op en 't op als hem sijn Vader teelde.
 Hy was gegeneereert in 't Heden, voor den tijd,
 En sijn Geboorten-dag die was van Eeuwighéyd:
 Den Adem van Gods mond die was in hem geblasen,
 En geen geschapen wind en kon die vlam verbasen.
 Die groote Levens-kragt besat hy inder tijd,
 Oock in en na sijn Dood en was hy die niet quijt,
 Ja in het duyster graf heeft die hem niet begeven,
 Als hem der Priest'ren-nijd berooft had van sijn Leven.
 Hy is een beter Hooft van een volmaeckter Lijf,
 Als *Adam*, die te ligt geloof gaf aen sijn wijf;
 Want *Jesus* is Gods Beeld en uytgedrucke wesen,
 Uyt sijn self standigheyd, van eeuwigheyd geresen.
 d' Aerts-Vader *Enoch* in sijn ommegang met God,
 Nog *Abel*, hadden van dit ligt soo veel genot
 Als *Jesus*, die sig mogt in Gods Gesigt versaden,
 Want hy had van Natuyr dit Regt, niet door genade.
 Hy sag sijn Vader niet alleen maer door 't geloof,
 Want God gelijk te zijn en hield hy voor geen roof.

En in syn diepste grond in 't binnenst van syn wesen,
Daer woonde God in God van eeuwigheyd gepresen.

Hy was aen God verknogt met soo een naeuwen band,

Hy was des Vaders Woord en werckelyck verstand:

In hem was niet alleen een enckele verbeeltnis,

Maer 't volle Beeld des geen, van wien hy voortge-
reelt is.

Als *Abraham* hem sag, soo was hy seer verblijd,

En *Moses* viel ter neer voor sijne Majesteit;

En schoon sy mogten met haer God als vrienden spreken,

Met *Jesus* konnen zy dog noyt zijn vergeleken.

Soo de Drie-eenigheyd sig immer heeft vertoont,

Aen een van dese twee, des Vaders volheyd woont,

In *Jesus* sienelijck, sy moesten hem aenbidden,

Want in het Drie-getal woont *Jesus* in het midden.

Selfs Isaac was een van dit geslachte Lam,

Wanneer hy wierd geloft voor een verwarden Ram;

En *Jacob* sag hem staen op 't hoogste van dien Ladder,

Waer op het Hemels-heyr om strijd haer toonden
radder.

Die Ladderschildert af die t' samen-ketening,

Waer door sijn Godlijckheyd aen sijn' Menscheyd hing;

En *Joseph* in sijn staet van Vorsten Onder-Koing,

Was van 't gebiedend Ampt van *Jesus* een vertooning,

Hem komt de Name van Behouder beter toe

Als *Joseph*, die maer keerd des Hongers sware roe,

Hy was een ander God als *Moses*, in 't verbreecken

Van *Pharo's* lastig Jock, want hy deed *Moses* spreecken.

En waerlyck *Jesus* is 't geen *Moses* was in naem,

Hy maeckte *Moses* Staf tot wonderen bequaem;

En dese Staf die was syn Alvermogend wesen,

Waer voor de Tvenaers met reden mogten vresen.

Dien grooten Priester Gods en Vorst *Melchisedeck*,

Die 't allebey te saem was in een Omme-treck,

En Moed-en Vader-loos en sonder Bloedverwanten,

Dien scheen ons *Jesus* Beeld te vooren in te planten.

Want

Want soo als *Jesús* is des Vaders eeuwig Woord,
 Soo had hy niet van doen een andere geboort.
 Hy is een eenig Soon en sonder tweede Broeder,
 Geboren uyt Gods schoot, en daerom sonder Moeder.
 En oock ter voller tijd als hy in 't Vleesch verscheen,
 Syn Vader vond men niet, want hy en hadder geen;
 En hy had als Gods Soon geen Vader meer van noden,
 Dewijl hem had geteelt den God van al de Goden.
 Soo heeft oock *Abraham* en syn geloovig zaet,
 Van *Jesús* Zegening ontfangen grooter maet,
 Als van dien Priester Gods, noemt *Jesús* dan met reden,
Salems Melchisedeck, een Vorst van Regt en Vrede,
 O *Jesús*! van die schaer als Heer en God erkent,
 En die oock waerelyk die eere weerdig bent,
 Het gene gy haer gaeft vergunt ons dat oock mede,
 En word van ons oock soo als van haer aengebden.

H E T I V. D E E L.

*Jesús bewesen, God te zijn, door de Texten
 van het Oude Testament.*

Die lust heeft *Jesús* als een God te schouwen aen,
 Die hoeft allenig maer den Bijbel op te slaen,
 Daer sal hy *Jesús* van syn Godheyd hooren spreekken,
 Wel duydelick en wel verstaenelyck voor Leecken.
 Terwijl dat *Josua* sig legerde in het Veld,
 Verscheen hy hem gelyck een uitgerusten Held,
 En keurig na syn naem voldoet hy syn begeren,
 Hy segt hem dat hy was, de Vorst van 't heyr des Heeren.
 Als God soo gaf hy hem oock kragt en heldenmoed,
 Om groote Koningen te trappen met de Voet.
 Als God ontfing hy oock die spijs ter offeranden
 Van *Gideon*, dat hy tot asse dee verbranden,
 Wanneer hy eens verscheen aen *Manoach* syn Vrouw,
 Terwijl hy besig was in 't Veld met Acker-bouw,

Soo wil hy niet alleen de naem *Jehova* dragen,
Maer noemt sig wonderlijk aen die hem daer na vragen,

De wonderlijcke, dat 's te seggen hooge en groot,
Die nimmer menschelijk vernuft in sig besloot :

Den onbepaalden God, onzienlijk, ongemeten,
Oneyndig sonder hoogte, lengte, diepte, breedte.

De siender van dat Heylig Seraphijnen Rot,
Die noemt hem wonderlijk, soo wel als stercke God :

Hy segt ons werd een Soon, een wonder Kind gegeven,
Waer van al in 't begin der Rolle staet geschreven,

Sijn naem is Vrede-Vorst en stercke God en Raed,
En wonderlijk, en wijs, en mogende van daed,

En door de kennisse van dese Knecht en Sone,
Soo sal de Vader ons in sijn gerigt verschoonen ;

En *David* als hy desen Nazaet sag van veer,
Die noemt hem in sijn Lied eerbiedelijk sijn Heer ;

Hy geeft deselve Naem aen hem en sijn Vader,
Envoegt haer alle beyde op dese wijs te gader.

De Heer die (seggt hy, heeft gesproken tot mijn Heer)
Set u ter Rechterhand van mijnen Setel neer,

Tot dat ick onder uwe voeten stel ten schemel,
Al wat'er is in aerde Vaten, Lugt en Hemel.

De wrevelige sulst gy dwingen met geweld,
En Zegenpralend haer verjagen uit het veld,

De wereld heb ick tot uw' Lot en snoer beschooren,
Als die daer zijt dien Soon op heden my gebooren :

Gy waert al voor de tijd geresen uit mijn schoot,
Gy waert die bewierpt die ronde Wereld-kloot :

Gy waert mijn Voesterling, mijn Woord, mijn Raed, mijn
Beeltnis,

Aen wien mijn wijsheyd door geboorte meê gedeelt is.
Wie kan dan loochenen de Godheyd van den Soon,

Aen wien den Vader geeft te sitten op sijn Throon,
Het geen geen ander oit dan hy en heeft genoten,

Die uit sijn Boesem was van eeuwigheyt gesproten.
Wie kan op sulck een wijs van God zijn voortgeteelt,

Die

Die niet beſitten ſou des Vaders volle Beeld,
 Ja ſoo een ſterflijck oog kon haer ſien allebeyde :
 Hy kon haer niet als door haer wercking onderscheyden.
 Soo ſpreeckt oock *Jeſus* door een wiſe Konings mond,
 Ick was geboren en gefalft voor 's werlds grond.
 Ik ben 's Vaders Troetel-kind, vermaeck en welgevallen,
 Sijn wijsheyd weſentlijck, 'k ben alles en in allen.
 Ick was van eeuwigheyd verborgen in ſijn ſchoot,
 Van eeuwigheyd ſoo ging mijn Vader van my groot :
 Ick ben het Hooft-ſtuck en beginſel van ſijn wegen,
 Mijn weſen, en mijn Beeld heb ick van hem gekregen.
 Ick was ſijn eygendom, en voorwerp van ſijn min,
 'k Was met en by hem, voor en na, en in 't begin,
 Des ruymen Werlds-kloots, al eer hy die bereyde,
 Al eer die Lugt en Vyer, en Land en Water ſcheydde.
 Doe nog de Hemelen niet waren uytgebreyd,
 Doe nog den Baiert lag bedeckt met duyſterheyd,
 Eer nog de Vogelen haer ſtemme lieten hooren
 Doen waer ick uyt de ſchoot mijns Vaders al gebooren.
 Doen nog geen Heuvelen en Bergen hoog van kruyn,
 Geſchapen waren, nog de Zee bepaelt met Duyn.
 Eer nog de Vogelen eens tweekden op haer pinnen,
 Eer dat de Viſſen nog eens roeyden met haer vinnen.
 Eer nog de Ster of Maen was aan het bogtig rond,
 Eer nog de Son eens wiſt haer loop en vaſte ſtond,
 Doen was ick, ja ick was geweest al lang voorheenen,
 Mijn Ouderdom kan van de tijd geen naem ontleenen.
 Ik, ik was d' Eerſteling der Goddelijcke kragt,
 Hy heeft door my alleen de Werelt voort gebragt,
 Door my ſchiep hy die wijde en groote Hemel-kringen,
 En al d' onſienelijcke en ſienelijcke dingen.
 Siet daer dan *Jeſus* als een Schepper van dit Al,
 Soo wel des Hemel-kloot, als van des Wereld-Bal.

Door P. V. S.

De Werelt Ontmaskert,

D O O R

M O N S^R. F O U C Q U E T.

I Seenmael uyt met u verleydende Ydelheden,
 Waer aen ick menig Jaer soo qualick ging besteden,
 O slaverny van 't Hof! daer menig ydel oog
 Sig aen vergaepte, maer soo deerelyck bedroog :
 Uw' schijn-goed, uw' bedrog, uw' valsche tooveryen,
 Die schaffen my maer stof om dagen lang te schreyen,
 'k Beblaeg dien schoonen tyd in uwen dienst besteed,
 Uw' trotze Koningen die zyn dat gy het weet,
 Gelyck als al de rest der redelycke Dieren,
 Gemaeckt van vleesch en bloed, van zenuwen en spieren,
 En als haer Uyr-glas is ten eynde van haer zand,
 Soo komt de rancke dood en vindse voor de hand,
 En maeyt haer oock om veer, en sendse na de graven,
 En stelt haer Lot gelyck met d' alderminste slaven;
 Eer-Ampten, Staet, en Staet, en al dat ydel spoock,
 Die glinsteren van daeg en morgen zynse roock;
 De frissche Jeugt verwelckten al die schoone dagen,
 Die dryven in der yl voorby als Somer-vlagen,
 De Dood is 't die haer eer, haer glantz, haer schoon-
 heyd roofst,
 De Dood is 't die het Goud en Purperen verdooft,
 Een Vorstelycken Hoed, en Kroon, en Tullebanden,
 Zyn dingen die men vaeck verlaten moet met schanden;
 En schoon de Koningen ons dienen tot een stut,
 Ons Lichaem is maer stof, een brosse leemen hut;
 Men moet selfs eyndelyck uyt prachtige Palleyfen,
 Na dit stickdonker-land in wil of weerwil reysen,
 Een enge Dood-bus sluyt eerlang dat weelig Lyf,

Dat

Dat hondert Kameron hier had tot syn verblyf,
 Des Konings liev'lingen, der Vorsten minne-poppen,
 Belooven u de Pit en geven u de doppen;
 Haer voorspoet draeyd gelyck een ongestadig rad,
 Het staet gegrontvest op het wispeltuyrig nat,
 Een windeken vernielt die deftige Kasteelen,
 Gemerfelt in de lucht, en komtse weg te steelen;
 Ja niemant dan alleen God is onsterffelyck,
 Den Mensch keert wederom tot aerde, stof en slyck,
 Den volmagt van de Dood in Diamant geschreven,
 De verschoont geen Koningen nog Keyseren haer leven.
 Sy fiet niet waer sy slaet, haer seysen maeyt ter neer,
 Een slaef van *Ottoman*, maer oock den Grooten Heer.
 Oock dese welckers arm de wereld kon verbasen,
 Die niets dan Oorelog en dreygementen blasen,
 Ja die hier nimmermeer van yemant zyn vermant,
 Die sullen op haer beurt doch vallen in het zant;
 Die harde Meesters die de wereld Lessen geven,
 Voor welckers aengesigt selfs gantsche Rycken beven,
 Die sullen eenmael zyn helaes der wormen brood!
 Der maden leckerny, de proye van de dood:
 De tyd sal uyt haer sarck of uyt geschiedenissen,
 Haer naem soo seer bekent oock soecken uyt te wisslen,
 Alleen der Goden God en aller Heeren Heer,
 Is waerdig alle Lof, en Majesteyt, en Eer.
 Aen God behoort ons hert, ons wil, verstand, en reden,
 't Is roove en dievery die elderste besteden,
 Houd u dog Christenen by desen Koning digt,
 Aenbid, bemind, dient hem, en wandelt in syn licht.

Uyt het Frans vertaelt,

Door P. V. S.

N A - K L A G H T,

Over het groot verlies, en schadelijk Af-sterven,

Van den E. G. en Hoog-G. HEER

GISBERTUS VOETIUS.

Dan. XII: 3. *Die der vele Rechtveerdigen, &c.*

Job v: 26. *Gelyck de Koorn-hoop t' sijner tijd opgevoert word.*

Z A N G H.

VOeght ons een blijde of droeve stem,
 Wijl Isr'els Ruyters, Isr'els wagen,
 Ten Paradijse word gedragen,
 Onshert dat is hier in de klem.
 Dog ongegrond misbaer te dryven,
 Laet ick voor hoopeloose blijven.

O *Gijsbert Voet!* ô waerdig Hooft!
 Uw' Sterr' niet van de leste grootte,
 Soght menigh Ram ter neer te stooten,
 Maer noyt en wierd uw' glantz verdooft:
 In spijt van spotter en van schelder,
 Soo blonck uw' Fackel even helder.

Gy hebt de koude van de nacht,
 En hitte van den dagh gedragen.
 O Held! naerfoo veel zuyre vlagen,
 Vind gy de ruste nu wel sacht,
 Gy Zegenpraect terwijl wy strijden,
 Maer wie derft u dit Lot benijden.

Sus sprack dan *Jesus* tot sijn Knecht,
 O *Voet!* ick sie dat u Talenten,

Gewassen zijn tot dubb'le Renten,
 't Vervallen hebt gy oppgerecht,
 En 's Vyants hooghten hielpt gy flechten,
 En Babels Muyr met ernst bevechten.

Gy hebt uw' Taax nu afgedaen,
 In dees bedeeelingh van mijn stonden,
 Zijt gy in 't wercken trouw bevonden;
 Gy hebt mijn Raet gedient, wel aen,
 Komt in, besit de Vreughd uw's Heeren,
 Want ick heb lust om uw te Eeren.

TEGEN-ZANGH.

MAer ach! wy blijven hier bene'en,
 De Sienderen en sien geen teecken,
 Sy schijnen in de wint te spreecken,
 Geen been en naerdert tot sijn been,
 Ey! rolt wat snelder trage tyden,
 Daer van de Mannen Godts voorseyden.

Och! Zions Haert schijnt uytgebrant,
 Deschaersheyd van Oprechte lieden,
 Die most ons ingewand doen zieden,
 Ai! *Gijsbert Voet* is meê van kant;
 Als ons de Dood die Luy komt vellen,
 Dat kan ons niet veel goeds voorspellen.

O God ons Hert en Oogh beswijckt,
 En sal van tranen nimmer rusten.
 Tot dar het u eens sal gelusten;
 Dat soo bemoddert en beslijckt.
 Gesicht, van Zion af te wassen,
 Haer gevende Cieraed voor asse.

De tijd tot haren Ooghst bestemt,

die tijd die schijnt alreeds gebooren,
 Ons dunckt al dat het rijpe Kooren,
 Om Maeyers en om Binders hemt.
 Staet menigh ledigh staende macker,
 In wil of weer wil op uw acker.

Ach! dat het onsaen Schuyren feil',
 En geefin plaets van Vloeck weer Zegen,
 Laet dalen vroege en spade Regen:
 Heer geef nu voorspoed, geef nu heyl,
 O! send u licht, en send uw klaerheyt,
 En stijft uw Woord met kracht van waerheyd.

W E D E R - Z A N G H.

Ick heb vergeefs soolangh gewacht
 Naer goede Vrucht, en rijpe Druyven,
 Mijn arbeid sie ick heel verstuyven,
 Daer word maer stinck-kruyd voortgebracht.
 Ick sal mijn Acker braeck doen leggen,
 En niet meer ploegen nog meer eggen.

Ick heb gepoot, ick heb geplant,
 Wat heb ick niet een macht van Kooren,
 Gezaeyt in uw' gemeste vooren,
 In uwe vooren Nederland,
 Ick sond uw Scharen van mijn Tolcken,
 En deed soo niet aen and're Volcken,

Ick heb uw met een Muyr omheynt,
 Mijn Knechten hebben uw bewatert,
 Maer gy hebt haer wel toegesnatert,
 Mijn trouwe Voet hebt gy gepijnt,
 Gedruckt, gehoont, maer al uw' laster,
 Deed hem maer worstelen veel vaster.

P.V.S.

Aen

Aen mijn Waerde

GROOT-MOEDER van SORGEN

Tredende in haer Twee-en-taghtighste Jaer. A. 1670

HElaes! hoe nietigh, snel, en bros,
 Hoe light, verganckelijck en los
 Is niet het gantsche Menschlijck leven?
 Hoe vol van moeyte, pijn, en straf,
 En quelligh van de Wiegh tot 't Graf
 Soo dicht doorvlogten en doorweven.

En schoon de Dood soo menigvoud,
 Op menig jongh, op menigh oud,
 Sijn boogh en pijlen heeft gaen doelen,
 Ja selfs ons van soo waerde hoeft,
 Onf' Groote-Moeder heeft ontroofd:
 (Waer van wy nog de smert gevoelen.)

Soo zijt gy noghtans blijven staen,
 Uw' Light en is niet uytgegaen;
 Waer voor wy nu den Hemel prijzen,
 En bidden dat hy menigh Jaer,
 Uw' nogh in sulcken toestand spaer,
 En ons nogh langh die gunst bewijse.

En schoon uw' laerste ongeluck,
 Ons hadd' gestelt in sulcken druck,
 Gelijck wel moog'lijck is te dencken,
 Soo g'lieft het noghtans Godes hand
 Uw' weer te brengen in deef' stand
 En twee-en-taghtigh jaer te schencken.

Ick zegge twee-en-taghtigh Jaer,
 Die doorgebracht zijt met gevaer,
 Met kommer, moeyt' en swarigheden,
 Die staegh den Mensche waer hy gae
 Gelijck een schaduw' volgen nae
 En laten nimmermeer met vreden.

Wie weet, wanneer 't eens eynden sal,
 Wanneer ons na dit Tranen-dal,
 Een beter Rijk sal staen te erven,
 Waer voor het aerdsche goet is niet,
 Des Werelds wellust pur verdriet,
 Waer voor men 't nietigh graegh souderven.

De dood is een gemeyne Wet,
 Van Godt, die noyt quaet doet geset,
 Die wegh die moet eens zijn beschreden,
 Een wegh en alle Menschen wis,
 Die onse Grootte-Moeder is,
 Ons voorgegaen en voorgetreden.

Nu hebben wy weer Vreugdes stof,
 Nu seggen wy den Hemel lof,
 Dat het hem b'liest uw te bewaren
 In 't midden van zulck ongeval
 Te brengen tot een hooger tal,
 't Gera van twee-en-tagtigh Jaren.

Nu wensch ick dat der Heeren Heer
 Van dagh tot dagh uw' Kracht vermeer,
 En sterck uw' voort met sijn Genade,
 Hy geef dat gy met vreughd vol-end
 Deef' Loopbaen, en het eynd berend,
 Hy blijf uw' by 't zy vroegh of spade.

Hy geef uw' kraghten als de Jeught
 Eens Arends is, hy geef uw' Vreught,
 En na Doods-Nachts een blijden Morgen,
 Daer g' altijd voor Aengesicht,
 Verzadight wort van 't Hemelsch Light,
 Eeneuwigh zijt bevrijd VAN SORGEN.

P. V. SORGEN.

Aen Me-Juffrouw,
En Waerde MOEDER, *op haer*
 GEBOORTE-DAGH,

Den 8. April N. S. 1675. zijnde nu 50. Jaer.

DE tijd staet nimmer stil, maer loopt met snelle schreden,
 Van daeg word gisteren, en morgen word weer beden,
 En soo volgt Maent en Jaer vervolgens op een rey,
 Tot dat het Lichaem keert tot aerde, stof en kley,
 Waer uyt het in 't begin sijn oorspronck had genomen,
 De Geest keert weer tot God, van wien sy was gekomen:
 Het leven is een waen, een wind, een schoone niet:
 Een aes van valsche vreughd, geeft wel een pond verdriet.

Dit heeft de wijse God, soo onder een gemengeld,
 Op dat wy niet te valt, aen Schepselen gestrengeld,
 Van hem verwijderden, en sochten troost en heul,
 By't schijn goed 't geen ons eens sou streckē tot een beul,
 Sijn tempering is goet, en noyt en kan Gods Kind'ren,
 Of voor of tegenspoet haer eeuwich wel-zijn hind'ren,
 En wat of Godes wil, of laet, of aen ons doet,
 Wy weten sonder fout sijn wil is altijd goet,
 En dit betaemde ons die altijd goet te keuren,
 Of voor of tegenheyd ons quame te gebeuren,
 Te buygen voor sijn Roe, en seggen niet de mijn,
 Maer uwen wil geschie, gewis het moet soo zijn,
 Want soo het anders waer gy had sulcks niet geboden,
 Maer gy wist in uw raed dat sulcks my was van noden,
 En daerom danck ick u, daer kome wat daer kom,
 Gy weet, al wetend Heer, den oorfaeck en waerom,

Dit hebt gy Moeder Lief wel selver ondervonden,
 Van elcks is u genoegh van boven roegesonden,
 Sint dat gy zijt geweest, en dat u oogh eerst sagh,
 Nu heden vijftigh Jaer, de stralen van den dagh,
 Hoe menigh Sonne-licht heeft u nu al beschenen,
 Het geen u stof tot vreught, of stoffe gaf tot wenen,
 Wanneer ick die te saem ter schale brengen wouw,
 'k Gelove dat het laetst het meeste wegen souw,
 Nu schept hier in gedult, gy krijgt door dese wegen,
 Veellicht een overwicht, en rijke Schat van Zegen.
 't Voeght uw en ons al t' saem in 's Heeren wijse wil,
 Als sijne Kinderen, te wesen altijd stil.
 Het is wel eer gebeurt, dat God door strijd en lyden,
 Sijn lieve Kinderen soo doende woud bereyden,
 Tot eenigh werck, het welck hy voor haer had gespaert;
 De tranen die gy stort, zijn in sijn Fles bewaert,
 En hy, voor welckers oogh dat niets en is verborgen,
 Beveelt u in sijn Woord weest maer ontlast van sorgen,
 Ick, Ick schick alle ding, ten waer het Ongeloof,
 Ons dick wilst twijf'len deed, en maeckte hoorend doof,
 Gy mogt nog wel eerlang, eens grooten troost ontfangen,
 Wanneer uw hoop, uw wil, uw wagen, en verlangen,
 Met 's Heeren wijse wil nog meer vereenigt zijn,
 Wanneer uw' hert en ziel van aerdsche forge reyn,
 En onbelemmert meer en meer ten Hemel steyg'ren,
 Ick weet niet wat het is dat God u dan souw weyg'ren,
 Mijn Vaersen zijn gegroeyt tot vijf-en-twintigh paer,
 Ick eyndigh en gedenck dat gy zijt vijftigh Jaer.

U E. Onderdanighste Soort
 P. V. SORGEN.

BEGROETING,

Aen mijn Oudste Broeder

LEONARD van SORGEN,

Tredende in zijn Vier-en-twintigste Jaer.

MYn Broeder, die met my gelijk zijt opgetogen,
 Met wien ick heb wel eer deselve Borst gezogen,
 Mijn Broeder en mijn Heer, mijn 's Vaders eerste kracht,
 En wien mijn Moeder eer als my ter Wereld bracht.
 De Eersteling is Gods: gy zijt hem opgedragen,
 En uw verkiesing was zijn wil en welbehagen,
 Degantsche Mafs' is zijn, niet een en sal vergaen,
 Van die gateyckent in zijn Boeck ten leven staen,
 Gedenckt doch heden tot wat eynd gy zijt geboren,
 En wat uw' Pond wel heeft gewonnen of verloren.
 En al uw' handeling die gy hier hebt gepleegt,
 Op dat gy van zijn gunstoock loon na daden kreegt.
 De glory van u Heer, zijn wetten en zijn keuren,
 Soeckt gy die met uw' hert, en sinnen na te speuren,
 Heerst hy als Souverain met Scepter en met Croon,
 In 't binnenst van uw' hert, heeft *Jesus* daer zijn Throon,
 Geçierd met edel Goud, en al uw' ingewanden,
 En souden die niet wel geraecken aen het branden
 Van soo een velle vlam, mijn Broeder, sie ick weet,
 Dat gy niet meer en zijt nog koud, nog lauw, maer heet;
 Verkondigt nu de Deugt van hem, die u quam trecken
 Uyt 's Duyvels duyster rijck, en van de Dood verwecken,
 Op dat gy t' zijner Eer u leven overgaest,
 't Geen gy hem hebt beloofst, en met een Eed gestaest.
 En om nu t' eenemael uw' Ziel gerust te stellen,
 Soo gaet in grooten ernst uw' dagen overtellen,

Addeert uw' weecken, en uw' maenden by malkaer,
 Gy vind de Somme net is Vier-en-twintig Jaer.
 Dit alles is nu wegh, verftreecken en vervlogen,
 Hoe menig Reeckenaer is in zijn hoop bedrogen,
 Een dwaes, die nog een reex van tijd te leven dagt,
 Die wort zijn Ziel ontruckt oock in defelve nagt.
 Maer gy mijn Broeder vind uw' Reeckeningen effen,
 En Godts Rechtvaerdigheyd en sal uw' nimmer treffen,
 Dewijl gy hebt verftaen dat nu dien trouwen Borg,
 Des Vaders gramfchap ftilt, en uw stelt buyten forg:
 Welaen leeft t' sijner eer, hy wil en sal uw' Zeeg'nen,
 Hy laete mildelijck op uwen Schedel reeg'nen,
 Al wat hy oyt of oyt uyt fijne volheyd gaf
 Aen fijne Kinderen: hy zy u stock en ftaf
 Tot in het duyfter Dal: en is 'et zijn behagen,
 Hy voegt noch veele tijd, en dagen by u dagen:
 Tot dat uw' Ravens-kruyn mag naer een halve Eeuw,
 Nu swart gelijk een git, dan zijn soo wit als Sneeuw.
 Hy zy uw' deel, uw' lot, uw' Schilt, uw' loon, uw' Wapen,
 Uw' Borftweer en Rondas; hy doe uw' veylig flapen,
 Daer zijn voorfienigheyd voor uw' hotbedde spreyt,
 Kan ergens oyt uw' hooft zijn fachter neergeleyt?
 Werpt al uw' forg op hem, gewis hy fal het maecken,
 Hy heeft alleen 't bewint van allerhande faecken,
 Soo hy uw' 't meerder geeft, en weygert u het min,
 Zijn wijsheyd fiet voor uw daer iet wes fchaedlijcks in.
 Hy zy van nu voortaan en altijd onfer beyder,
 En God en hoogfte Goed, en Zaligheyd en Leyder,
 Uw' wil is altijd wel, Fonteyn van alle goed,
 Dewijl ons all's tot heyl dog medewercken moet.

Uwe Broeder

P. V. SORGEN.

15. Febr. 1675.

45

Op de Verjaer-dagh,
Van mijn
OUDSTE BROEDER,

Tredende op $\frac{5}{15}$ den February 1676. in sijn 25. Jaer.

EEr wy dencken om de tijd,
Zijn wy onse Jaren quijt,
En wy klimmen op en of,
Tot wy dalen in het stof,
Elcke telg uyt Adamsstam,
En wat oyt ter werelt quam,
Moeten luyst'ren na die Wer,
Eenmael na den Vloeck geset,
Datse moeten in de schoot,
Eynd'lijck rusten van de dood.
Die dan met voorsichtigheyd,
Al sijn saecken overleyd,
En sijn dingen effen maect,
Eer den quaden dagh genaect,
Vind sig nimmermeer verrast,
Van dien yffelijken Galt,
Want hy had al over lang,
Met dien Macker ommegang,
Lieve Broeder, fiet ick weer,
Dat gy al uw' Dagen meet,
Dat gy al uw' stonden telt,
Die niet zijn te koop om gelt,
Want op heden, als het waer,
Zijt gy Vier-en-twintig Jaer,
Leeft mijn Broeder, leeft voortaan,

Blyder }
 Langer } Als gy hebt gedaen,
 Beter }

Wast in Goddelijcke deugt,
 In uw' droefheyd denckt om Vreugt.
 Waght wat God uw geven sal,
 Set hem mate nog getal,
 Leeft ten vollen vergenoeght
 Met het geen hy u toevoeght,
 Laet u finnen en gemoed,
 Zijn een huys voor 't hoogste goed,
 Leeft en lieft en looft nu God,
 Staet met kracht na sijn genot,
 Tot gy hebt in uw' besit
 't Goet waerom gy nu nog bid.

P. V. SORGEN.

VERJAER-LIED,

Aen mijn Oudste Broeder

LEONARD van SORGEN,

Wanneer hy op den $\frac{5}{15}$ February 1677. sijn Vijf-en-
 twintigste Jaer vervulde,

TOON: *Belle Iris.*

I. **E**Erste twijg van onse tack,
 Die verdeelt is in twee paren,
 Souw'k voor u mijn Penne sparen?
 Neen alwaer ick eens soo swack:
 'k Moet en sal dan ietwes schrijven,
 't Zy in proza of in digt,

Dat

Dat van my mag overblijven,
 Als een teecken van mijn pligt.
 2. Heden Vijf-en-twintig Jaer
 Quaemt gy breecken als vry stercker,
 Lijt natuyr haer enge Kercker
 Even als een worstelaer.
 Doen zijt gy ter baen gekomen,
 Op dit groote Schouw-tonneel,
 Daer de boose en de vromen
 Krijgen ongelijck haer deel.
 3. Weenen was u eerste tael,
 En een Echo van uw' krijten,
 Scheen aen *Adam* te verwijten,
 d' Eerste grond van onse quael:
 Ja den Hemel droeg oock forge
 Voor uw' honger en uw' dorst,
 Want uw' Leeftogt was verborgen
 In mijn en uw's Moedersborst.
 4. Godes opsigt heeft uw' Geest
 Soo bewaert in al die tijden,
 Dat wy heden met verblijden
 Vieren uw' Geboorte-feeft.
 Laet uw' tong en hert God prijzen,
 Segt nu met een bly geschal,
 Ick ben dwaes, en gy zijt wijs, en
 Ick ben niet en gy zijt 't al.
 5. God en sneet uw' draet niet af,
 In dien Put, soo net gemeten,
 Daer maer was een vinger-breette
 Tusschen uw en tusschen 't Graf;
 Veelerhande Lijfs-gevaren,
 Zijn uw over 't hooft gewaeyt,
 En de dood die had uw garen,
 Nu en dan om verr' gemaeyt.
 6. Maer gy zijt nog in het Land,
 Daer men wandelt door 't Geloove,

Daer de Vroomen zijn verschooven,
 Daer men nog leyd aen den band.
 Maer ditis geen land van ruste,
 Sonde sleept met sig de Dood,
 En die nietige wellusten
 Schijnen Goud, en zijn maer lood,
 7. 'k Wensche dat den Hemel wil,
 Jaren tot uw' Jaren voegen,
 Godes vrees met vergenoegen,
 Maeck uw' hert en sinnen stil:
 Hy omring uw met sijn Zegen,
 En uw' hert zy uytgebreyd,
 Wat uw' schijnt, of voor, of regen,
 Maeck uw' noyt die vreughde quijt.
 8. Soo uw' schade druck of wee
 Onversiens oyt overrompel,
 Dat uw' Ziele sig dan dompel,
 In Gods volle liefde Zee:
 Want het kruys van dien Beminden
 En Geliefden Godes Soon,
 Word in 't eynd aen *Jesu* Vrinden,
 Dog verwisselt met een Kroon.
 9. Wackert dog met u Talent,
 Soeckt de tijd staeg uyt te koopen,
 Weest volstandig in uw' loopen,
 Denckt de Kroon hangt op het end:
 Laet uw' niet te ligt verleyen,
 Door des werelds valsche schijn,
 Want haer lacchen keert in schreyen,
 En haer Vreughde word tot pijn.
 10. Jaegt niet na veel geld nog goed,
 Want een hoog-gebulte Kemel
 Quam veel eerder in den Hemel,
 Dan een Rijcken vreeckaert doet.
 Denckt! dien ballast souw my hind'ren
 En mijn reys vereyft wel spoed,

'k Laet dit dan voor 's werelds Kind'ren,
Onbewuft van beter goed.

11. Laet uw' wandel zijn om hoog,
Boven Son, en Maen, en Wolcken,
Luyfert na Godts trouwe Tolcken,
Heb Jerufalem in 't oog,

Laet uw nimmermeer verveelen,
't Ampt van God uw' opgeleyd,
Christi Leden te bedeele,

Is voorwaer geen kleynigheyd.

12. 'k Wensch uw, soo het wesen mogt,
't Hooft gekroont met grijse haeren!

Leef nog driewerf soo veel Jaeren

Als gy nu hebt doorgebracht:

Tot dat gy dan zat van dagen,

En ten vollen uytgeleeft,

Wederom naer Gods behagen,

Aerd en Hemel t' zijne geeft.

P. V. S.

OP HET VERJAEREN,

Van mijn Neef

PHILPPUS van der VLIET,

Tredende op den 21. Decemb. N. S. 1675. in sijn 20. Jaer.

MYn Neef, mijn ingewand, mijn hertelijcke Vriend,
Mijn Broeder, eer de Kloot der wereld was geboren,
Soo was een Salig Lot, voor uw en my beschoren,
Een vrye liefde gaef, in waerheyd onverdient,
Maer God is wonderlijck, in zijn manier van doen,
Hy keert het hoogst' om laeg, het achterste te vooren,
Hy soeckt, hy vind, hy draegt het Schaepje dat verlooren,
Dwaelt

Dwaelt over berg en dal, gelijk een Acker-hoen,
 Ick weet uw Ziel gedenckt, nog dickmael aen dien dag,
 Dien dag, waer op gy eerst uw' dagen leerde tellen,
 Waer op gy kreeg een proef, van d'angsten van der Hellé,
 En waer op dat uw mond, vervult wiert met gelagh,

Uw Leven was dan maer voorheen een rechte dood,
 Een leven in den vloeck, een leven in de sonden,
 Maer dese ketenen die waren nauw ontbonden,
 Of gy bevond uw selfs, van alle goet ontbloot,
 Doen was het dat uw' romp haer leven eerst begon,
 Hy roerde sig allienx, en poogde wat te wercken,
 En om te kunnen gaen, quam God uw' beenen stercken,
 En maeckten uw gewent, aen Regen en aen Son,
 Mijn Reeckening die feylt; 't en is geen negentien,
 Maer anderhallif Jaer, dat gy eerst zigt geboore,
 Vraegt het uw' eygen Ziel, sy seyde ick kon te voooren,
 Nog spreken, gaen, nog staen, nog hooren, nog ook sien;

Maer nu geluckige dag, van my onbenijd,
 Gy juycht, en ick helaes! heb reden om te klagen,
 Om mijnen harden dienst, en al die duyft're dagen,
 O! waer ick van dit jock, gelijk als gy bevrijd:
 Ick wacht, maer te vergeefs, vervulling van mijn strijd,
 Met uytgereckten hals, sookijck ick na de Bergen,
 Of daer oock yemant is, dien ick mocht bystand vergen,
 Soo sal ick blijven staen tot dien bepaelden tijd,
 Die tijd die met een pen van stael of diamant,
 Al aengeteeckent was, eer ick my kon verroeren,
 Waer op my God sijn raed, sal geven uyt te voeren,
 En my sijn Kudde sal, doen weyden met verstand.

Mijn Broeder send om hoogh een onvermoejde stem,
 Ja al die God bemind, voert stormen aen op stormen
 En rust niet tot dat God sijn Wijngaert komt hervormen,
 Want sonder dat gewis het, precken heeft geen klem,
 Dien goeder Meester, en dien onvert'saegden Held,
 Die leer uw vingeren en handen dapper strijden,

Hy leer uw Vorst'lijck doen, en Vorstelijcker lijden,
 Hy maeck sijn Kinderen, behouders van het veld:
 Gaet so van kracht tot kracht, en wast ja word een stam,
 Op welckers tacken men meer vruchten vind als blad'ren,
 Hy stoor u in sijn Oogst, en laet u daer vergad'ren,
 Een volck dat met u volgt het onbevleekte Lam:
 Gaet daer hy u gebied, maer houd u selven stil,
 Wanneer God niet en spreekt; en laystert na geen Men-
 schen,
 Als *Jesus* yets gebied: het hoogst van al mijn wenschen,
 Dat is, hy maeck uw wil, vereenigt met sijn wil.
 U E. Neef P. V. S.

Aen mijn Neef

PHILIPPUS van der VLIET,

Alshy op den 21. dagh van Winter-maend des Jaers
 1676. oock intrad in sijn 21. Jaer.

Toon: *Gavotte a la Fronte.*

Of: *Soet geselschap dat met my, &c.*

1. **B**Roederlijcke Neef, die my,
 Dickmael droevig, selden bly,
 Helpt een eynd van 't Kruyce dragen,
 Door Gods hand my opgeleyd,
 En mijn Geest komt onderschragen,
 Als sy in het voertzant leyt.
2. 't Is nu Twintigh Jaer gele'en,
 Dat de Son u eerst bescheen,
 Siet soo rollen onse Jaren,
 Op de wielen van de tijd,
 Ever als een wel-bevaren
 Scheepje door het water glijd.

3. Kinderen van geen en naem,
 En tot weldoen onbequaem,
 Als sy plat ter neer geboogen,
 Seggen *Jesusal* 't voor sien,
 Schenckt hy dickmael Oor en Oogen,
 Om te hooren, en te sien.
4. Hoog-gebooren *van der Vliet*,
 Dit is oock aen u geschiet,
 Doe gy als een Schaep ginght doolen.
 Van Godts wegen onbewuft,
 Doe de wereld was u School, en
 d' Ydelheyt uw hoogste lust.
5. Door herstellingh van Godts Beeld,
 Zijt gy doen op nieuws geteeld,
 En gelijk een Kind herboren,
 Uyt dat Water en dien Geest,
 Die ons maect een Uytverkoren,
 En een krancke Ziel geneest.
6. Heden doet de Sonne-schijn,
 Ons de grootste schimmen zijn,
 En de langste van de nachten,
 Is 'er nu oock al geweest,
 Mocht eens Zion vol van klachten,
 Rijcken sien voortaan Godts Geest.
7. Want sy sit gelijk een Weeuw,
 Yder Jaer dunckt haer een Eeuw,
 Tot dien opgang uyer hoogte,
 Sal verdryven dese nagt,
 Ach sy fiet van dorst en droogte.
 Meest haer Kinderen versmagt.
8. Veele Zielen die vermoeyt,
 Leggen aen het Vleesch geboeyt,
 Gapen als gestrande Vissen,
 Worstelende door het Zand,
 Om dat sy haer Hoofst-stof missen,
 Die in Zee is, niet op 't Land.

9. O! wat smaect u nu wel soet,
 Het genot van 't hoogste goet,
 Dat u voorquam te besitten,
 En u bragt tot rust en stilt,
 Doen gy sonder room, gebit,, en
 Breydel, henen liept in 't wild,
10. Maer die dagen zijn voorby,
 Graest nu in de vette Wey,
 Rust nu voort in *Jesuw* lommer,
 Dat wellustige geboomt',
 Daer Godts Kind'ren, vry van kommer,
 Van hem werden overstroomt.
11. Leeft en sweeft daer sonder end,
 Uwen naem zy steeds bekent,
 Over al op Zions wegen,
 Handelt kloeck in al u doen,
 Dat men uw' geduyrigh Zegen,
 Dat uw' Loof en tack blijv' groen.
12. Ey mijn Broeder kon ick thans,
 Vlechten u ter eer een Krans,
 Van wat aerdsche Bloem-gewassen,
 Neen, op uw verhemeld Hooft,
 Sal veel beter Kroonen passen
 Weg geleyd, voor die gelooft.
13. Weg geleyd, voor die verkeert,
 Daer Godts Geest u alles leert,
 Leert nu vast die goede Lessen,
 Hoe gy als een Medicijn,
 Tijdig op sult doen de flessen,
 Dan van Oly, dan van Wijn.
14. Word een Man naer Godes hert,
 Heelt veel Zielen van haer smert,
 Weest een Sone van den Donder,
 Voor die in de boosheyd leeft,
 Weest een blijde Maer-verkonder,
 Voor een treurige die beeft.

15. Word van bovenen bedouwt,
 Word in liefde nimmer kout,
 Dat den yver u verteere,
 Van Godts ingebogen Huys,
 Dat zijn Geest u daeglijcks leere,
 Op te nemen *Iesus* Kruys.
16. Scheyd het Kooren van het Kaf,
 Schapen van de Bocken af,
 Leertse stellen elck bysonder,
 Word aen Godes Israël,
 Tot een teecken, tot een wonder,
 Word een Roover voor de Hel.
17. *Iesus*'t ongeschapen Ligt,
 Prent in u zijn aengesigt,
 En zijn ongekende klaerheyd,
 Met de lampe van zijn Geest,
 Leid' uw' Ziel in alle waerheyd,
 Tot men seid: hy is geweest.

P. V. SORGEN.

Dum Spiro, spero.

Aen mijn bysondersten Vriend,

M Y N H E E R

JOHAN van der HAER,

Wanneer de tijd van sijne vorderingh in de Rechten
 op handen was.

— *Ridentem dicere verum*
Quis vetat?

O Goud, welspreeckende Metael,
 O Goud! verdooffter van de Reden,
 O Goud!

O Goud! van yeder aengebeden,
O Goud! ô God! ô altemael!
Wat maeckt u aengebooren luyfter,
Al menigh Linx sijn oogen duyfter.

De Starren moeten zijn gekeert,
Wy leven weer in goud'ne Eeuwen,
Het Goud maeckt Ezelen tot Leeuwen,
Het Goud maeckt domme Luy geleert.
Geen rover-dranck uyt Circes Beecker,
Deed yets verwandelen soo seecker.

Men vloecke niet op dood'lijk kruyt,
Nogh op den Monnick, haren Vinder,
Het magtigh Goud, dien Al-verflinder,
Dreef Themis eens ter werelt uyt,
En nog met graven en mineren,
Soeckt sy haer Tempel om te keeren.

Voor Goud is alle dingen veyl,
De grootste Koop-stad, 't nieuwe Romeen,
Verkoopt voor Goud, haar malle droomen,
O Targus! staeck uw loop een wijl,
En laet ick my wat gaen vermeyen,
In 't grond-sop van uw' gulde keyen.

Het stomme Goud' dat leyt en dinght,
Het Goud begoochelt Hof en Rolle.
Het Goud maeckt Arenden tot Mollen,
En wat het ondermijnt dat springt,
Daer sijn geen Wetten en geen keuren,
Die 't Goud niet derft aen stucken scheuren.

Wy leven in een krom geslagt,
De Waerheyd struyckelt op de straten,
De Boosheyd toont sijn uytgelaten,
De Vierschaer word om Goud verpagt,

Die Arenden in Beck en klauwen ,
Sien niet meer , als een steert van Pauwen.

Wat spouwt dien ouden Slang al quijl ,
Wat krolt hy hem in snaeckse bogten ,
Hoe word de Waerheyd aengevochten ,
Met woorden vol van toover-stijl ,
Wat smeed en giet hy menig Leugen ,
Die meê voor waer al doorgaen meugen ,

Lycurgus , Draco , Radamanth ,
Zelencus , die niet wist van buygen ,
Ick neem u alle tot getuygen ,
Komt doet de ronde Land voor Land ,
Engaet aen al de Rechter-stoelen ,
Die brave Luy haer pulffen voelen .

Gy vind daer Themis wonder kranck ,
En by gebreck van wettige Erven ,
Soo staet haer Stam om uyt te sterven ,
Hier helpt geen Apotheeckers dranck ,
De Zielfit haer al op de lippen ,
Om stracks weer Hemelwaerts te slippen .

O Ridders van het Gulde Vlies !
(Want sulcken vlies leyt op uw' oogen)
Hebt gy ter deegh wel uytgetoogen .
Den Lijst van Winning en verlies ,
Gaet Kleeffse Regters't is uschande ,
Laet voor Matroos bepeckte handen .

Ja die is hier een Opper-Man ,
Die om een hand vol gulde Pillen ,
Behendigh knevelen en villen ;
Soo wel , als Schapen scheeren kan :
En die het valsche van het ware ,
Noyt Schriften in haer Evenaren :

93

De Vroome zijn soo dun gezaeyt,
Dat men die in een ringh sou schrijven,
Die 't Regt in spijt van gulde Schijven,
Den hals noyt hebben omgedraeyt,
Daer hoeft geen doeck voor Themis oogen,
Men kent wel Luyden van vermogen.

Vergeeft my waerden Nieuwelingh,
Indien mijn schagt soo hevigh dondert,
De goede blijven uytgefondert,
En ick besluyt u in haer kringh,
Want kent men vruchten aen haer bloesem,
Daer steeckt wat anders in uw boesem.

Ick denck niet sonder kittelingh,
Aen die verdweenen oogenblicken,
Haer Schaduw' kan mijn nog verquicken,
Haer Schaduw' maect nog dat ick singh,
Gelijck de Swanen met haer kelen,
Alstervend nog een deuntje quelen.

O! kon ick met een vlugge pen,
Ons t' samen-wooningh af gaen malen,
O! kon ick yeder een verhalen,
Het minste dat ick in u ken,
Maer beter daer van niet te spreecken,
Als dat ter helft te laten steecken.

Mijn Veder vind sig veel te swack,
Om u op steyltens na te klimmen,
Wij ick een Buyrman van de schimmen,
U gevolgh van verr' op mijn gemack,
't Past Reusen en geen kleyne dwergen,
Testeig'ren langhs een trap van bergen.

Den Hemel gunneu veel geluck,
Hy doe u met uw' groote gaven,
Het Recht getrouwelijck hand-haven,

En menig helpen uyt den druck,
Uw' naem die werde steeds geprefen,
Van uytgeredde Weeuw en Weesen.

Het Honighseem van Guldemonde,
De Tong van Tullius, den Vader
Der Pleyteren, dat die te gader,
U van haer geveer zijn gejont,
Wilt oock de Goddelijcke Regten,
Voorwetens nimmermeer bevegten.

Bemind de Vrede, stoockt geen Vier
Vantwist, in smeulende geschillen,
Soeckt onrust en gekijf te stillen,
Gebruyckt geen Nagels van een Gier,
Want dit, als oock dat dulle twisten,
Betaemd geen diergekochte Christen.

't Gerigt dat is Godts Dienares,
Houd dat voor hem, en niet voor Menschen,
De Waerheyd laet die noyt verslenssen,
Onthoud dog wel die groote Les,
Verfoeyt bloed-suygen, stroopen, prangen,
Engy sult dubbel Loon ontfangen.

En of de Wereld met uw spot,
En reeckent dat voor enckel dwaesheyd,
Dit steur u niet; want yeder dwaes feyd
In sijn gemoed, daer is geen God:
Een ongekreukt en blanck gewisse,
Wilt voor geen goude Bergen missen.

Den Hemel hoor nog eens mijn beê,
Hy leere u dwinge landen pletten,
Door kragt van welgegronde wetten,
Hy doe u spreeken wel ter sneê,
En *Jesus* Gods en 's Menschen scheyds-man,
Die zy uw' Voorspraeck en uw' Leyds-man.

P. V. SORGEN.

Veritas odium parit?

Ick

Ick soude oock eenigh Elegiaces op U Ed: Promotie U Ed: toegesonden hebben, maer deselve blijven in de pen steecken. Siet hier evenwel een duyts Sapphicum, drie a vier extemporaneum.

MYn ander Ick, mijn uytgelesen Vriend,
 Kon nu mijn Pen, den Lof die gy verdiend,
 Niet blind van Liefde, maer in waerheyd siend,
 Ten vollen meten,
 Ick soud u voeren met mijn kleyn gespan,
 Soo veri' en hoogh als ick u voeren kan,
 Maer wat utoekomt, wis de helft daer van
 Bleef wel vergeten:
 Ick souw gaen singen op mijn Reeste snaer,
 Uw tijdverdrijf van menigh dagh en Jaer,
 Waer van ick selfs een oogh-getuyge waer,
 Int' samen leven,
 Maer wijl dat ick ter halver loop-baen swight,
 Verlies ick u, eylaes uyt mijn gesicht,
 Terwijl dat gy, gelijk een schight,
 Wort voortgedreven:
 Gy doelt en tref geluckelijck het Wit,
 En gy ontsaegt nogh koude, nog oock hit,
 Tot dat gy had ten vollen in 't besit,
 Den Stoel der Eeren,
 Hier staet gy nu voor alle man ten toon,
 En op u Reeckeningh ontfanght gy Loon,
 En daer-en-boven nog een Lauwer-kroon,
 Voor 't Redeneren.

P.V.S.

TER BRUYLOFT.

Van de Eersame en seer Discreten

GOOSSEN van WIJCK,

BRUYDEGOM:

En de seer Deughtsame en Eerbare

HAESJE van DOORN,

BRUYD.

In den Eght versamelt den 2. February Ouden-stijl 1670.

DE Liefde is dien grooten band,
 Die alle dingen houdt in stand,
 Indien dat die eens was verkout,
 Men sag geen Dieren in het Wout,
 Men vond geen Visschen in de Zee,
 De Bergen waren bloot van Vee,
 De Wereld moest eer lange zijn,
 Een Kerck-hof of maer een Woestijn,
 Ja elck souw leven sonder hulp
 Gelijk een Oester in sijn schulp,
 Maer door het goed en wijs beleyd,
 Van Godes Mede-dogentheyd,
 Vind yeder Dier, en yeder Mensch,
 Een hulp en Egaë na sijn wensch,
 Ick bid u *Bruydegom* bedenckt,
 Wat God van daegh nu aen u schenckt:
 Een goede Vrouw is een Juweel,
 En sulck een krijght gy tot u deel,
 Want in een prijsfelijcke faeck,

Gaet voordeel t' samen met vermaeck,
 Uw Huys dat word daer door Gebout,
 En oock verforghet met onderhoud,
 En denckt dat God verheft seer hoogh,
 Die nederigh was in sijn oogh,
 Maer schoon het groote Huwlijcks-Regt,
 U Meester maectt in plaets van Knecht,
 Erkent sulcks altijd van uw' Vrouw,
 Die u daer toe verkiezen wouw,
 En Gy oock Deugdrijcke *Bruyd*,
 Treckt nu uw' Weduw Kleeren uyt,
 Want siet gy vind nu weer in 't Bed,
 't Geen d' Eenfaemheyd soo wat verset,
 Verheught u vry het magh wel zijn,
 Het Houwlijcks bedde dat is reyn,
 En onbevleekt als *Paulus* leert,
 Gy zijt die Ribb' die hem ontbeert;
 De Schepper van dit gantsche Rond,
 Die spaer uw beyde langh gesond,
 Hy Zegen u met Hemelsch goetd,
 Hy geef u een gerust gemoed,
 Hy bind u Herten vast aen een,
 Hy maect u tot een Vleys en Been,
 Hy matige sijn noodigh kruys,
 Hy hael uzat van dagen t' huys,
 Hy geef oock menig Jonge Spruyt.
 Aen onse *Bruydegom* en *Bruyt*,
 Leeflang, ô! soet en deugtsaem Paer,
 Den Hemel maectt mijn wenschen waer,
 Leef vreedsaem, verre van verschil,
 En denckt wat God al van u wil,
 Dien Gast, die op het Bruylofs-Feeft,
 Van Cana eertijds is geweest,
 Diezy oock op dit blijde mael,
 Sijn Geest vervul de Bruylofs-Zael,
 Hy stort sijn Liefde in uw' Hert,

Waer doorgy gantsch verandert wert,
 Op dat het hooghste goed, een God,
 Magh zijn uw' Erf-deel en u Lor,
 Hy sterck u tot de ware deught,
 Hy spaer u in een lange Jeught,
 Hy maecke segh ick tot besluyt,
 Ubeyder Zielen tot sijn Bruyd,

A M E N.

P. V. SORGEN.

Geboort-Vermaningh,

Aen de Eersame Deughtrijcke Jonge-Dochter

MAEYKEN van WYCK,

Verjaert den II. Juny 1667. Oud acht-en-twintigh Jaer.

ONs dagen vlieden weg gelijk een Wevers spoel,
 Ons Jaren gaen daer heen eer dat het yemant voele,
 De tijd, de vlugge tijd vlieght snelder dan de wind,
 Die niemant van den mensch op aerden in en bind,
 Het is al even eens gelijk als met de baren,
 Die nimmer stil en staen maer t' aller tijd voortvaren,
 Want schoon een Mensch e staet gelijk een versche
 Blom,

Noch sal hy haest vergaen van hoogen ouderdom:
 Dan wort hy afgemaeyt, en wort'er een gebooren,
 De tijd seyt hem flucks aen de oudheyt na te spooren,
 En na hy heeft geleest geeft hy sig op de reys,
 En gaet dan wederom den wegh van alle vleys:
 Soo gaet het oock met ons, en al des Menschen dingen,
 Men siet het eerst sijn laest, het laest sijn eerste bringen,
 Wat is de Mensch eylaes! wat is des Menschen lof?
 Want

Want dat hy is geweest keert wederom tot stof,
 De Geest keert weer tot God die hem eerst heeft gegeven,
 En dan is het gedaen met ons ellendigh leven,
 Maer fiet na 't eynd van die de Heere heeft gevreesst,
 Het eynde van die Man de vrede is geweest;
 En fiet soo vloeyt den tijd veel snelder dan de stroomen,
 By dagh, by Maent, by Jaer, die noyt weerom en komen,
 En nademael dat oock uw leven vast verteert,
 En dat geduyrigh aen uw Jaer-getal vermeert,
 Soo hoop ick nogtans dat u God nog lang wil sparen,
 En Zegenen met nog soo veel en meerder Jaren,
 Want het is Godes Werck die u nog heeft bewaert,
 Tot nu toe, en met Acht-en-twintig Jaer bejaert,
 O Heere! leeret dog haer hare dagen tellen,
 Geef dat sy uwen lof nog langer mag vertellen,
 In 't midden van u volck; geeft dat sy mag verstaen,
 De wil van uwe Wet, en watter dient gedaen.
 Tot Lof van u ô Heer! en van u heyl'ge name,
 Maeckt haer daer toe dan oock door uwen Geest bequame,
 Tot dats om Christi wil daer heen de hoop ons send,
 Hier na altoos geniet het leven sonder end.

P.V.S.

Een Ziel zijnde in 't gevoelen van Godts Liefde.

Op de wijze van den 6. Psalm.

Of: Al Brandent in den Oven.

1. **I**ck heb nu eens gebonden /
 Een Balsam vooz mijn Wonden /
 Een middel vooz mijn smert /
 Godt vooz sijn Soon betwogen /

Die staet op my sijn oogen/
En treft my in het hert.

2. Sijn Licht komt my beschijnen/
En doet de nacht verdwijnen/
Hy geeft my vollen wensch/
Hy komt om mijn te helpen/
En mijn gantsch overstelpen/
Ja Godt woont by den Mensch.

3. Ich sie dien hoogh gepresen/
Nu in sijn epgen wesen/
Ach! wat een soet vermaeck:
Dewijl ick selfs op heden/
Nu sijn beballigheden/
En sie / en voel / en smaeck.

4. Den opslag van sijn Oogen
Heeft stracks mijn Hert bewoogen/
O Goddelijke strael!
De Son met al haer luyfter /
Is by U klaerheyt duyfter /
Op schoonder duyfentmael.

5. Op steelt mijn hert en sinnen /
Op dwinght m' uw te beminnen/
Op doet mijn soet gewelt:
U Oogen zyn als schichten /
Ay mijn! 'k sal moeten swichten /
Van U ter neer gebelt.

6. Al wat u kon verbeelden/
Seer wijt van u doek scheelde /
Ten was niet als copp:
Dit kan ons niet ontdecken/
Die overschoone trecken/
Ten hadde daer niet by.

7. Hier boven in de Wolcken/
Hier in de diepe Kolcken/
Sie ick sijn soet Menschijn/
Maer 't moet oock booz hem wijcken/
En

't En kan waer hem niet lijcken/
Haer schoonheyt valt te kleyn.

8. Ick hoor 't Gebogelt queelen/
Met dupsenden van heelen/
En prijsen die haer schiep:
Ick sie in haer sijn goetheyt/
Sijn uptgestozte soetheyt/
In haer onepndigh diep.

9. En al wat in der Werden/
Moght sijn van grooter waerden/
Haer kostelijck Metael:
Haer planten/ krupden/ bloemen/
Hoor ick haer Schepper roemen/
En spreekken in haer tael.

10. Hoe wijs en hoe lanckmoedigh/
Hoe vol/ hoe oberbloedigh/
Hoe heerlijck/ hoe volmaect/
Hy heeft het mijn bewesen/
Hy heeft mijn Ziel genesen/
Hy heeft mijn aengeracht.

11. Mijn Ziel die wort schier droncken/
Hy heeft mijn ingeschoncken/
Sijn Wijn en oock sijn Melck/
't Is Petrar op mijn tongen/
Mijn hert als onbedwongen/
Roept wat een soeter Keck.

12. Ick ben ooch niet bedrogen/
Ick sie hem met mijn oogen/
Ick rust nu in sijn schoot/
Ick kan mijn selfs niet binden/
Ick laet mijn maer verflinden/
Van dese soete doot.

13. Ick kan niets meer begeeren/
En niets sal my ontbeeren/
Want ick besit het al/
Dit sal mijn niet begeben/

Noch in 't toekomend' leven /
 Noch in dit Cranendal.

14. Wie kan die Liefde blussen ?
 Hy geeft mijn kus op kussen /
 't Is Oly in de blam /
 Hy sagh niet op mijn sonden /
 Doen hy mijn Hert quam wonden /
 En daer sijn woon-plaets nam.

15. Ick houd my nu gantsch stille /
 Ick buogh my naer sijn wille /
 En al wat hem behaeght /
 Dewyl ick niets kan wercken /
 Ten zy hy mijn komt stercken /
 Dat doet hy ongebzaght.

16. Den Afgront van mijn sonden /
 Die had mijn schier verflonden /
 Den afgront van sijn min /
 Die trock mijn up de poelen /
 Nu leef ick by geboelen /
 Hy treckt mijn tot sijn in.

17. Ick sterf daer / en ick leef daer /
 Ick bliegh daer / en ick sweef daer /
 O wonderlijck playstier !
 Wie kan die togh bevatten ?
 Ja al des Werelts schatten /
 Die acht ick niet een sier.

18. Ick kan geen woozden binden /
 Mijn Schoone / mijn Beminden /
 Hoe soet als Hemels Man /
 Ghy waert het die mijn schaechten /
 Mijn Duppe / mijn Dolmaechten /
 Mijn Brudegom en Man.

19. Ghy kust en ghy om-armt my /
 Ghy hoeftert / en verwarmt my /
 Ick magh nu by u zyn /
 't Ben in u Weelt verborzen /

Ick rust nu by van zorgen/
Want Jesus is oock mijn.

P. V. SORGEN.

Punt-dichten of Epigrammata.

Bedenckinge over Micha 6: 9. *Hoort de Roede, ende wiese bestelt heeft.*

God heeft tot onser tught een saghte Roe gekoosen,
Een Roe alleen gemaect, van Lelien en Roosen,
Ey! hoort die dogh, en gaet hem verder niet vertoornen,
Of hy bestelter een van Distelen, en Doornen.

*Petri * Gallicinium, of 't Hane-gekraey
van Petrus.*

* Gallus is een Haen, en een Fransman.

Op 't derde Haen-gekraey, bekeert sig Sinte Peter,
En op het hondertste wort *Urecht* nog niet beter,
Hoe komt dat ja; sijns Heeren oogh dat sagh hem aen,
't Was anders evenveel, of zijn, of onsen Haen.

Bedenckinge over Matthei 6: 28. *De lelien
spinnen niet.*

* **W**ilt voor de Lely raed, en watse moest beginnen,
Op datse met fatsoen quam uyt dees Labyrinth,
Sy moest nu maer een draed als *Ariadne* spinnen,
Maer liet de *W*aerheyd selfs, seyde datse niet en spint.

Op

*Op de Poorten van Palm, hier over al in de
Stad, Anno 1673.*

Op de Intrede van Sijn HOOGHEYD.

DE kenders der Natuyr, die seggen dat de Palm,
Van alle kant gedrukt dan des te beter walt,
Maer of dit zy, of niet, my lust hier geen getalm,
Altijd haer seggen op d' *Oranje Spruyt* wel past.

Aen de HEER

ÆGIDIUS van den BOGAERT.

MY dunkrick sie de Geest, de mond, de tong, herlevent;
Van Bogaert, die wel eer soo menig herte stal,
Wiens Naem in menig hert, soo diep nog staet geschreven;
Wiens Naem so lang hier Kerck, so lang oock leven sal;
Maer die is heen gegaen by *Jesus*, by sijn borge,
Op dat hy daer ontfingh die wegh-geleyde Kroon;
Ey *Utrechts Zion!* zijt voortaan bevrijd van sorgen,
Want fiet des Vaders Geest rust weder op de Soon.

Op den XXX. PSALM, vers 6.

Want een oogenblick is'er in sijnen Toorn, maer &c.

DEN Hemel wort oock wel eens moe,
Sijn Kinderen de rugh te meten,
Hy sal my doen die sangh vergeten,
Geen Vader past altijd een Roe,
Maer dese Kelck die elck moet monden,
Die gaet aen Godes disch in 't ronde,

Godts

Godts Wijsheyd lagt eens met de Mensch,
 En met sijn ydele gedachten,
 En met sijn winderigh verwachten,
 En met sijn schadelijcke wensch,
 Hy stiert het grootste quaet ten besten,
 Maer dit Bancquet komt op het leste.

Mijn Ziele schept voortaan gedult,
 Ghy krijght wel licht door dese wegen,
 Een overwicht en schat en Zegen.
 Een maet tot boven toe gevult,
 Als dan sal God u droefheyd stillen,
 Als ghy sult een zijn, met sijn wille.

P. V. S.

E E N

GESANGH LUTHERI,

Vertaelt uyt het Hooghduyts, in 't Nederduyts.
 door P. V. S.

1. **V**erheught u liebe Christen Schaer/
 Laet ons van vreughd' opspringen/
 Godts troost'lijck woort wozt heden waer/
 Ep laet ons nu eens singen/
 Wat wonder hy ons heeft gekrocht/
 Door wat een dieren Prijs gekocht.
 O! 't zijn seer groote dingen.
2. Als ich in 's Duppels netten lach/
 En in de doodt verlooren/
 De sonde die bleef dagh en nacht/
 My by my ingebooren/
 Ich sachten altyt dieper in/

Mijn soodanigh hert en boosen sin/
En scheen daer in te smoozen.

3. Mijn goede wercken aen mijn zy/
Die waren gantsch bedorzen/
De byz wil was Gods party/
En tot het goet verstorzen/
Dien anghst my tot vertwijff'len dreef/
Doen Doodt / en Hel maer voor my bleef/
My was geen troost verwozzen.

4. Doen rammelde Gods ingewand/
Wanneer hy my sagh dwalen/
Hy sondt sijn Soon dat dierbaer pand.
Om my weerom te halen/
Hy wendt tot my sijns Vaders hert/
En redt mijn Ziel upt anghst en smert/
En laet mijn schult betalen.

5. Doen sprach hy tot sijn lieben Soon/
't Is tyd om my t' erbarmen/
Daelt neder upt uw's Vaders Thoon.
En weest het heyl der Armen/
En helpt haer upt der sonden noot/
Verstaet voor haer de bitt're doot/
En draeght haer in uw' armen.

6. Wanneer de Vader dit gebod/
Soo quam de Soon op aerden/
Hy daelden in Maria's schoot/
Om Vleesch en Bloet t' aenbaerden/
Hy was een Heer van grooter macht/
Maer scheen geringh en seer veracht/
Als hem sijn Moeder baerde.

7. Hy sprach tot my houdt my maer vast/
Ich sal u secker leyden/
Of schoon Dood / en Hel / en Dupbel vast/
Soo sal ich voor u stryden/
Want ich ben uw' / en gy zijt mijn/
En daer ich ben / daer sult gy zyn/

Ons sal geen Dpand schepden.

8. Men sal mijn tappen af mijn bloed/
Men sal my 't leven rooven/
En dat om uwene wil/ ghy moet
Dit vastelijck gelooben/
Mijn doode die sal uw' leven zijn/
Mijn onschult maecht u by van pijn/
H deel dat is hier boven.

9. Ich gaen nu tot mijn Vader heen/
En moet nu van u schepden/
Maer gy mijn Kind'ren zijt te vre'en/
Wilt maer mijn Geest berbeyden/
Die uw' in alles leeren sal/
En troosten in uw' ongebal/
En in mijn waerheyt leyden.

10. Wat ich gedaen heb en geleert/
Dat sult ghy doen en leeren/
Op dat mijn sijcke wert vermeert/
Tot Godes lof en eeren/
En wacht u booz des menschen bond/
Want die is los en sonder grond/
Dit is de wil uw's Heeren.

P. V. S.

19. Feb. 1675.

N I E T dan J E S U S.

Op de Wijse:

Dichter die de blinde Werelt.

1. **A**ugustinus ginck eens siften/
En dooz-tasten in den gronds/

- Seneca's vermaerde Schziften /
 Daer hy veel geleertheit vondt :
 Schoonen Lof van Zede-deughden
 Zeden-troost in groot verdziet /
 Doch ten hond' hem niet verbrzeughden/
 Want hy vondt'er Jesus niet.
2. Dat gaf my een groot vermaechen/
 En 't beviel myn Ziel soo soet/
 Dat ick oock in alle saechen
 Soeck / of Jesus my ontmoet/
 Sonder hem is niets te begen/
 Maer verdziet dat blijft verdziet :
 Sels is zegen sonder zegen ;
 Want men bint'er Jesus niet.
3. Is'er krankheyt / smert en lijden/
 Armoed' / honger dorst en pijn/
 Oorlogh / pest / of dtere tijden/
 Of een innigh Ziel-geguyn :
 Jesus kan den troost-kroes schincken
 En versachten al 't verdziet/
 Anders moet m'er in versincken ;
 Want men binter Jesus niet.
4. Heeft men voorspoet / hooge staten/
 Grootte eer / en machtigh goet :
 Och ! wat kan dat alles baten/
 En wat geeft dat aen 't gemoet ?
 Mist men Jesus ondertusschen/
 Dorst-na-meer geeft groot verdziet/
 En ten kan geen onlust blusschen ;
 Want men binter Jesus niet.
5. Is'er spel en dertel Lachen/
 Wulpsch getier / en bzeughe-geschrey/
 Hoort / wat van dat kachelachen
 eens die wijse Koningh sey :
 Gh' / d Lachen ! zijt uyt sinnigh/
 Du'heyt / en ghy baert verdziet.

Och! het steecht soo byster binnigh!

Want men vintet Jesus niet.

6. Och! wat is'er in de Werelt!

Vleesch-lust / oogh-lust / sottē waen/

Grootsche pracht / vergult / bepeereit/

En dat lacht den dwasen aen:

Wegh / o Werelt! laet my rusten/

Al u lust is mijn verdriet/

Wat soud' my de Werelt lusten?

Want men vintet Jesus niet.

7. Schoonheyt / sterckheyt / frissche Leden/

En gesontheits grootste schat/

Dat's wel 't beste hier beneden

Dat opt wereltsch Mensch besat/

Maer is Jesus niet in 't herte/

Soo en stelpt het geen verdriet/

Maer het laet de Ziel in smerten ;

Want men vintet Jesus niet.

8. Groote wijsheyt / hoogh-geleertheyt/

Sneegh beleydt in aerdsch bedrijs/

(Veeltijts vpsheyt en verkeertheyt)

Och wat heeft dat al om 't lijf?

Want veel wijsheyt siet veel onlust/

Herte-knagingh / ziel-verdriet/

Och! die wijsheyt is vol onrust ;

Want men vintet Jesus niet.

9. Is'er eerlich goet vermaken/

Crest het al de middel-maet/

Dat en kan men niet wel laken ;

Want 't is in sich selfs niet quaet/

Dat kan wel natuer verguicken/

En dat tempert aerdsch verdriet/

Maer 't en stelpt geen Ziele-schrieken/

Want men vintet Jesus niet.

10. Leydt in 'en een deughsaem Burger-leven/

Matigh / eerbaer / heusch en soet ;

Houdt men al de weeg-schael eben/
 Als een eerlich Heyden doet :

En men wil soo 't heyl bekoemen
 Tegen 't eeuwigch Delsch verdriet/
 Dat zijn soete toover-droomen ;
 Maer men vint'er Jesus niet.

11. Is'er oock Godsdiensstigh plegen

Na de wijze van het Landt ;
 En men loopt berkeerde wegen
 In een pb'rich mis-verstandt :
 En men meent soo 't heyl te treffen/
 Tot verlossing van 't verdriet :
 Och! dat is een dwaes beseffen/
 Want men vint'er Jesus niet.

12. O ghy Antichristische Scharen!

Die soo wijt van Jesus roemt ;
 Ghy wilt ober al vergaren
 't Heyl / daer 't niet van daen en komt/
 Hpt uw' wercken / bee-baert / missen/
 Aflaet / vagebvers-verdriet/
 Gingh dat naer u dwaes vergiffen/
 Soo was Jesus Jesus niet.

13. En / ô ghy! Socini bender/

Die Godts Sone smaet aendoet/
 (Want ghy gaet sijn Godheyt schenden
 En de lof-prijs van sijn bloet)
 Ghy verloschent onsen Heere/
 Tot der Dromen herts-verdriet ;
 Want naer u verbloechte Leere/
 Jesus is in Jesus niet.

14. Soo men oock tot rechte klaerheyt/

Van Godts heymenissen komt/
 En men treft alsoo de waerheyt/
 Dat men valsche Leer verdoemt ;
 Is m' in Jesus niet ghenlicht /
 Doo? sijn's Lijdens swaer verdriet :

- Doch die wegh is niet gebedrighet/
 Want men vint'er Jesus niet.
 15. Voegtuy'er doch den Godtsdienſt neben/
 Na de Zaligmakers Wet/
 Komt'er by een deughſaem leben/
 Na de werelt onbesmet/
 Is'er Jesus niet van binnen/
 't Kan niet troosten in 't verdriet/
 Godt en kan geen ſchijn-deught minnen/
 Want hy vint'er Jesus niet.
 16. Meent men doch op Godt te houwen/
 Op dien onbeſweken rotz:
 Heeft men al een ſterck vertrouwen/
 Helen Duyvel tot een trots/
 Sonder Jesus komt niet nader/
 Of die hyper-blam baert verdriet/
 Niemandt komt tot Godt den Vader/
 Komt hy'er door Jesus niet.
 17. Och! wat is'er op der Aerden/
 Of in 's Hemels wijt geſpan?
 Niets en is van ſulke waerden/
 Dat mijn ziel vernoegen kan/
 Godt alleen is boven allen/
 Die kan ſtelpen mijn verdriet/
 Maer doch die ſou my ontballen/
 Viel mijn Lot op Jesus niet.
 18. Heer/ wat ſoudt ghy my doch geben?
 Geeft my Jesus, of ich ſterf/
 Sonder Jesus is geen leben/
 Maer een eeuwigh Ziel-verderf/
 Wilt mijn Ziel aen Jesus voegen/
 Dan beſpot ſich al 't verdriet/
 Jesus is mijns Ziels vernoegen/
 Bypen Jesus wil ich niet.
 19. Heere Jesus komt doch nader/
 Maecht mijn Ziel eens onbedreeft/

G E E S T E L Y C K E

Leert my seggen / Abba / Vader/
 Leydt en troost my door uw Geest/
 Daer u brandt mijn Ziel met lusten/
 Daerom voel ich geen verdriet/
 'k Wil in mijnen Jesus rusten/
 Wipten Jesus is'er niet.

N. BARENTSONIUS.

M O R G E N - G E Z A N G H

Op de de Stemme van den 77. Psalm.

1. **H**Eer! hoe sal ich u bergelden?
 En met lof genoeg saem melden/
 't Goede / dat my desen nacht
 Door uw handt is toegebracht/
 Jesu Christe, Heer der Heeren/
 'k Sal u prijzen / u vereeren;
 Want ghy / na uw goedigheyt/
 Mijn rotz / en mijn schuyl-plaets zijt.
2. Ghy beschermt de Isreliten/
 Die laet ghy uw gunst genieten/
 's Morgens / 's avondts / en by nacht/
 Houdt ghy over haer de wacht/
 Ghy weet al haer ongelucken
 Te bezyden / wech te rukken/
 Hpt des Satans loose strick/
 En des doodts benaude schrick.
3. Ghy laet over haer niet komen/
 Dat des Werelts kind'ren schroomen/
 In het doncker zijt ghy haer
 Licht / en als een venkelaer/
 Ghy wilt uwe Eng'len geben/
 Tot haer dienaers in haer leven;
 Want haer toech de Zaligheyt
 Is beloost en toegezeyt.

4. 'k Had

4. 'k Had my tot de rust begeben/
 En ghy zijt my by gebleven/
 Ghy hebt ober my de wacht
 Nauw gehouden in de nacht:
 Wven arm was my een wapen/
 Op dat ick gerust sou slapen/
 Ghy hebt tot my in die tijdt/
 Wven bleugel uptgeheydt.
5. Ghy waert aen mijn rechter zijde/
 Als ick my te slapen leyde/
 Jesu's morgens bond ick by
 Onverschepdentlijck by my/
 Ghy droeght ober my de zorgen/
 In het duyfter / in't herbergen/
 Nu sie ick het Morgen-licht/
 En met een u aengesicht.
6. Och! wat sal 't een soet ontwaken
 Dooz my zijn / als al de saken/
 Sullen werden opperecht/
 Als uw Doozt ons heeft geseght/
 Als ick werden sal verzadicht/
 En ten bollen begenadicht/
 Dooz uw heerlijk aengesicht/
 In wiens licht ick sie het licht.
7. Heer Jesu, hoogh gepresen/
 'k Sal dan eeuwich by u wesen/
 Dienen u / daer ghy zijt
 In volkomen Heylighet/
 Ach! hoe boel ick het verlangen/
 Mine Ziel geduerigh prangen
 Na dat schoone Koninckrijck/
 Dergens is'er sijns gelijck.
8. 'k Doet een kleppen tijdt noch wachten
 Weynigh dagen/ weynigh nachten/
 Ewenwel 't valt my seer langh/
 't Valt my bitter / 't valt my bangh;
 E 5 Nocht/

Nochtans wil ick u na waerde
 Eeren / wyl ick ben op aerde/
 't Werck / dat ghy noch hebt door my/
 Wil ick doen met 't herte bly.

9. Een dingh wil ick maer begeeren/
 Wilt mijn Bede niet afweeren/
 Mercht op 't geen ick tot u segg/
 En niet smeecken door u legg/
 Laet geen ongerechtigheden
 My verlocken / noch ver treden/
 Doet my mijden alle quaet/
 Volgen uwen wijfen raedt.

10. Ghy die zijt seer Goedertieren/
 Wilt my in uw wegen stieren/
 Ghy zijt toch mijn heerlijk lot/
 Al mijn heyl is by u Godt/
 Wilt my toch ten besten raden/
 Leyden op uw soete paden/
 Ghy zijt by my door en na/
 Waer ick ste / of waer ick sta/

11. Houdt my af van mijne sonden/
 Soo werd ick oprecht bedonden/
 Maecht my nedzigh ende sacht/
 Da uw voorbeeld / door uw kracht/
 Geest / dat ick in 't licht kan wand'len/
 In oprechtheyt alles hand'len/
 'k Sal dan zyn in u verheught /
 Springen op van enkel vreught/

12. Als ghy my sult kracht roesenden/
 Sol geen sonde my seer schenden/
 'k Mensch te treffen haren hooft/
 Datse noyt weer stonden op /
 'k Vint mijn Ziel oock seer genegen
 Tot uw Wet / en tot uw wegen/
 Dit is by my vast geset/
 Naut te letten op uw Wet.

13. 'k Wil geven al mijn krachten/
 Al' mijn woorden en gedachten/
 Tot uw eer / 'k wil op u staen/
 Heben u geduerigh aen/
 Geef dit my en al uw kind'ren/
 Van de meerd're tot de mind'ren/
 Die u blytigh roepen aen/
 Om in uwre Wet te gaen.

M. J. K.

Hier naer volgen noch eenige Geestelijcke Gesangen, door ROBERTUS IMMENS.

Een benaude Ziele, klagende tot Godt, over haer drie Doodt-vyanden : ende den Heere om hulpe en bystant aenroepende tegen de selve.

Op de Wijse : Van den 66. Psalm.

1. **H**oe wert mijn Ziel soo seer besprongen
 Van mijn vyanden boos en quaet ?
 Ich wort van haer tot sond' gedwongen :
 Soo dat het mijn aen 't herte gaet.

Hoe komt de Dupbel dooz zijn lagen
 My alijt 't goede af te raen ?
 Ach Heer ! ich kan sijn list niet dzagen ;
 Noch sime boosheyt tegen staen.

2. Daerom / ó Heer ! wilt my verstercken/
 En helpen dooz u sterke hant :
 Op dat ich tegen 's Dupbels wercken
 Mach hebben goeden onderstant.

De Werelt vol van bypligheden/
 Komt my doch met haer boos fenijn/
 Bespringen al mijn swacke leden :
 Op dat ich doch mocht werelts zijn.

3. Sy toont my al haer sot vermakken ;

Of sy my daer toe krijgen mocht/
Dat ick mijn Heere ging' versaken/
En dienen al dat aerdt's gedrocht.

Wilt my / o Heer! doch krachten geben/
Om haer te konnen wederstaen:
Op dat ick steets in u mach leben/
En van de losse Werelt gaen.

4. Mijn eppen Blesch wil doch niet rusten;
Maer komt my met haer gantsche macht/
Bespringen met veel boose lusten:
Alsoo wort ick tot sond' gebracht.

1080 Ick heb o Heer! door haer streken
Wel menighmael voer u misdaen;
En ben by na van u geweken/
En een verkeerden wegh gegaen.

5. Ick ben seer vol van sware wonden/
Daer door mijn Ziel leyt groote smert:
Dat zijn mijn snoode vuple sonden;
Die my seer drucken aen het hert.

Maer ick wil mijn tot Christum wenden/
Die my alleen genesen moet:
Hy ist die al de swaer ellenden
Van onse ziele wijcken doet.

6. Op hem alleen wil ick dan leunen;
Hy is mijn burcht en stercke wal.
Hy sal mijn swachheyt ondersteunen
Hy is 't die 't al versoenen sal.

O groote Godt! weest my genadigh;
Dat ick in Christo nacht en dagh
Mijn eeuwigh Heyl en troost gestadigh/
En al mijn dreughde soecken mach.

7. Wilt my om sijnent wil vergeven
Mijn sonden die ick heb begaen:
Op dat ick mach op nieuw gaen leben/
En altijt u ten dienste staen.

Als dan mijn Ziel van 't blesch sal schenden/
Reemt

Neemt my doch op in ulwen Throon:
Op dat ich my daer mach verblijden/
En alsof eeuwig by u woon.

ROBERTUS IMMENS.

In 's Hertogenbosch,
den 22. Mey. 1670.

EUCCHARISTICUM,

Ofte

DANCK-DICHT.

Op de Wijse: Van den Leeuwerick.

1. **H**oe wel den grooten Godt
Dan niemant op der Werde/
(Volgens sijn swaer gebode)
Geroemt wozt na sijn waerde/
Nochtans moet sijnen zegen/
Die hy aen ons betoont/
Hem worden aller wegen/
Met Danckbaerheyt beloont.
2. Mijn Ziel! looft dan den Heer/
Wilt hem doch altyt bresen;
Pijst hem / en geest hem eer /
En wilt hem danckbaer wesen/
Door alle de weldaden/
Die hy in oberbloet/
(Uyt loutere genaden)
Men u soo goetdigh doet.
3. Hy is dien Godt alleyn:
Dan wien dat alle dingen/
(Als uyt een klaer Fonteyn)
Seer oberbloedigh springen;

Daer

- Daerom sal ick hem prijfen/
 En dancken nacht en dach;
 Hem altijt eer bewijfen/
 Soo beel als ick vermach.
4. Hy geeft my niet alleen
 Hier op der Aerd' het leven;
 Maer heeft my oock met een/
 Een Menschen-ziel gegeven/
 Daerom sal ick / Ec.
5. Hy heeft my boben dien/
 Sijn kennis laten leeren/
 En laet mijn daeg'lichs sien/
 Hoe dat men hem moet eeren;
 Daerom sal / Ec.
6. O! aldergrootst geluck/
 Dat Godt in mijn ellenden /
 En mijn seer swaren druck/
 Komt een Verlosser senden;
 Daerom sal / Ec.
7. O! wat een groot vermaeck/
 Kan nu mijn ziel genieten;
 Nu Godt soo goeden saeck/
 Op haer komt upt te gieten.
 Daerom sal / Ec.
8. Want daer ick lach versmaecht/
 In mijne vuple wonden:
 Heeft hy aen my gedacht/
 Enijnen Soon gesonden.
 Daerom sal / Ec.
9. Ick hadde door mijn doen/
 Verdient beel sware slagen/
 Maer hy heeft tot versoen/
 Al mijne schult gedragen.
 Daerom sal / Ec.
10. Ach! wat een grooten goet/
 Ach! wat een rijcken segen/

Dat hy my dooz sijn bloet/
Verfoening' heeft gekregen.

Daerom sal / Ec.

11. Hy heeft vooz my den stryft/
Dien swaren stryft gestreden ;

My van de doodt bezyt
Dooz my de straf geleden.

Daerom sal / Ec.

12. Hy heeft my dier gekocht ;
Ja mer den doodt te sterben /

Op dat hy alsoo mocht/
Mijn eeuwighep heyl berwerben.

Daerom sal / Ec.

13. Hy is mijn goeden Heer /
Mijn eeuwighep behoeder /

Die my bemint soo seer/
Hy is mijn Zielen-boeder.

Daerom sal / Ec.

14. Ick sal dooz sijn gelept/
Ten Hemel zyn verheben /

En daer in eeuwighep /
In hem / en dooz hem leben.

Daerom sal / Ec.

Sat Christo dives Amico

Die Christus maer te vriende heeft,
Is rijck genoegh soo langh hy leeft.

ROBERTUS IMMENS.

In 's Hertogenbosch,
den 16. Juny 1679.

AVONT.

A V O N T - G E B E D T.

P S A L M 4: 5, 9.

Ick sal in vrede t' samen neder liggen ende slapen, want
ghy ô Heere alleen sult my doen seker wonen,

Op de wijze: Van den 116. Psalm.

1. **O** Grootte Godt! die alles watter leeft/
Dooz uwre macht en stercke hant behoedet/
En oock seer mildt met d'ranck en spijsse boedet/
Ja alle goet naer ziel en lichaem geeft.
2. Wy dancken u dooz uwre goedigheyt.
Vermits dat ghy ons (onwaerdige) gestadigh/
Dooz uwre gunst en zegen seer genadigh/
Als Schaepjes in een vette weyde leyt.
3. Want ghy / ô Heer! hebt ons nu desen dagh/
Dooz ongeluck bewaert / en oock gegeven/
Dat wy te saem in goeden brede leven/
Soo dat (dooz u) geen Wyant ons vermagh.
4. Daer wy / in plaets van ware danckbaerheyt/
U goede gunst niet sonden steets belonen/
Waer dooz wy ons aen u ondanchbaer tonen/
En seer vertoornen uwre Majesteit.
5. Maer treet ô Heer! met ons niet in 't gericht/
Wilt met u Geest doch nimmer van ons scheyden/
Laet die by daeg' ons in u paden leyden/
En oock des nachts ons zyn een heyligh licht
6. Wy bidden u / bewaert ons desen nacht/
Dooz alle quaet / dooz ongeluck en schade/
En oberdeekt ons steets met u genade/
Houdt over ons doch alijt goede wacht /
7. Op dat wy dan / als ons de slaep verlaet/
Met alle vlyt weer ons verfriste leden/

- Tot lofen eer van uwen naem besteden/
 Die ons soo mist met alle goet verfaet.
8. Insonderheyt waekt ober onse Ziel/
 Op dat sy niet / dooz list van haer byanden/
 Gebrecht wert in des Satans selle banden/
 Of in der sonden grondeloose wief.
9. Weest ghy / ó Heer! de laetst in onsen sin.
 Op dat wy nu in goeden vrede rusten/
 En onse Ziel in uwe gunst verlusten/
 En komt daer morgen weder in/
10. Soo sullen wy in alle ware deught/
 A Hepligh Woort / en uwen Name vreesen/
 Laet dit ó Heer! ons hooghste vzeugde wesen/
 Als onse Ziel haer in u hepl verheught.
11. Stet ons / ó Godt! in Christo Jesu aen/
 En wilt ons doch dooz ydelheyt bewaren/
 Op dat wy hier soo eenenschat vergaren/
 Die met ons mach tot u ten Hemel gaen.

ROBERTUS IMMENS.

In 's Hertogenbosch,
 den 7. Aug. 1670.

F Ziels-

Ziels-worsteling ende overwinninge,

Na het genieten des

H. A V O N T M A E L S,

Siende op eenige woorden van de Bruyt en Bruydegom, *Cantic. 3. en 5.*

P S A L M 18: 5, 6, 7.

*Banden des doots hadden my omvangen, ende beken Belials
verschricken my,**Banden der Hellen omringden my, stricken des doodts bejegen-
den my,**Als my bange was, aenriep ick den Heere, ende riep tot mijnen
Godt, by hoorde mijne stemme uyt sijn Paleys, ende mijn
geroep voor sijn aengesichte quam in sijne ooren.**Op de Wijse: O Kerfnacht, &c.*

1. **E** Plaes/ wat ramp/ ach! wat ellende/
Waer ick my heer/ waer ick my wende/
't Is niet als droefheyt en verdriet/
Mijn Opant heeft mijn doodt gestrozen/
Du moet mijn arme Ziel versmozen/
Om dat mijn Lieffte van mijn blstet.
2. **W**aer sal ick my na toe begeben/
Ich han doch sonder hem niet leben/
Du's Hemels spijse van my wijcht/
Sal ick van dorst en honger sterben/
Want moet nu alle bystant derben/
Nu my/ mijn droede ziel bestwijcht.
3. **W**ant ick geweeft ben van de gasten/
Die doek al in de schotel tasten/

- En d'yncken van den soeten Wijn /
 Doch sonder reyne B'uploss-keeren /
 Haer tot des Konings Maeltijt heeren /
 Maer moet nu uytgeworpen zyn.
4. Den Koning' s'oud' wel sijne B'oden /
 Die my ter B'uplost quamen noden /
 En sepden my mijn plichten aen /
 Ich meynde dat wel na te komen.
 Met my booz die tijd in te tomen
 En dan den ouden gangh te gaen.
5. Ich sal nu Hemels spijs berwerben /
 Sprach ich / maer wou geen werelt derben /
 Die lagh my al te seer aen 't hert ;
 Ich wilde wel Godts zegen smaken /
 Maer 't was eplaes ! het aerchts bermaken /
 Dat van my meest gekoestert wert.
6. Ich had my in mijn eygen oogen /
 Wel opgeschicht na mijn vermogen /
 En oock mijn plicht seer wel volbracht /
 Maar ach ! daar waren troetel-sonden /
 Die meest mijn liebe Ziele wonden /
 Daar had ich niet op gedacht.
7. De Tafel droop van heyl en zegen /
 Mijn docht ich had Godts gunst gekregen /
 Maar hoorde doe dit naar geluyt /
 Kom hier Gast laet u herte b'zeken /
 Daar u beminde sonden steken /
 Die moeten met de wortel uyt.
8. Ich was hier dooz in d'upsent b'zeesen /
 Het dacht my al te hart te wesen /
 Mijn soo dooz desen strengen bant /
 Van 's werelts b'zueghde in te toomen /
 't Kost in mijn ydel hert niet komen /
 Te missen soo een waerde pant.
9. Ich wilde dan soo nauw niet letten /
 Maer ging my slechts ter Tafel setten /

En dooz mijn ongewassen mont

Die soete Zielen-spijs genieten/

En oly op mijn herte gieten/

Dat ongeboeligh was gewont.

10. Den Bruydegom was genegen/

Mijn steenigh herte te bewegen/

En sprack / wilt nu doch vooz u sien/

Sult ghy de swijnen van u jagen/

En sult ghy niet haer dzechupt bagen/

Soo sal ich moeten van u blien.

11. Hy sprack noch eens / kom doet my open/

Maer / neen / ick liet hem henen lopen/

Du is hy wech / eplaes ! wat raet/

Ick wilde nu wel na hem hoozen/

Maer al mijn hoop is nu verloozen/

Ach / ach ! wat desolaten staet.

12. Maer dat ick kom 't gaet alles bluchten/

Een peder sluyt nu vooz mijn suchten

Sijn oozentoe / en stiert my heen/

Ick hooz al roepen wech met desen/

Sou die in ons geselschap wesen/

Hy mach de aerde niet betreen.

13. Maer ach ! het swaerste noch van allen/

Godts gramschap is op my gevallen/

Die gantich geen mensche dzagen kan/

De Satan komt nu dzeeflick tieren/

En om mijn arme ziele zwoeren/

Maer sal ick hulpe halen dan.

14. Sou God noch niet genadigh wesen/

Och ! ja / ick heb het wel gelesen

Doe Petrus soo gesondicht had/

Hoe hy des Heeren gunst en zegen/

Dooz tranen heeft weerom gekregen/

Wanneer dat hy soo brachtigh bad/

15. Ach ! kost ick ook eens bitter weenen/

En uyt den gront mijns herten steenen/

Want

Want 't is een recht verbijzelt hert /
 Waer dooz des Heeren ingewanden /
 Van teere Menschen-liefde branden /
 En sijne gunst verkregen wert.

16. Doe Jesus liet sijn oogen vallen /
 Op Petrus, sijn de stercke wallen /
 Van sijn verharde hert gebelt /
 Men sach doe upt sijn oogen komen
 Een grooten bloet van tranen stromen /
 Hy was gelijk als ys dat smelt.

17. Wou my die Son oock eens beschijnen /
 Hoe sou dien dicken dijck verdwijnen /
 Die ick dooz mijn onachtsaertheit /
 En dooz 't verachten van Godts gaben /
 Heb om mijn swacke ziel gegraben /
 Ja tusschen my en Godt gelept.

18. Hoe sou mijn harde hart dan weecken /
 Wat souden daer al water-beecken /
 Hytblieten ô! dat Tranen-broot.
 Sou nu mijn rechte spijsse wesen /
 Dat sou mijn siecke ziel genesen /
 En helpen upt den swaren noot.

19. Dat ick nu oock (als David dede)
 Met tranen mocht mijn Leger-stede
 Nat maecken / dan sou dooz dien bloet /
 Mijn ziel (gelijck op lichte baren)
 Tot haren Trooster henen baren /
 En tot haer heyl / en hooghste goet.

20. Wech werelt / ick wil u verlaten /
 U vzeughde kan mijn gantsch niet baten /
 Nu ick mijn Liefste missen moet /
 't Is uwe schult / ô! ydelheden /
 Dat ick soo vzeevigh moet gaen treden /
 Ghij hebt mijn al dit quaet gebroet.

21. Ick wil by u niet langer blijven /
 Mijn koude ziel sou voozts verstyben /

Ach! ick moet na de warmte toe/
 Ich wil mijn Liefste weer gaan soecken/
 In alle straten ende hoecken/
 Ich ben dit ydel leven moe.

22. Mijn Liefste ach! mijn welbeminden/
 Wanneer sal ik u eens weer binden?

Siet doch mijn armen aerd'-wozm aen/
 Dat ick u eens mocht weder krijgen/
 Ich sou niet na de wereldt hijgen/
 Of oock u soo niet laten gaen.

23. Wien sie ick daar in dese wijcke /
 Het is mijn Lief/ ach! ick be-wijck/
 En moet van flaute sijgen neer/
 Sou hy mijn noch niet troost versaden/
 Daar ick hem ging soo stout versnaden/
 Neen/ neen/ ick krijgh sijn gunst niet weer.

24. Daer komt hy aen/ ach hoorz hem spreken/
 Wel hoe mijn Lief/ waerom besweken/
 Kom staet doch op/ ick/ seg u kom/
 Al sal geen straf maer gunst gebeuren/
 Daerom wilt doch niet langer treuren/
 Kom kust mijn ulwen Bruydegom.

25. Ich wil den doot niet der sondaren/
 Maer wilse dooz mijn doot bewaren/
 En wiffen al haer sonden upt/
 Ich heb gehoozt haer droebigh kermen/
 Daerom kom ick met open ermen
 Om ut' omhelfen als mijn Bruyt.

26. O! Bruydegom, o! mijn beminde/
 O! Bruydegom, die mijn besinde/
 Komt ghy hier upt u Heyligdom/
 Om mijn misdaet met heyl te lonen/
 Hoe kost ghy mijn meer liefde tonen?

O! aldertiefste Bruydegom.

27. Ach! dat ick nu had hondert tongen/
 Die ulwen Lof te samen songen/
 Die ulwen Lof te samen songen/

- Du ghy mijn ziele soo versaeft/
 Du ghy mijn hornit soo vrolich maken/
 Hoe laet ghy mijn u liefde smaken/
 Mijn Brudevgom, mijn toeberlaet.
28. Ach! Liefste/ had ich tranen-plaffen/
 Om daer u Doeten med' te wassen /
 Die doorz mijn sonden zijn gewont/
 Hoe woert mijn ziel daar doorz bewogen /
 Ich souse met mijn hanz asdrogen/
 En kussen oock met mijnen mont.
29. Laet doch de stroomen der genaden/
 Waer med' mijn ziel is overladen/
 Ep! laet die soete Hemels- bzeught/
 Doch binnen in mijn herte trecken
 Om steets mijn ziel daer op te wecken /
 Tot uwe liefd' / en alle deught.
30. Du ghy mijn hert heb ingenomen/
 Ach! later nu geen werelt horen/
 Die my soud' trecken van u af/
 O! Jesu, maecht al mijn vbanden/
 Mijn Zielen-moordenaers te schanden/
 U Geest bewaer my tot in 't graf.
31. Ich smaeck nu rechte Hemels- spijzen/
 Die my een soete bzeught bewijzen /
 Du is my 's werelts vzeucht te las/
 Het is een pil met gout bestreken/
 Maer alffer dat is van geweken/
 Soo isset niet als swijnen-draf.
32. Ich wil dan Hemels spijse minnen/
 Dat 's gout van buyten en van binnen/
 Dat is dien wijn en soeten most/
 Waer van men doedsel kan verwachten/
 Want hier doorz krijght de ziele krachten/
 Hoe lieflijck is die Hemels kost.
33. Mijn Lief/ ach! wilt mijn steets aenleiben/
 Want sonder u kan ich niet leiben/

Soo niet u Geest steeds in mijn leeft/
 Soud' ich mijn neubwe kleet beslijcken/
 Ja al mijn kragt soud' van my wijcken/
 Als yemant die geen hoost en heeft.

34. Gunt my / mijn Lief / dees' laetste bede/
 Neemt ober al mijn herte mede/

Betwaert het tot den laetsten dagh /
 Op dat ich by Godts liebelingen/

(Als sy verheught en vrolijk singen)

Oock desen Lof-sangh brengen magh.

35. O! Heyligh / Heyligh / Heyligh Heere/
 U sy alleen den lof en eere/

O! driemael groote Majestept/

Dat ich hier met die repne Scharen/

Mach uwe Heerlijckheyt verklaren/

O! Heyligh / in der eeuwigheyt. Amen

P S A L M 34: 5.

Ick hebbe den Heere gesocht, ende hy heeft my ge-
 antwoort, ende my uyt alle mijn vreesse gereddet.

ROBERTUS IMMENS.

In 's Hertogenbosch,
 den 11. Nov. 1670.

De lieffelijcke Vreughde

Van een versekerde Ziele, smakende de soetigheyt van de liefde Christi.

Luc. 1:46. Ende Maria seyde :

Mijn Ziel maect groot den Heere : ende mijnen Geest verheught hem in Godt mijnen Zalighmaker, om dat hy de nedrigheyt sijner Dienstmaecht heeft aengesien.

Op de Wijse : Van den 38. en 61. Psalm.

1. **O** Mijn Ziel / wat soete tijden /
Tot verbljden /

Om in Godt te zjn verheught /
Nu mijn hert wilt doch opspringen

Ich sal singen /
Want ich swem in 's Hemels vzeught.

2. Niet in sotte pdelheden /
Daer met reden /

Droome zielen t' aller tijt /
Al des Satans boose wercken /
In bemercken /

En hoe dat hy haer benijdt.

3. Hy komt nu al weder loeren /
Om te hoeren /

Mijne ziele vandit pat /
En my upt de hant te vzingen /
Dese dingen /

Die my zjn soo weerden schat.

4. Hy soeckt nu met al sijn rasen /
Hyt te blasen /

Dit mijn helder Hemels licht /
En met veele loose bonden /

- t' Aller sonden/
 Wech te nemen mijn gesicht,
 5. Om in den strich te batten/
 Toont hy schatten/
 Seer bedrieglijck toegestelt/
 Maer wanneer Gods Geest komt schijnen
 Soo verdbwijnen
 Sp gelijk als was dat smelt.
 6. Wech van Satan / u genuchten
 Doen my suchten/
 Wech oock werelt 's Duppels strich/
 Wech mijn bleesch / u boose lusten
 Moeten rusten/
 Al u bzeught is my een schrick.
 7. 't Is my al (door Gods Genade)
 Dreck en schade/
 Wat niet na den Hemel smaeckt/
 Nu dat ick des Heeren zegen/
 Heb vercregen/
 Iffer niet dat my vermaecht.
 8. 't Zyn alleende Liefde-panden/
 Die noch branden/
 In mijn ziel en bly gemoedi/
 Jesus is 't die my verheughde/
 Soete bzeughde/
 Jesus is mijn hooghste goet.
 9. Die Fonteyne der genaden/
 Kan versaden/
 En verquicken zielen-dorst/
 En met hare reyne plassen/
 Oock afwassen/
 Sullen door de sond' bemorst.
 10. Hier upt heeft mijn ziel bekomen/
 Soete stroomen/
 Die soo deerlijck was verdorst/
 Maer nu weer begint te bloeyen/

En te groeyen /

Soo dat sy weer lebent wort.

11. Mijn Verlosser groot van waerde /

Heeft op aerde /

Steets geleden druck en pijn /

Hy den geber aller krachten /

Most versmachten /

Op dat ich mocht vrolijk zijn.

12. Ick ellendigh en onaerdigh /

Bent niet waerdigh /

Dese gunst is al te groot /

Jesus, die my eens sal geben /

Eeuwig leben /

Koestert my hier in sijn schoot.

13. Jesum wil ich eer bewijzen

Ende prijzen /

Jesus is mijn zielen-rust /

Op hem staet al mijn vertrouwen /

In 't benouwen /

Jesus is mijns herten lust.

14. Jesus is een Dorst des lebens /

Daer benebens /

Is hy soek die klare Son /

Die my komt in 't herte dalen /

Met sijn stralen /

Jesus is mijn vzeugde bron.

15. Ach in desen welbeminden /

Is te vinden /

Al wat tot mijn leben dient /

Soud' ich nu dan droevigh wesen /

Oste vreesen /

Reen hy is mijn lieffte vrient.

16. Ick wil dan op Jesum steunen /

Ende leunen /

Want hy doet sijn sterke hant /

My sal van de bocken scheyden /

En geleeden/
In mijn liebe Vaderlant.

P S A L M 34: 9.

Smaectt, ende fiet dat de Heere goet is.

ROBERTUS IMMENS.

In 's Hertogenbosch,
den 16. Dec. 1670.

Klachte ende Gebedt tot Jesum, in 't naderen tot sijne Heylige Tafel.

Op de Wijse:

Van den 138. Psalm. Of / O Saligh Heyligh Berlehem.

1. **M**ijn waerde ziel hoe dus onestelt/
Wilt doch niet langer blijven treuren/
Dien sonden-last die u nu quelt/
Sal immers Jesus van u scheuren.
2. Al zijn u eygen krachten swack/
Wilt uwen noot aen Jesum klagen/
Beswijcht ghy onder 't sonden pack/
Vertrout op hem / hy sal het dragen.
3. Hy noodbicht u nu aen sijn Dis/
Waerom van soo een rou bedreben/
Steunt maer op hem / hy sal gewis/
Hooch wel hoorder krachten geben.
4. Met recht mijn ziel zyt ghy bedreeft/
Tot dese Heylighheit te naken/
Laet by u sonden / minst en meest/
H droefigh en bekommert maken.
5. Waer laet geen droefheit meester zijn/
Went u tot Godts barmhertigheden/

Wat seght der zielen medetijn/
Hoozt doch sijn woort en soete reden.

6. Hy roeptse niet die zijn gesont/
Maer wil een siecken herder wesen/
Heeft u de sonde dan gewont/
Dien Jesus sal u weer genesen.

7. O Jesus 's herten-troost en bzeught/
Hoozt ghy de zielen vol gebreken/
Op dat ghy soo de siecken meught/
Dooz u bloet wassen en opqueken.

8. Al is mijn ziel dan seer bemoest/
Noch wil ich ebentwel niet schromen/
Tot u ô! liebe Brede-boest/
Tot u/ mijn Heplant / toe te komen.

9. Ghy hebt / ô Heer / u liefd' en kracht/
In u bernederigh bewesen
Als peder / die men tot u bracht/
Dooz uwe handen wierd' genesen.

10. Wilt oock alsoo mijn siecke ziel.
Met allerley ellend' beladen/
Op trecken upt dien modder-wiel/
En in u bloet / ô Jesu, baden.

11. O Jesu, Christi, Davids Soon/
Ich soo een arme blind gebozen/
Burggh my dooz u genaden-troon/
Laet mijn u stem / woort siende/ hoorzen.

12. Tot 't goede ben ich doof en en stom/
Ach! wilt u ober my ontfermen/
Mijn hert is hout / ô Jesu! kom
Wilt my dooz uwen Geest verwarmen.

13. Ich ben oock kreupel/ swack en lam/
Om pets tot uwer eer te werken/
Och! of u kracht van boben quam/
Om mijne swackhept te verstercken.

14. Was ich alleen maer krank en swack/
Maer bzeef' dat ich ben doot in sonden/

Doch Jesus, die 's doods prikkel brach/
Mijn Heplant / heelt oock sulche wonden.

15. Doe Lazarus begraven lagh/
Quaemt ghy hem Jesum weer verwecken/
Wilt oock alsoo mijn ziele ach!

Du opt het graft der sonden trecken.

16. Oock was de gantsche werelt doot/
Eer ghy haer quaemt in liefd' aenschouwen/
Sou dan mijn ziel in desen noot/
Op u mijn Heplant / niet vertrouwen.

17. Tot wien sou ick doch henen gaen/
By u alleen / by u is 't leven/
H soete Jesu kleeft ick aen/
Men u wil ick my gantschelick geben.

18. Ick steun op u / o stercken Heldt/
Die Doot en Dupbel hebt verwonnen/
Ja al de Heische macht gebeldt/
Ghy sult my doode 't leven jonnen.

19. Ick ga dan na u Bzeugde-seest/
Maer / ach! daer zijn noch felle troepen/
Die all' haer krachten / onbebreest
Om my te scrupen / t' samen roepen.

20. Mijn eygen vleesch / soo vol bedroggh/
Kom my aen alle zijden quellen
Daer by sich oock de werelt noch
Verboeght niet 't boos gedrocht der Hellen.

21. Al is 't dat sy niet gansch mijn hert.
Dan u / mijn Herder / konnen trecken/
Sy konnen echter sware sinere/
En ongeneught daer in verwecken.

22. En weten dooz een loosen schijn/
Mijn sinen seer in warr' te brengen/
Om dan alsoo haer boos fenijn/
Dooz all' mijn leden te vermetigen.

23. O! trouwen Herder staet mijn by/
Ach wilt u ober my ontfermen/

- En door die wreede wolven my/
 Door uwe stercke handt beschermen.
24. Ich heb geen kracht/ noch weet geen raet/
 Hoe ich haer tegen-weer sou bieden/
 Ghy zijt mijn troost / mijn toeverlaet/
 In uwe armen kom ick vlieden.
25. Mijn kracht is niet als ydel haf/
 Een riet / waer op men niet kan steunen/
 Ghy zijt mijn stercken stock en staf/
 Op u mijn Heylant / wil ick leunen.
26. O! Jesu, het gekroochte riet/
 Wilt ghy doch immers niet verbraken/
 Het roockend' lemmet sult ghy niet
 Uyt blussen / maer veel meer ontfeken.
27. Mijn 's herten lamp is sonder blam/
 Wilt doch dien oly / daer in gieten/
 Die / uyt u eygen herte / quam
 Van 't Hout des Krupses tot ons blieten/
28. O! eeuwigh Licht / o! klare Son/
 Wilt doch mijn herte nu bestralen/
 Laet uwe stromen / vreughde-bron.
 Doch binnen in mijn ziele dalen.
29. Ich armen wozin kom dan / met u/
 Tot u / o! soete Jesu, kruppen/
 En neven 's vpanes leger nu/
 Aen uwe Liefde-tafel sluppen.
40. Mijnen trouwen Heylant / laet my' ach!
 Waer onder uwe tafel wesen/
 Op dat ick daer de broekjes mach/
 Gelijck de hondkens / oplezen.
31. Ich gae dan heen / mijn Heylandt / kom
 Wilt my met uwe vlercken decken/
 Ich gae / maer wilt mijn Bruydegom,
 Met uwe liefde-hoorden trecken.
32. O! Jesu, grijpt my by de handt/
 Set doch mijn herte graetigh open/

Op dat soo / sonder tegenstandt)
 A balssem in mijn ziel mach lopen.
 33. Ach! geest nu doch een wormke kracht/
 Laet uwe macht in swachheyt blijcken/
 Komt in mijn ziel / die op u wacht/
 En wilt daer nimmermeer upt wijcken.

Amen, Amen.

ROBERTUS IMMENS.

In 's Hertogenbosch,
 den 1. Aug. 1671.

Een Ademhalende Ziele,

Uyt het midden van haer, soo lichamelijcke
 als geestelijcke besoeckingen tot God
 vliedende, ende op haren Vader
 lieffelijck leunende.

Op de Wyse: Van den 62. Psalm.

1. **W**at is 't mijn Ziel / hoe dus ontstelt/
 Wat onheyl isser dat u quelt?
 Wat druck doet u soo tmig suchten?
 Wat anghst / wat smert heeft u omringht?
 Wat is 't hoor droefheyt die u dzinght?
 Waer heen mijn Ziel / waer wilt ghy bluchten?
2. **W**at breeflichs doch is 't dat u jaeght?
 Macrom mijn Ziel nu soo vertzaeght?
 Is Godt dan niet u trouwen Vader/
 Wat u dan quelt / en wat ghy mist/
 Of wat ghy soecht / mijn ziel hier ist/
 Hier is die volle heyls spring-ader.
3. **Z**ijn niet Godts wegen u bekent/
 O! ja

O! ja mijn ziel / ghy zyt gebwent/
 Die nauwe paden te treden /
 Heeft met die groote Majestept/
 U nu al menigmael gelept/
 In bitterhept en tegenheden.

4. En heeft oock niet sijn stercke hand' /
 U altijt goede onderstand' /
 Oock midden in den druck gegeven/
 Was niet het eynde altijt goet/
 En heeft u al den tegenspoet
 Niet nader tot u Godt gedzeven ?

5. Of isset nu een stroerder smert/
 Een ongebal / dat nu het hert
 Meer als booz henen komt benoutwen
 Of zyt ghy nu soo niet verlicht/
 Om in dien druck Godts aengesicht/
 Met troost en blijdschap te aenschoutwen ?

6. Staet op mijn Ziel / houdt echter moedt /
 Oock desen storm en tegenspoet/
 Komt upt uwos Vaders ingewanden
 Die (hoe 't oock sy in u gewoel /
 Al waert ghy selve iauw en koel)
 In teere liefde tot u bzanden.

7. Ghy sult noch sien met soete bzugd' /
 Schoon nu die sware ongeneugd' /
 Doet uwre heete tranen blieten/
 Hoe Godt na ongemeyne smert/
 Oock ongemeyne troost in 't hert
 Van sijne kinderen wil gieten.

8. Godt is doch inimmers uwen Godt /
 U hept / u troost / u deel / u lot/
 U hoog-vertreck / u vast vertrouwen /
 U stercke rotz / u vaste bozght/
 U Dader die steets booz u sozght/
 O Ziel! soud' ghy dan noch verfloutwen.

9. O trouwe God! 'k beken mijn schult /

Vergeeft my dog mijn ongedult/
 Ach wilt mijn swack geloobe stercken/
 Op dat ick / hoe dat ghy 't oock voeght/
 In uwen wil steets zy veruoeght/
 En altyt prijse uwe wercken.

10. Ick leggh mijn hand' dan op de monde /
 Ghy zijt het die my hebt gewondt/
 A doen / mijn Vader / is rechbeerdigh/
 Doet maer mijn God wat u behaegt/
 Ick weet dat uwe hand my draeght/
 En niet en strafte na ick ben weerdigh.

11. Ick sit dan neer en ben gerust /
 Want als 't maer u mijn Vader lust
 My uyt de droeffenis te trecken /
 'k Weet dat u macht is onbepaelt/
 En dat oock aen u kracht niet faelt/
 Ghy hond en sult weer bzeugd berwecken.

12. Maer oock mijn Vader is 't u wil /
 Doch niet te reddden / ick swijgh stil/
 Ick weet ghy zijt mijn wijsen Vader /
 En dat ick dooz dien druck en pijn/
 Als dooz een Hemels medicijn/
 Mijn vaster troost en bzeugd' vergader.

13. Wilt ghy mijn God / u aengesicht/
 Mijn ziel en troost / mijn eenigh licht/
 Oock booz een tijdt niet laten schijnen /
 Maecht maer mijn Vader dat altyt/
 Die onberuoegde tegen-stryt/
 Doch bere' mach uyt mijn ziel verdwijnen.

14. Op dat ick soo al meerder leer/
 Dooz dese middel u mijn Heer/
 Piet om u gaben slechts besinnen /
 Maer (hoe ghy 't Heer oock met my maecht/
 't Zy dat mijn hert het prijst of laecht)
 Dat ick mach u om u beminnen.

15. Als ick dat held're licht dan mis/

Leert

Leert my maer in de duysternis /
 Van ebenwel op u nog hoopen
 Op dat ich 't zy met vreugd of smere
 Noch echter met mijn gantsche hert /
 Tot u mijn Vader / heen mag loopen.

16. Hoe 't dan op aerden my staet /
 Of 't na of tegen wenschen gaet /
 Leert my dat alles lustig dragen /
 Seght ghy maer tot mijn ziel / weest still
 Mijn Kinde / want dit is soo mijn wil /
 Dit is uws Vaders wel-behagen.

17. Op dat ich soo met meerder kracht /
 Steeds na mijns Heplands komste wacht /
 Om na mijn Vaderland te varen /
 Daer ich dan van de sond bezyjdt /
 Ja doch van alle moet en strydt /
 Sal eeuwiglich u roem verklaren.

Psalm. 62: 6, 7.

ROBERTUS IMMENS.

In 's Hertogenbosch,
 den 24. Jan. 1673.

LIEFLICKE ZIEL-DWANCK,
 Of innige Hertstochten tot J E S U S.

Over de woorden 2 Cor. 5: 14. *De liefde Christi dringt ons.*

Op de Wijse:

Hoe schoon licht ons de Morgen-ster.

1. **O** Jesu! wat is 't dat u dringht?
 O liebe Jesu! dat u dwinght?
 Een wozykke soo te minne /

G E E S T E L Y C K E

O lieffte Jesu door wat macht /
 Wort soo u teere ziel verkracht /
 Om my / my / te besinne /
 Soudt zijn // dat mijn /
 Keyne ziele // u beziele /
 En tot liefde /

Soo u lievend' hert doorgriefde.

2. O Jesu! neen / Genade-son /
 O Soete Jesu! Liefde-bron /
 't Is enckel uwe goetheyt /
 O soetste Jesu die u dzinght /
 O lieffte Jesu die u dwinght /
 't Is enckel liefd' en soetheyt /
 Hoe goet // hoe soet /
 Hoe doorzwingend' // hoe ziel dwingend' /
 Ach! hoe heerlick /
 Is u liefd' / s' is ongrondeerlick.

3. Een breedte sonder eynd' of maet /
 Een lengte die beel verder gaet /
 Als Hemel ende Aerde /
 Een diepte sonder peyl of gront /
 Een hoogte / die noch oog noch mont /
 Bereycht of roemt na waerde /
 Ach 't is // gewis /
 Soo een goetheyt // soo een soetheyt /
 Daer met lusten /
 Kan mijn ziele soet in rusten.

4. O liefde! liefde obergroot /
 Mijn arme ziel was lebend' doot
 Doe Jesus my quam trecken /
 Ja sig geheel ten besten gaf /
 Zijn leven selfs om mijn uyt 't graf
 Der sonden op te wecken /
 Hy riep // ick stiep /
 'k Sloot mijn ooren / 'k wou niet hooren /
 Maer

Maer hy drongh my /
 Dooz mijn hert: syn liefde dwong my.

5. Proeft doch / mijn ziele / wat een goet /
 Smaecht ziele / wat u Jesus doet /
 't Is Jesus, ziele / u Heylandt /
 't Is Jesus, die 't u alles geeft /
 Die niets dooz u te kostelijck heeft /
 A hulp / u troost / u bystandt /
 Proeft doch // soecht noch /
 Meer hoe heerlijck // en hegeerlijck /
 Dien beminden /
 Jesus is / ghy sult het vinden.

6. Maer ach mijn Heylandt / waerom ist /
 Dat nog mijn ziele soo verre mist ?
 In u met al mijn sinnen /
 En ober al en t' aller tijt /
 Gelijck ghy 't Heere weerdig zijt /
 Soo innigh te beminnen /
 Daer ghy 't // doch zijt /
 Die my 't leven // hebt gegeven /
 Ghy alleene /
 Soete Jesu, anders geene.

7. Ach ziele! hoe soo verkeert en blind /
 Dat ghy niet meer dien Jesus mint /
 Dien Heylandt / ô dien Broeder !
 Ach wat mach 't zyn ? of weet gy niet
 Dat uwen Broeder Jesus hiet ?
 En is u / trouwen Hoeder /
 Hoe dan // soo van /
 Sulck een Hoeder // soo een Broeder /
 Afgeboeken /
 Doelt doch / ziele / ach wilt niet breken.

8. Ick boel / ick boel / mijn herte byant:
 Ick boel / ô Jesus! 'k boel u hant /

Mijn ziele gantsch door-grieven /
 O soete Jesu, ach! hoe soet /
 O liebe Jesu, ach! hoe goet /
 Hoe soet is 't u te lieben /
 Komt ghy // steelt byp /
 Gantsch mijn herte // dat met smerte /
 Noch blijft hangen /
 Men mijn bleesch daer 't sit gebangen.

9. Neemt ghy mijn Hert / het komt u toe /
 Het is der breeinden Heeren moe /
 Jesu, mijn Heer / mijn Koningh /
 Komt doch mijn Heylandt / komter in:
 Gebiet en stieret na u sin /
 Als in u eygen wooningh /
 Ach Heer // hoe seer /
 Perst en dzingt my // ach hoe dwingt my
 Uwe teere
 Liefde en goetheyt. Ach! mijn Heere!

10. Daer is mijn hert geheel en al /
 Of 't wil of 't kan / het moet en 't sal /
 't Moet u mijn Heylandt minnen /
 O liebe Jesu, u alleen /
 O soete Jesu, anders geen /
 En wilt niet / dzingter binnen /
 Dzingt 'et // dwingt 'et /
 Doet 'et swichten // door u schichten /
 Al soudt scheuren /
 Dzingter deur / ten sal niet treuren

11. 't Is liefde dwang / 't is soet geweld /
 Die niet en deert / dat niet en guelt /
 Houdt ghy het maer gebonden /
 't En breeft niet voor die slaverny /
 Want uwe banden makent byp /
 Dane 't harde joch der sonden :
 Waer van // 't niet kon /

Dyphert huygen // of 't moet huygen
 En verlangen /
 Om van u te zijn gebangen.

12. Daer dan mijn Heylant / grijpt 'et aen /
 En doet 'et in de boepen gaen /
 't Moet u gebange wesen /
 Daer soete Jesu, 't breeft geen dwang /
 Hoe hard g' 't perst ten is niet bang :
 Al wonden is genesen /
 Grijpt 'et // rijpt 'et
 Doch soo innig // by wat binnig /
 O die nepen /
 Zijn soo soet / 't sijn liefde-grepen.

13. Daer dan / mijn Heer / daer is mijn hert /
 Daer is mijn ziel / die door u wert
 Om u / tot u gedzongen /
 Al seyd ghy houdt voor u een deel :
 Ich sou niet konnen / 't wert geheel /
 Door u / tot u gedwongen /
 Al dzang // u dwang /
 Is soo lieflijck // schoonse dieflich
 Steelt mijn herte /
 Ja vermoort 'et sonder smerte.

14. Ten breeft noch list / noch oock geweld /
 Of g' het steelt / of nederbelt /
 Het wil u niet ontloopen
 Al hoert g' 'r weg / al slaet ghy 't doot /
 Of 't leeft / of sterft / 'r is in u schoot /
 't Sal in de doot noch hoopen /
 Geen noot // dien doot /
 Sal het geven // 't rechte leven /
 Want hierom / och !
 Roept 'et steeds / o Jesu ! komt doch.

15. Wanneer / mijn Heylant / ach mijn Heer !

O soete Jesu , ach wanneer !
 Sal ick u eens hier boben/
 Bezijdt van al dien bremde-dwang/
 Die my hier valt soo hart en bang
 Met uwe kinderen loben/
 O daer // sal maer /
 Eeuwigh schar'ren // helder klat'ren/
 Liefde dwingt ons /
 O de liefde Chzistit dzingt ons !

Sat Christo dives amico.

ROBERTUS IMMENS.

Dergoes den 17.

Junij 1674.

EENSAEM GEPEINS.

Stemme: Van den 16. Psalm.

- H**Eer Jesu Leven, Licht, ja eenig Al,
 Is dan Uw Hert dooz my gantsch toegestoten?
 Mijn Ziel doolt om / en doet vast bal op bal /
 Ik leef als van Uw aengesicht verstoten:
 Nogtans zijt gy alleen mijn Heil, en Viede,
 O Bron van troost, en Zee van saligheden.
2. Mijn Jesus kom / ei kom doozsoek mijn Hert/
 Terwijl 'k alleen hier sit in't groene sommier
 Van't dicht geboomt / byp / eenzaam / niet verwert
 Dooz eigen soeg / die 't hert beset met hommer:
 De sachte koelt' locht U met 't liefsijk suspen /
 Den storm van 's schepsels dzift doet U ver hupsen.
3. Ontledig dog / ontledig dog 't gemoet
 Van al wat my belet eens recht te sterben

Men esgen kracht / en wijsheit / die my doet
 Uw supper licht / bestup? / en sterkte der ven/
 Op dat ik nu ook niet en kom te krenken
 Mijn swache Ziel / dooz sonder Geest te denken.

4. Gy, die gekrookte rietjes niet verbreekt/
 Maer ondersteunt op dat sy niet beswijcken/
 Die 't sogend' Lammecken steeds draegt / en queekt/
 En aen een Wees doet Uw ontferming blijcken/
 Die 't roochend' blaswiek nimmer upt sult blussen/
 D' Amechtige sterkt Gy met liefde-kussen.

5. Kom goede Herder, wiens beproefde soz
 Verdient dat men sig U geheel vertrouwe/
 Gy set Uw Woort, Uw Eedt, Uw Hert tot boz/
 Neem / neem my Jesu, 't sal my nooit berouwen;
 Mijn Son, mijn Schilt, mijn Koning, kom verpletten
 't Geen ober my U wil 't gebiet beletten.

6. Het rommelen van 's Vaders ingelwant
 En hlelt niet op sig ober t' erbermen/
 Die tegens al 't bermanen aengehant/
 Ontbluchte 's Vaders Hups / en liefden ermen:
 Ontleer mijn Ziel dog eens dit droebig dwalen /
 Ah! Jesu kom / kom / kom my wederhalen.

7. Hebt Gy van eeuwigheit op my gesien/
 Op my gesien met 't oog van vrye liefde?
 Belet my dan steeds van U af te blien /
 Mijn Jesus, die de herdste rotzen kliefoe/
 Gy die versachten kunt de steene herten/
 Die uw geduchte Hoogheit der ven terten.

8. Hebt Gy nooit Zegel op mijn Hert gedrukt?
 En zijn daer nooit geen lett'ren in geschreven
 Dooz uwe Handt? en is 't my nooit gelukt
 Men uw Verbondt mijn woort / en hert te geven?
 Al was 't dan als een blinde / die verdupstert
 Verlangt naer 't licht dooz onmacht als geklupstert.

9. Sie neder van uw Hoog verheven Throon
 O milden gever van Uw goede gaben;

Mijn kracht verteert / Ik ben uwen Naam tot loon/
 Ah! wilt mijn dooze Ziele dog eens laben/
 Verquik mijn Geest / en laet my niet versmachten
 In 't ongeloof / maer op U blijven wachten.

10. Gy zijt dog enkel goedigheid groote God,
 Fontein van liefde, afgront van genade.

Door hen dien Gy het geest op Uw gebod
 Sig in Uw volheit Heer te komen baden:
 Gy overwint 't hertmechtig wederstreben /
 En doet het Hert in vreed' en vryheit leben.

11. Mijn Algenoegsaem, Groot en Heylig Heer
 Almachtig, Heerlijck, Eeuwig, vol van waerheit
 Alwetend', Wijs, Rechtveerdig, die uw eer
 En Majesteit in onbesmette klaerheit
 Volständig lieft, uw Hoogheit komt de Werden
 Als d' Oppermacht aen al uw schepsels setten.

12. Hebt Gy behagen om een sondig niet
 Een maed' een woorn upt grondloos mededogen
 Ut' onderwerpen? Hebt Gy geen berdyet
 In 't saligen? en wert Gy niet betwogen
 Door iets in 't schepsel? Ja die sig ontrecken
 Door ongeloof / Uw grimmigheid verwecken.

13. Wel aen dan Liefde sonder'eind', en maet,
 Verhef uw glory, hebt gy lust tot wond'ren
 Hier ben ick Heer / volbreng U vryen Raet,
 Vertoon Uw kracht in booz U af te sonderen
 Mijn gantsche Hert / trek / trek my dog naer hoben/
 Doe my U kinnen / vreesen / lieben / loben.

14. Geluchig volk dat sig Jehova kiest
 Tot Sijn besitting / eeuwiglijk verflonden
 In d'Oceaan der Liefde, daer verliest
 Sig ieder hert dat Jesus komt doorwonden/
 Daer leeft de Ziel / gesupbert / en bezredigt
 Door 't Bloet des Lams, en van haer selfs ontledigt
 15. Ah! scheits-muer / vreed'ge scheits-muer die
 my scheid

Van Jesus af / mijn God ah! kom dog nader /
 Maekt my eenboudig / teer in al 't beleet
 Des Herte / mijn verstrooide Ziel vergader /
 Dat 't soo uw Macht, en goetheit eens bekljibe /
 Op dit gemoet / dat ik steeds by U blijbe.

16. Ah! schepsel / schepsel dooz een pd'le waen
 Hebt gy mijn Ziel al lang genoeg bedzogen /
 Gy hebt mijn al te schandelyk verraen :
 Weg Satan / weg bedrieger / 't is gelogen
 Al wat gy inblaest / ah! wie sal my setten
 Op effe baen / en vzen uyt u netten

17. Ah! eigen ik / ah! sin / en lust /
 Ah! eigen wysheit / sterkte / werk / en leven /
 Ah! eigen eer / en agting / snoode rust
 In 't eigen / ah! wat hebt gy my gedzeden
 In mijn verderf / ik hoop het sal u rouwe
 Dooz d' overwinning van het zaet der Vrouwe.

18. Mijn gruw'lyk / naer / en duyster ongelooft /
 'k heb lang genoeg geseten in uw doepen /
 Ah! waer ik dooz uw Helsehe reden doof
 Hoe soud' mijn Ziel dooz kracht van waerheit groepen /
 Hoe soud' ik Jesu dierbaerheit erkennen /
 Hem nemen aen / en steeds aen Hem gekennen.

19. Ah! Jesu lief / 't is by my buyten raet /
 Maer Gy hebt dierb're balssem in uw Wonden,
 Doozsoek / en sie het innigst' van mijn quaet /
 Ah! kom mijn Hert / en nieren dog doozgronden /
 Verzuech / bouw op / verwont / en heel my weder
 Gy zijt alleen bequaem, getrouw, en teder.

20. Almachtig Koning, grijp my by de hant /
 En maecke een eind' van al mijn dwaesen wandel
 Dooz eigen geest / en dempt aen allen hant
 Mijn eigen leven / op dat al mijn handel /
 In waerheit zy / in ltefde / in geloobe /
 Ontfont dooz 't Hemelisch buyz / verlicht van boven.

21. Verneder my / verneder my 't gemoet /

En leer my als een Hintje aen U kleben /
 Sachtmoedig / stil / seer buigsaem / klein / en goet /
 Dat sig aen Uw beleit wil overgeven /
 Dat sig wil dzagen naer sijn kleine krachten /
 En d'po'le eer blymoedig kan verachten.

22. Op dat ik Jesu hange aen Uw Borst,
 En dooz Uw kracht boozspoedig op mag wassen /
 Gy zijt mijn wortel, soep my dat ik doozst
 U mijn Fontein berlaten / doe my passen
 Op Uw geleid', en 't wenken van Uw oogen,
 Naer Uwen raet, en wil, alleen gebogen.

23. Op dat een Ztel die 't alles heeft verbeurt /
 Soo trouwloos / dwaes / soo schuldig / en onmachtig /
 Die 't liefstijk jok onbandig heeft verscheurt /
 Nog werd' in u, en uwe sterkte krachtig,
 Om als een Heldt al juchend' 't padt te loopen /
 Gy geeft haer nieuwe kracht die op U hoopen.

24. Ah! Heer de schaemt' bedekt mijn aengesicht /
 Ik monster / ik onsaal'ge / soud' ik komen
 Tot Godsgemeenschap, onbedachtsaem wicht
 Soud' u / u / u Gods liefde overstromen /
 En sal ik sien in wien ik heb gesteken,
 En wilt Gy Heer dooz liefd' mijn Hert verhzeken.

25. Verheve Koning doe soo 't U behaegt :
 Wilt Gy een armen worm dan overstelpen
 Met vrye gunst / daer Gy niets in hem saegt
 't Geen U o' Heer bewoog om hem te helpen !
 En hebt gy lust Uw schepsel te beschamen
 O God der liefde ! Halelujah ! Amen,

F. V. B.

WEE-

WEE-KLAGTEN

Van

SIONS LIEFHEBBERS,

Beantwoort door

SIONS BRUYDEGOM,

*Uytgeboesemt ter gelegentheyf van de Doodt van den
Eerwaerden HEER*

JASPER vander HAER,

Salighlijk overleden in 's Gravenhage, den
15. December, 1678.Kan werden gefongen, als: *Mijn ziel maekt groot den Heer.*Jef. 64: v. 6, 7. Deutern. 32: v. 35, 36, 39, 43. Jef. 59:
en 60. Ezech. 37. Prov. 10: v. 7. en 14: v. 32. Jef. 57:
v. 1, 2. Apoc. 14: v. 13.

SIONS LIEFHEBBERS.

1. **I**EHOVA Sions Son,
En schilt, onpeilb're bron
Van goetheit / hoe beminn'lijk
Is uwen weg? te hoog
En diep booz' s' menschen oog:
Wat is uw doen niet sin-rijk?
2. Een onvernuftig volk/
Wenebelt dooz een wolck
Van reden sonder klaerheit /
Komt setten sig ter neer
Aen uwe voeten, Heer,
O Leven, weg, en waerheit.

3. Om 't heilsaem onderwijs
 Dat dwafen wonder wijs
 Kan maken / en den slechten
 Doen komen tot verstant,
 Die ulwen raet, en hant
 Goetgunstig op wil rechten.
4. Gy werkt, en wy helaas
 Bedinden ons te dwaas
 Van hert om te beseffen
 Uw doen vol Majesteit,
 Vol glansch / en heerlijkheit,
 Dooz eeuwig te verheffen.
5. Is 't dan ons droevig lot /
 t' Ontberen 't soet genot
 Uw's heils? is 't vast beslooten?
 Dat gy (hoe lang sal 't zijn?)
 Verbergt uw schoon aenschijn,
 Als woud' gy ons verstootten.
6. Uw duyf die quijnt Heer / want
 Uw Geest ons onderpant,
 Dat leven van ons leven
 Wijkt weg, en wy ontbloomt
 Die schijnen dor, en doot,
 Als had hy ons begeben.
7. Gy geeft vast slag op slag/
 't Wort duyfter op den dag,
 Gy rukt uw lieve kind'ren
 Te midden van ons upt/
 Dus schijnt het uw besluyt
 Ons dag'lijx te vermind'ren:
8. Wat noot waer 't wisten wy
 Uw' opper-heerschapp /
 En wijs beleet t'erkennen;
 En wijl uw hant dus slaet,
 Vermoeit door eigen raet
 Ons aen u te gewinnen:

9. Of dan 't verlies seer drukt/
 Als 't vander HAER gelukt
 Bezigt van smert / en sonden
 Ten Hemel in te treen/
 Daer was min' scha' geleen
 Soo wy hem nasten honden :

10. En door een waer geloof
 Dooz' s vleesch'es wijsheyt doof
 Uw Heilig doen bemerken,
 En vergenoegt, en stil,
 In Godes goede wil
 Ons herte gaen versterken.

S I O N S B R U Y D E G O M.

I. R U S T E.

11. Cree toe verblinde schaer /
 Al zijn uw klachten naer/
 Kom set u aen mijn voeten
 In diep' ootmoedigheid,
 'k Wil dooz' mijn goedtgeheit
 Uw zielen nog ontmoeten.

12. Ah! opent uwen mont
 Mijn schaepkens, 'k wil terfont
 U met mijn goet vervullen :
 Sy werden noyt beschaemt,
 Maer tot mijn dienst bequaemt
 Die op my wagten sullen.

13. 'k Stae met mijn liefde ree/
 Als met een volle Zee
 Van allerly genade/
 Dooz' die als arm, en naekt
 Aen mijnen drempel waekt,
 Met schult / en smet beladen.

14. Mijn volk gy zijt te rijk,
 En in een dicken sijk
 Van eigen werk gesonken :

Gy staet op eigen gront /
 Gy draegt u als gesont,
 Van eigen wijsheit dronken.
 15. Ah! waert gy moed' / en mat/
 Gens al uw woelen sat
 Ten rechten uytgeledigt!

Hoe quam mijn liefd' u door?
 Hoe wierd' gy door en door?
 Gesupbert/ en bebedigt?
 16. Maer wagt / ik baen de weg.
 (Die selfs de gront-flag leg
 Van Sions heyl en luyster)
 Om 't volk ontbloom en arm
 Te redder door mijn arm;
 Mijn licht breekt door in 't duyfter.

17. Als ik de wegen al
 Door n betuynen sal
 Met doornen die u steken/
 En gy geen kans sult sien
 Om 't ongebal t' ontblien/
 Of ergens door te bzeken.

18. Dan sult gy niet meer van
 Uw waerd' en eerste Man
 Stoutmoedig af gaen wijcken,
 Om in een donk're staet
 Naer boelen hulp en raat
 Gedurig om te kijcken.

I I. R U S T E.

16. 't Is waer 'k geef slag op slag/
 't Wort duyftet op den dag,
 En 'k ruk mijn liebe kind'ren
 Te midden van u uyt/
 En 't Is mijn vast besluyt
 A daeg'lyc te vermind'ren:

20. Mijn Souverein bestel
 Beschickt het alles wel;

Mijn grondeloofse reden
 Is regel van mijn doen/
 't Geen gy niet kunt bezoen
 Moet werden aengebden.

21. Maer hebt gy uyt mijn woort
 Onkund'ge noit gehoor
 Dat als de hant der vromen
 Sal wesen weg gegaen,
 En 't schijnt geheel gedaen/
 Dat van mijn heyl sal komen?

22. Als Sion sonder hoop
 Sal meinen dat den loop
 Van mijn getrouwen zegen
 Dooz haer is opgestopt/
 Van rampspoet overkroopt
 En allesints verlegen.

23. Als sy seer dunne wert
 Van kind'ren, en de smert
 Dooz haer schijnt ongeneeslijk,
 En dat de brandt woet
 Als in haer herten-bloet/
 Dooz list en wraeklust vreeslijk.

24. Dan sal ik alseen Helt
 Ontwaecken, en 't gewelt
 Door Geest en kragt verdrjben/
 En aen een ted're Wees,
 Onmachtig / vol van vrees
 Mijn hulpe doen bekljben.

24. Ich sal 't verstrooide volk
 (Getrocken uyt den holk/
 En afgront der ellenden)
 Versamelen tot een,
 En voegen been by been,
 En haer mijn Geest roesenden.

26. Verquich u Christen schaer/
 Schep moet / mijn woort is waer/

In stilheyt, en vertrouwen

Sal Sions sterckte zijn:

Bedult versacht de pijn/

En op mijn naem te bouwen.

I I I. R U S T E.

27. En of te deser stont

H dzukt de versche wont/

Het sterben van uw broeder/

En op hem door de doot

Gerukt stiet uyt den schoot

Van Sion uwe Moeder.

28. Kom stel u leerfaem aen/

Laet varen eigen waen /

Ik sal u onderwijfen;

Dit bitter sal uw stoff

Verschaffen tot mijn loff/

Op sult mijn goetheit prisen.

29. Als op te veel verwacht

Van 't schepsel / 't geen u dagt

De man te sullen wesen

Maer door 'k wat groots sal doen/

Zoo wagt u door mijn roen,

Ih wil uw quael genesen;

30. En nemen 't wel eens weg/

Om al uw overleg/

En hoop om verr' te blasen /

En in uw agtingen/

En uw verwagtingen

H gantschlijk te verdwasen.

31. Op hoopte dese plant

Van mijne rechterhant

Soud' alseen Ceder groeyen,

Maer 't was mijn wijs belett

Hem in de eeuwigheit

Door eenwig te doen bloeyen.

32. Verhef uw hert / merkh op

In hem ten hoogen top
 Mijn vrye liefde steig'ren/
 Die 'n aen geen ziel vervult
 Met armoe, smet en schult/
 Maer rijcken wel sal weig'ren/
 33. Leer hoe hy ondersteunt
 Heeft op mijn Naem geleunt,
 Als alles scheen geweken;
 En hoe mijn sout verbont
 Hem was een vaste gront/
 Mijn trouwe noit besweken.
 34. Hy leefde door geloof,
 Doo? Satans leug'nen doof/
 Mijn woort, mijn supb're waerheit
 Stont vaster als een rots
 By hem / de Hel ten trots:
 Hier had sijn ziele klaerheit.
 35. Siet ook der sonden quaet/
 Vergeven, dog gehaet
 Hier vaderlijk gewroken,
 Wanneer sijn ziel die plag
 Verquikt te zyn daar lag
 Als in het graf gedoken.
 36. Sijn nederige dengt
 Klaegt op / heeft ons verheugt/
 Hoe was hy tot een zegen,
 't Geen deel nu suchten doet:
 Het bleech dat 't teer gemoet
 Tot weldoen was genegen:
 37. Sijn mannelijcke hert/
 Niet licht doo? anxt / of smere
 Gebogen bleef standvastigh
 In Gods saeck; 's werelts list
 Heeft haer in hem vergift/
 Haer strelen viel hem lastigh?
 38. Lust tot gerechtighyt

Was in hem uytgebreyt,
 Het kon sijn ziel verwonde
 Als hy een peder mensch
 Niet wist naer 's herten wensch
 Te richten 't allen stonde.

39. Op segt sijn kloech vernust
 Bestupde die versuft
 Dooz hommer raet versochten/
 Men sag hoe veel Gods beelt
 In Jesu saet herteelt
 Op sijn gemoet vermochte.

40. Bescheyden onnwegangh
 Met peder na sijn rang
 Heeft in hem uptgeblonken;
 Gods Hoogheyt was sijn schrick
 Gods opper al beschick
 Was op sijn hert gesonken.

41. Hoe was hy wel verbult
 Met Heylig ongedult
 Wanneer hy in den asgront
 Van sijn gebreken sag?
 Het was sijn naer geklag
 Dat hy van God berr' affstont.

42. Het wercken sonder Geest
 Wat is het hem geweest
 Tot stof van bitterheden;
 Als hy sijn selven vont
 Het haerde hem terstont
 Tot droefheyt nleuwe reden.

43. Hoe sag hy menigwerf
 Ter neder op 't verderf
 In die sij Christ'nen noemen,
 En van Gods Geest ontjet/
 Op 't buytenst' van de Wet,
 En op de letter roemen:

44. Hy sag (sijn ziel tot kruys)

Hoe God was uyt sijn huys
Geweken : hoe men trachte

Het jammerlijk gestel
Te decken, en 't geswel
Op 't ligt te heelen dachte.

45. Maer zielen ah! bedaer!
En dees' uw klachten spaer/

't Was in een vat van aerde
Dat hy die dierb're schar
Dooz vrye gunst besat;

Mijn heyl gaf hem sijn waerde.

46. Dat Beeksken van mijn goet
Quam uyt de volle bloet

Van mijn genade stromen/
Wilt gy uw lust versa'en
Komt tot den Oceaen/

Du 't beek' u wert benomen.

47. Afgodisch Menschen kind

Hoe zyt ghy steeds gesint

U van my af te keeren,

En tegens mijn bebel/

Mijn goeden Geest ten quel

Met 't schepsel te hoereren.

I V R U S T E.

48. Maer treur'ge Chzisten schaer

't Is tijt om van der HAER

Bezijdt uyt al 't benouwen

Te volgen Hemelwaerts/

Om hem verlost van 't aerts

Wendagtig te beschouwen.

49. Leer van hem uwen kroon

Te werpen voor mijn throon;

En dooz mijn liefd' versonden

Te galmen overluyt

De Halelujahs uyt/

Help hem mijn lof verkonden.

50. Ah! zielen wistet gy
 Hoe vergenoegt dat hy
 Sig eeuwighlyk sal baden
 In 's levens supd're stroom,
 En aen des levens boom
 Sijn sterke lust versaden.

51. Gy schreeuwde naer die dag /
 Gy maekte steeds gewag
 Van 't heil dat Sion nadert /
 Als 't volk in 's Vaders naem
 Bewaert vooz eeuw'ig t' saem
 Sal wesen opgegadert.

52. Cree toe verblinde schaar /
 Als scheen uw klacht seer naer
 Dus hunt g' uw druk verfoeten /
 Dooz mijne goedigheid /
 Als g' in ootmoedigheid
 U neer set aen mijn voeten.

S I O N S L I E F H E B B E R S .

53. Ah! Jesu komt ons voor,
 Ah! schenck een open ooz /
 En doe ons tweemaal hooren
 Uw Goddelijke stem
 Ah! geef u woorden klem
 Op 't hert / of 't is verloozen.

54. Doe ons dog Sions Heyl
 Ter herten gaen / dewyl
 W' uw Koninglijke gangen.
 Niet sien in 't Heyligdom,
 Doe ons amechtig om
 Den Bruidegom verlangen.

55. Gelukkig Stonjt
 Dien u de droebe tijt
 Gebuyght om steeds te wagten
 Op hem / wiens komst verhaaft,

Schoon Hel / en Werelt raest,
En Babel spilt sijn krachten,

Cant. 8:
v. 14.

56. Dog wert het ons gegunt
(Daer 't al dog op gemunt
Is) by van onse banden,
En boejen 's Hemels kust
Den saal'ger zielen rust
Gelukkig te belanden.

57. 't Is goet hoe 't u beliest /
Heer Jesu: ah! doozgriest
Ons hert met liefde schichten;
Trek trek ons naer u toe;
Maek ons de werelt moe;
Doe 't schepsel bouz u swichten.

58. Op dat w' als van der HAER
(Vry, onbedekt / en klaer /
Met lange reyne kleeren
Gewit in Jesu bloet)
Eens setten onsen voet
In 't schoon Paleys des Heeren.

59. Ah! ah! die daer eens quam /
Daer volgt men steeds het Lam,
Daer soekt men noopt sijn eygen,
Daer 's 't ongelooft te niet /
Geen sonde daer verdziet /
Daer moet verfoeking swijgen.

60. Kom, kom, kom haestelick
Heer; want elk oogeblick
Doen wy niet als 't bederven:
Ah! Jesu mag het zyn /
Dat dese Nagt verdwijn!
Of doet ons niet hem sterben.

Apoc. 22:
v. 20.

F. V. B.

Het Overgeven van een

G E L O O V I G E Z I E L,
aen J E S U S.

Toon: Courante Monsieur.

Of: Gelukkig Bruylofts Feest, &c.

1. **A**leen Alweerdigh Godt,
A Kind'ren deel en lot!

Die om een sondigh Niet, en boos gedrogt/
Hebt soo een Heyl bestelt en uytgewrogt:
Dat Aerd' en Hemel moet verwondert staen/
Wanneer s' uw' Wysheyt daer in mercken aen:
A Voesterling te laten 's Hemelsch thoon/
Om 's Menschen wil te worden 's Menschen Soon.

2. Ach! dat mijn domme Ziel/

Dan nu eens neder viel

Dooz ulzen thoon en Hepl'ge Majesteit,
En kenden 't Heyl datter in Jesus leyt!
Ja datter eens een strael van boben quam/
Die 't oog / en hert / en ziel geheel in-nam/
Op dat ich kennen mocht uw' Heerlickheyt,
En sien mijn walgelijcke sondigheyt.

3. O Jesu! als Propheet

Leert my dan / dat ich weet/

Wa: 't zy te d'enen sulck een Heyligheyt.
Als Priester s'heucht my uw' gerechticheyt/
Op dat wanneer 'h' booz Godt verschijn/
Dooz Jesu bloet eerst mach gehepligt zijn.
Als Koninck neemt mijn hert geheelijck in,
En buigt / regeert / en s'iert dat na u sin.

4. Drie-een'ge Heyligheyt!

En Hepl'ge Drie-eenigheyt!

Door wien het Hemelsch heyl en d' Eng'len schaer
 H Heerlijckheyt yptroepen dooz en naer.

Ja daer de Heylige dooz uwen thron
 H loben Vader, Heyl'ge Geest, en Soon;
 Haer Croonen werpende dooz u ter neer /
 En singen Heylig, Heylig, Heylig Heer.

5. Ach dat nu oock een schigt
 Naam van u aengesigt!
 En daelde tot in 't binnenst' van mijn hert/
 Ja dat mijn Ziel daer dooz getroffen wert:
 Op dat ick in mijn Nietigheyt verdwijn/
 En 't schepfel Niet, maer Gy het Al moogt zijn:
 Dat by my alle eygen zy vermijt/
 En ick u dien om dat gy 't weerdig zijt.

6. Geeb' Jesu dat ick dan
 Alles versaecken kan/
 Hoe lieff' en soet dooz 't bleesch oock wesen mogt:
 Want ick ben uw' en Gy hebt my gekogt.
 Laet ick alleen maer doen u Wijse Will',
 En zijn onder uw' handelinghe still'.
 O Jesu lieff! toont dat gy Koninck zijt;
 En dood' in my al 't geen u Rijck benijt.

7. O Koninck! op u kracht
 Ick dan alleen maar wacht;
 Gebied gy dan ick ben u onderdaen/
 En moet / ja sal U nu ten dienste staen.
 Geen vzeender Heeren dienst my nu meer lust;
 Want die is dooz uw' lieffd' geheel geblust/
 Gy, Gy mijn soete Jesu, Gy Alleen
 Zijt al mijn lust en Koninck, anders geen.

8. Ick treed' dan in den bloeck /
 Dat 'k u Alleen maer soeck:
 En my geheel soaen u ober geeb' /
 Dat 'k nu dooz my niet meer / maer dooz U leeb':
 O Koninck Jesu! komt dan in mijn hert/
 Op dat het nu niet weer berucht en wert

Dan eyge-lieffd', of schepsels ydelheyt /
Maer ick u zp en dien in eeuwigheyt.

H. N.

ZIELS-VERLANGEN,

Om 't genieten van JESUS.

Stem: Van den 100. Psalm. Of: Het Avont-gebedt.

1. **O** Liebe Jesu! Ziele vziendt /
O soetste die mijn ziele mindt /
Emanuel o eeuwig Godt!
Ep weest mijn eeuwig deel en lodt.
2. **O** liebe Jesu Bzupdegom /
Ep liebe Jesu, kom ep kom /
O liebe Jesu, Jesu soet /
Ep komt in een onreyn gemoet.
3. **O** liebe Jesu, Heer van Al /
Ep siet eens op mijn Ziele-bal /
Ep Jesu, Jesu, Jesu soet /
Weest gp mijn Heyl / mijn eeuwig goet.
4. **O** liebe Jesu, Heer en Hoofd /
Ep doet het geen gp hebt beloofd /
O Jesu, Jesu rijcken Heer /
Ep doet doch eens mijn ziels bekeer.
5. **Ep** liebe Jesu, salig Heer /
Weest gp mijn rijckdom / schat / en eer /
O Jesu! vol van goedigheyt /
Schenckte mi doch ulwe Zaligheyt.
6. **O** liebe Jesu, repne Heer /
Ep daelt in mijne ziele neer /
Ep liebe liebe Jesu kom
Ach! Heere Jesu siet eens om /

7. O soete Jesu, vol genae /
 Immers kom ick noch niet te spae /
 Na u / na u is 't dat ick sehze /
 En om u liefde / dat ick vze.

8. Ach! isser noch een open ooz /
 En booz een Sondaer noch gehooz /
 Ep soete Jesu, hoorz my doch /
 Ep helpt my doch och! och! och! och!

9. O Jesu, Jesu, Hepligh Heer /
 Ick kniel ootmoedigh booz u neer /
 Ep Jesu, Jesu, weest mijn ligt /
 Toont my u vriendelijc aengesigt.

10. O Jesu, Jesu, wijse Heer /
 Roept tot mijn ziele / heer / ap heer /
 Ep liebe Jesu, Jacobs ster /
 Ep Jesu roept mijn ziel van ber.

11. O Jesu, Jesu, lebens Bron /
 O Jesu, salige Ziele Son /
 O Jesu, Jesu, groot van macht.
 Ach! ach! hebt op mijn Ziele aght.

12. O Jesu, hoog-berheben Dorst.
 Ach! komt en woont in dese borst /
 Ach Heere Jesu! Davids Soon /
 Ep hoorz / ep hoorz mijn nare toon.

13. Ach! was ick eens van u gekust /
 Van was mijn droebe Ziel gerust /
 Ep Jesu, Jesu, spreng u bloedt /
 Op een onreyn / en vuyl gemoedt.

14. Waer blijft mijn lief / waer blijft mijn vrient?
 Ach! hoorz het sehze van u kint /
 't Geslachte Lam / 't geslachte Lam /
 Ach! dat op quam / ach! dat op quam.

15. 't Moet Jesus, Jesus, Jesus zyn /
 Sal ick verlost zyn van mijn pijn /
 Mijn Ziel bestwijk / ep sijt daer neer /
 Na u / na u / o Heer! o Heer!

16. O liebe Jesu, Jesu goet/
 O Jesu! Jesu! Jesu soet!
 Gy/ ep/ gebie/ gebie/ gebie/
 Dat maer u wil/ u wil geschie.

J. S.

EEN ANTWOORT

Van een

KINDT GODTS,

Op de Woorden, als *Proverb. 23: 26.*

Op de Wijse:

Hoe schoon licht ons de Morgen-ster.

1. **I**k hoor een stem uyt 's Hemels thron/
 Die roept/ geef my u Hert mijn Soon/
 En wilt niet langer toeben:
 Maar laat de Wereld henen gaen/
 En kleeft my ulwen Vader aen/
 Ik sal u laeten proeben/
 Hoe goet // hoe soet/
 Hoe gants heerlijk // hoe begeerlijk/
 Zy te agten/
 Mijne liefd' / en wonder-magten.
2. O Jesu! waer komt dit van daan/
 Dat gy my spreekt soo vriendlijk aan/
 Hoe sou mijn Ziel niet tragten/
 Om u mijn God te kleben aan/
 En steeds tot ulwen dienst te staan?
 Wild gy my maar bekragten/
 Dan sal // ik al/
 Uw' genaden // en weldaden/

Stedes

Stedes roemen/
En ook u mijn Vader noemen.

3. Ik kom hier met mijn Herte Heer/
En leg het vooz u Doeten neer/
Het moet dog by u wesen/
Al is het niet soo 't wesen moet /
Neem gy 't maar aan / ô Heere goet/
En wilt het ook genesen:
H Geest // zy meest/
O mijn Koning // in sijn woning/
Dat mijn Ziele
H / ô Jesu, dog beziele!

4. Ik brengh u Heer een Hert seer hout/
't Is onbeweegt gelijk een hout ;
Ten kan u heyl niet woelen:
H goetheyt / Heer / die gy 't aenbiet/
Dog utwe liefde dzingen 't niet/
't Blijft angstig liggen woelen !
O Heer // soo seer/
Is gedwongen // en gedzongen/
Dat 't moet quijnen/
En van ancx t by na berdwijnen !

5. Daarom / ô Jesu, weggert niet/
Maer neem het aan / oft nog soo siet
Besoetelt dooz de sonden !
Als gy het maar opraaft / en weer
Dooz utwen Geest vernieut / ô Heer/
En wast in utwe wonden/
O dan sal 't van/
All' sijn smetten // die 't beletten/
Zijn genesen/
En tot utwen dienst steeds wesen.

6. Wilt gy 't los maken gants en gaar
Ht 's bypands frischken en gebaar/

Waer in het legt gebonden:
 Want andersints / mijn Herte / Heer.
 Kan niets voortbrengen tot u eer /
 Soo persen 't al sijn sonden /
 Wreech strik // dat ik /
 Van de smerten // mijnes herten
 Zynd' ontslagen /
 Mijnen Heer weer mag behagen !

7. Mijn Hert ô Jesu is bedeeft /
 't Heeft in der vreemden dienst geweest /
 Soo dat het aller wegen
 Seer deerlijk is mishandelt / Heer /
 Men trok mijn herte gints en weer /
 Gelijk de dieven plegen:
 O Heer / stel 't weer
 In uw' vyfheyt // en die blyheyt /
 Die 't ontnomen
 Is / wilt laten weer bekomen !

8. Want sonder u weet het geen raat/
 Waar 't henen loopt / of waar het gaat:
 Het is u Geestes woning /
 Daarom sal 't weder tot u gaan/
 En kleben u gestadig aan /
 Al komt het toe mijn Koning:
 Geef my // (roept gy
 Hyt u Chroone) // ô mijn Sone /
 Gants en gader
 Al Hert. Siet hier is 't mijn Vader.

9. Scheurt Hemel / scheurt dat neder daalt
 Mijn Vader / en mijn Hert weg haalt /
 Van al 't gewoel der aarden /
 Ja scheurt ô Hemel / scheurt in twee /
 Op dat mijn Hert mag vliegen mee
 Tot God / die 't houdt in waarden !

Daar sal // 't hoor al
 Sig verbzeugen // en verheugen
 In u eere/
 En u naam steeds loben / Heere.

In 's Hertogenbosch,
 den 24. Aug. 1675.

A. V. V.

Over de Woorden, als *Ezech. 16: 5, 6.*

Op de Wijse: O Kersnacht.

1. **H**oe wonderbaar zijn u genaden!
 Hoe onbegrijpelijk u weldaden/
 Die gy bewijst u kind'ren / Heer!
 Wiens mond of tong sal ooit uytspzeken
 U Liefde groot sonder gebreken?
 Niemand's hoorwaar sal immermeer.
2. Op dat ik nog maar stille swijge
 Van 't goed' (soud ik na u niet hÿgen)
 Dat gy my na 't lighaam bewijst?
 G' hebt my gekleet / en kost gegeven/
 En in u goetheyt laten leven;
 Mijn Ziel den Heer dog looft en prijst.
3. Ik lag seer jammerlijk bertreden/
 In mynen bloede daer beneden/
 Niemand en sag ik doe o Heer /
 Waar ik my keerd' of henen wenden/
 Die my hond' hulp of heyl toefenden/
 O dit bedroefde my nog meer.
4. 't Was al vol ramp en dol ellende/
 Waer heen dat sig mijn oogen wenden/
 Als ik doe soo lag in mijn bloet/
 Sepd' gy: leeft / leeft / gy sult niet sterben!

Maar

Maar weder hepl en bzeugd vertwerbens;
Doelt Ziele wat de Heer u doet.

5. Ik sta versteld / δ groote wonder/
Dat my de Heere soo besonder/

Dooz sijnen Geest getrokken heeft:
My / my een nietig stof en aarde/
Ja minder / nog soo houdt in waarde/
Dat hy my sijnen Jesus geeft.

6. Wat heeft / δ Koning / u betwogen/
Dat gy met my had mededogen/

Soud' zyn om dat ik beter dogt
Als anderen? of om het goede
Dat g' in my saagt / Heer / wil verhoeden/
Dat ik dog sulchs niet denken mogt.

7. 't Is maar alleen u welbehagen
En goetheyt / die my heeft ontslagen/
En van dien bzeemden dienst verlost/
Die ik niet sonder groote schaden/
Van mijne Ziele seer beladen

Ooft dienen sou / of dienen kost!
8. Wonderlijk is u lankmoedigheyt/
Seer onnaspeurlijk u goedigheyt:

Doozwaer een kostelijke saak:
Gy had / δ Heer / in mijne sonden/
My smozen konnen als de Honden;
Dog hier in had gy geen vermaak.

9. Wilt my / δ Heer nog meer verligten/
Op dat ik ook mag and'ren stigten/
En dat alsoo u lof / en eer

Mijn mond en tonge mag verbonden:
Want ich ben steeds aan u verbonden:
Hier toe geef dog u Geest / δ Heer!

A. V. V.

EEN SUGT TOT JESUM.

Stemme: Van den 79. Psalm.

1. **O** Soete Jesu, wanneer sal het wesen/
 Dat gy mijn kranke Ziele sult genesen?
 Onder 't bedroefde pakk der sonden smozen?
 O Jesu, sal die gy hebt uytberhozen/
 Sal Heer / mijn eyfig hert
 Nogh langer soo berwert/
 In dese wilbernissen/
 Sonder beweegt te zyn
 In ongeboel'ge pijn
 A liefsijk aanschijn missen
2. **O** soete Jesu! hebben dan u wonden
 Haer kragt verlozen / datse niet mijn sonden
 Afwassen konnen / of hebt gy beslooten
 My booz' altyt uyt uwe gunst te stooten
 Ah! Jesu, ah! mijn Ziel
 Schijnt in een tuymel-wiel
 Te wesen heel verdronken:
 Och roept s' in grooten nood:
 Ik leg geheelijk dood
 In dijn singen versonken.
3. Wel soete Jesu, heeft u Geest sijn kragten
 Verlozen / die my te verguiltiken plagten?
 Of heeft u gunst / die gy my liet bekomen
 Haer woonplaats uyt mijn Ziele weg-genomen?
 Wat is het dan / o Heer/
 Dat nog mijn Ziel soo seer
 Wert van u weg gedreven?
 Of is dit u beslupt?
 Of is u goethept uyt?
 Of hebt gy my begeben?

4. O neen / die Ziel-verquichende Fonteyne /
 Uw' wondens kragt sal nimmermeer verdwijnen /
 Nog u beslupt / ô Jesu, sal niet falen ;
 Of schoon u Schaaphens quamen af te dwalen :
 Schoon dat het aardfche dal
 Verandert wierd / en al
 Wierden de bergen kragtig
 Met grooter magt beroert /
 En in het hert geboert
 Der Zeën / ô Heer Almachtig !
5. Maar 't is 't gedrogt / en tovermagt der Hellen
 Dat r' samen spand om my ter neer te bellen /
 Daarom / ô Jesu, laat uw' ingewanden
 Dooz uwre teere liefde tot my vanden :
 Want sonder uwre kragt
 Kan ik die groote magt.
 Van alle mijn vanden
 In 't minst niet tegenstaan /
 Soo hevig komen s' aan /
 Noch al haar wyede tanden !
6. Op / op mijn Ziel / waar toe dit droebig klagen :
 Waar toe in klagt verfleten gantsche dagen :
 Stet hier / stet hier u Heplands ermen open /
 Cragt maar (al konje niet) daar in te loopen :
 Waar toe soo lang gedzaalt :
 A schult is al betaalt :
 A Hepland heeft geleden /
 Neem aan wat Jesus geeft :
 't Is lieflijk wat hy heeft :
 Hy heeft dooz u gebeden.
7. O Jesu lief / wanneer sal ik hier boven
 Met duysend Eng'len u gestadig loven ;
 Als my in steed' van dit mijn droebig schrepen /
 Dat eeuwig Halelujah sal verblyen !
 Ach Jesu, Jesu lief /
 Komt heymlyk als een dief :

Steelt gij by heel mijn herte!
 't Komt u ô Jezu toe/
 't Is nu van 't heeggen moe/
 Ontbint gij 't van sijn smerte.

In 's Hertogenbosch,
 den 21. Oct. 1675.

A. V. V.

Hertstogtige Wenschingen,

Om van de Wereld en sijn eygen verdur-
 venheyt te mogen verlost, en met
 J E S U S vereenigt te worden.

Op de Wijse: Nadien de Godlijckheyt,

1. **H**oe wort mijn herte Heer
 Van alle hand soo seer
 Dooz soo veel list besprongen:
 Hoe komt die Delsche slang
 Op my aangedrongen/
 En maakt mijn Ziel soo bang?
2. En mijn gants snoopde hert/
 Hoe maakt het my verwert/
 Dat ik niet dooz kan bzeken
 Waer dat ik sit of sta/
 Ah! hoe veel gebzeken
 Sleepen my agter na!
3. Ook bid de Wereld my/
 Dat ik dog harez zy/
 Dan komt dien Ziel-verleper
 Met listen op my aan/

Op dat hy my weder
Mogt in sijn net doen gaan.

4. Ach Jesu! ô mijn Heer /
Moet ik dan nog soo seer
Van u zyn afgedreben?
Sal in die wreede magt
Mijn Ziel langer leben/
Dit nu is sonder kragt.

5. A bid ik / ô mijn Heer /
Laet my dog nimmermeer
Van uwe wegen wijken /
Blijf my dog altyt by:
Want ik moet beswijken
Als ik niet by u zy.

6. Kom woont dog in mijn hert/
Eer dat het sterft van smert /
A met u Geest alleene
Soekt het; ja 't is u deel /
A deel / anders geene:
Neemt gy het dog geheel!

7. O Jesu, kom dog aan /
Doet gy het tot u gaan /
Jaagt gy die breeimde Heeren
Met al haar magt daar uyt /
Doet het tot u keeren /
Dit is dog u besluyt!

8. O Wereld / snoode vlees /
Waer toe dog al u breez /
Dat ik u sal begeben?
Hebt gy dan niet beschout
Wat Jesus most geben
Eer hy my heeft getrouwt?

9. Heeft het u wel een traan
Doen uyt u dogen gaan /

Kostend' u soo veel sugten/
 (Op dat ik wederom
 Sou den doot ontblugten /)
 Als mijnen Bupdegom ?

10. Wat wilje my geheel
 Nog hebben tot u deel ?
 Zyt gy soo rijk als Jesus ?
 Gy bent een bedelaar /
 Als gy staet by Jesus,
 Weg dan met u gebaar !

11. Of denkje datje hier
 Dooz al u loos getter /
 En dooz u slimme treken /
 My sult bewegen nog /
 En tot u dienst preken
 Dooz al u slim bedrog ?

12. Denkje dat ik niet ken
 En soo vergettig ben
 Hoeje my had gebonden ?
 Dat heeft te veel gekost
 Eer ik van mijn sonden
 Ben dooz veel bloet verlost,

13. Jesus u Heplig Hert
 Heeft het te seer gesmert /
 En 't heeft u boven maten
 In uwe Ziel geraakt /
 God most u verlaten /
 Eer ik wierd byz gemaakt.

14. Meent gy o Wereld nu /
 Dat'er nog iet booz u
 Oberig is gebleven ?
 Neen / die booz my geheel
 Sig gink overgeven /
 Die kies ik tot mijn deel !

15. Weest my dog niet meer aan
 Om u ten dienst te staan :
 Want dog : wat sal 't u baten /
 Zoo ik een kleynen tijt /
 Die u moet verlaten ;
 Was tot u dienst bereept ?
16. Hebt gy dan dienst van doen /
 Laat het u and'ren doen /
 Die hier u bzeugt genieten :
 Gy zijt haar Hoofd gestelt
 't Kan haar niet verdzieten /
 Hoe gyse bind en quelt.
17. Ik heb een ander God
 Verkregen tot mijn lod /
 Die kan ik niet verlaten :
 Die wil booz u niet meer
 Over in my laten :
 Alles is booz dien Heer.
18. H Jesu kleeft ik aan /
 Laet my niet van u gaan :
 Uw' dienst is regte bzyheyt :
 Wat slaasschen dienst ooit gaf /
 Richt ik by u blyheyt
 Niet meer als enkel dzaf.
19. O Koning / gy alleen
 Gy Jesu , anders geen ;
 Gy zijt al mijn begeeren :
 Als ik u maar verlang /
 Sal het my niet deeren /
 Of het my valt wat bang.
20. Als ik u Geestes gloet
 Dog soo wat missen moet /
 En in mijn Ziel niet smaken /
 H / Jesus blyf ik by :

Wilt my los maken:
Ei weest versoent met my.

21. Agt gy my dan niet weert/
Dat gy mijn saak aanbeert/
Doet het dan om die liefde
Die utwe teere Ziel
Soo kragtig doorziefde/
Om uyt dien tynmel wiel

22. Maar in ik soo vermoort
Lag door mijn bloet gesmoort /
My weder op te heffen
(O liefde overgroot!
Wie kan u beseffen!)
Door sulken bitt' ren doot.

23. O mynen Bypdegom
Stet gy dog na my om/
O mynen leben Koning/
Hoe kan ik van u gaan?
Mijn Hert is u wooning/
't Moet boor u open staan?

24. Daar wel o snoode blees/
Gy oorzaak van mijn breez /
Dat 's boor u wreed berkrigten:
Stet niet meer na my om:
Wat ik ga betragten
Is boor mijn Bypdegom.

25. Daar Jesu, daar 's mijn hert
Dat soo geheelijck wert
Om u / tot u gedzeben /
O Jesu! daar is 't heel /
Gy deed 't weder leven/
A liefst het tot sijn deel.

26. Daar is het heel end' al /
Nu het u dienen sal /

Laat het geen breezende Heeren :
 Gp hebt het dier gekogt :
 Laat het nooit van u keeren /
 't Is u magt gebzogt !

A. V. V.

In Deventer, den
 18. Febr. 1676.

E E N L I E D T,

Op de Wijse :

O Heylig Salig Bethlehem.

1. **G**od / booz wten der Eng'len schaar
 Moet Heylig / Heylig / Heylig singen /
 In wtens gesigt en zijn niet klaar
 Den Hemel nog de reynste dingen.
2. Ik / Heer / die steeds d' onreynste ken /
 Moet nogtans booz u gaen verschijnen ;
 Ah ! soo ik u ten regten ken /
 Sou niet mijn Ziel booz u verdwijnen.
3. Want gp zyt een verterend vier /
 En ik een gantz verdroogden stoppel /
 Die booz u sou versmelten schier /
 Gelyk het vier verslimt den droppel.
4. Nogtans ik bid door heel geklag /
 Dooz weenen en dooz angstig sugten
 Ootmoediglyk den gantzen dag :
 Daet dog mijn sondens bergen vlugten.
5. Gp my / o God ! is al de schult /
 Ich heb met u verkeert gehandelt ;
 Maar gp ontfermer hebt gedult /
 Ah ! had ik u steeds na gewandelt.
6. Dog / Jesu, is het nu gp bent
 In eer en heerlikhept verheven /
 Dat gp ook nog een Laz'rus kent :

Soudt

Soudt gy hem wel een kruymken geben ?

7. Soo hy quam kloppen aen u Zaal/
En van gebrek hy na versmachte :

En soo hy van u Abondmaal
Da't minste deeltjen maar en wagte.

8. Ik g'looft / dog heb seer langen tijt
Den rijkdom van al u genade

Niet hoog genoeg geagt / dies zijt
Gy Heer te prijzen in u daden.

9. Soo gy u vriendlijk aanschijn noost
Meer ober my wilt laten ligten ;

Maar my niet laten ligten onvoltooit/
Gy waart rechtbeerdig in u rigten.

10. Ik moet 't o Heer bekennen wel
En nochtans ook op hoop toedzingen ;

En want het Heer is u bevel/
Den Hemel met geweld gaan dwingen.

11. Laat dog mijn klagt en naar gesugt /
Mijn bidden en mijn dzeebig smeken

H komen voor / en door de lugt
Laat dog mijn stem niet kragt doorbreken.

12. Laat ik dog nu worden gebaar/
O rijke Jesu, u genade /

Al is het 't minste kruymken maar /
Dan sal ik wesen bzoeg en spade.

13. Tot prijs en lof van uwre deugt/
En van u kostelijke daden /

En sal voortaan met lust en bzeugt
Gaan loopen in des lebens paden.

14. Laat dog mijn Ziel tot aller tijdt
Door uwen glantz zijn ingenomen /

O heerlijk dierbaar Majestept/
Wilt met u Geest dog in my komen.

15. Och bind my door u liefde-bands /
Onwederstandelijken Koning /

Maekt dat mijn Ziel in iber brand /

En van mijn hert u repne wooning.

16. O toont my u beminlijkheyt /
Soo dat ik 't Schepsel gantz veragte /
En alle epgensinlijkheyt
Verzaak / en maar u Met berragte.

17. O Koning / maakt my dog verclert
Met uwe kostelijke deugden /
O dat gy nu mijn Heyland wtert !
Dat ich my steeds in u verheugde !

18. O gy die gantz begeerlijk zijt /
O glantz / waar by des Werelds lupster /
En soo genaamde Heerlijkheit !
Maar is een nare / dikke dupster !

19. Och obertuygt dog mijn hert
Doo: uwe kostelijke Wysheyt /
Die niemand ooit deelagtig wert /
Dan die van sig sijn Eygen wijs leyt.

20. O maakt my blind op dat ik ste /
Wilt my doo: uwe kragt bewerken /
Op dat ik eens regt kenne / wie
Gy zijt / en u schoonheyt bemerkte.

21. Toont my u algenoegzaamheyt /
Wanneer mijn Ztel is seer verlegen /
Leyt my doo: uwe werksaamheyt
Op al u boozgestelde wegen !

22. O geef / dat ik in uwten wil /
En in u kostelijke daden /
My altyt nedzig houde stil :

Want Goetheyt, Waarheyt sijn u paden.
23. Geeft dat mijn Ztel eens regt bevat /
Hoe kostelijk daar zy te agten
U overschoonheyt / en dien schat
Van uwe Liefden wondermagten.

23. Ei neemt mijn hert' geheelijk in
Doo: uwe weerdigheyt / o Heere /
Maakt gy in my dog uwten sin

Om u met Lijf en Ziel te eeren.

25. Heyligheyt en gerechtigheyt/

Dat ik niets bukten u bedinge /

O dat met u d'oprechtigheyt

Mijn Ziel van nu voortaan beklinge.

26. Dat ik wat lieflijk is bodz't oog/

En al wat in de Wereld schoon is

Niet agten mag / maar steeds om hoog

Mijn Ziel begeef / al waar Gods Soon is.

27. Dat ik ô Jesu u bemin /

Niet bukten u begeer ik heden ;

O Konink / komt dog spoedig in

Op't woort van u waarheyt gereden !

28. Gy Wereld staat nu aan een zy /

Met al u id'le heufelingen ;

En wilt nooit weer beletten my

Dat ik mijn Konink Heilig singe.

29. Ja drie maal Heilig dag en nacht

Met al syn Engelen te samen /

Als ik sal by hem zijn gebracht.

Komt haast'lyk Heere Jesu, Amen!

A.V.V.

In Deventer, den
4. Julij 1676.

A F - S C H E Y T,

Van 't Gefelschap van Gods Kinderen.

Stem: Amo te benigne Jesu.

1. **E** Cubwig / Heilig Hemels Konink/
Die door u groot beleyt /
Schreyt den Hemel tot u woning/

En

- En al u Schepf'len leyt.
 Gy regeert in 't Hardeſche dal
 Dooz u Wijsheyt ober al :
 Hepligheyt / Hepligheyt /
 Al ons ſugt en wens gy zyt. Rep.
Rep.
2. Alw' Wijsheyt boegt ons hier t' ſame
 En ons u wijsheyt ſcheyt ;
 Soo dat wonder is u Name /
 En wonder u belept.
 Al wat uwe wijsheyt doet /
 Zy dog in onſ' oogten goet :
 Hepligheyt / Hepligheyt /
 Al ons ſugt en wens gy zyt. Rep.
Rep.
3. Als wy met ons Lighaam ſcheyden /
 Schept Heere nimmer gy :
 Wilt ons dooz u Geest geleiden /
 Blijft ons dog altyt by.
 Send u Engel dooz ons heen /
 Dat ons quaat aantrefſe geen :
 Hepligheyt / Hepligheyt /
 Al ons ſugt en wens gy zyt. Rep.
Rep.
4. Of wy blijven / of wy ſcheyden /
 Gy Jezu zyt ons hepl /
 Hier in wy ons ſteeds verblijden /
 Want wy zyn in u bepl :
 Waar dat gy ons lighaam voert /
 In u zyn wy onberoert /
 Hepligheyt / Hepligheyt /
 Al ons ſugt en wens gy zyt. Rep.
Rep.
5. Jezu , blyft met u genade
 U Liebelingen by /
 Laatſe in u droeg en ſpade
 Dog altyt weſen by :
 Leert haer dat is Majestept
 Al u doen en Heerlikheyt :
 Hepligheyt / Hepligheyt / Rep.
Al

- Al ons sugt en wens gy zyt /
 6. Jesus, wilt gy voor haar zorgen /
 Woont altyt in haar hert /
 Laatse in u zyn verborzen /
 Dat haar geen breez benert :
 Jesus, grijpt haar Zielen aan /
 Doets' in brand van liefde staan /
 Hepligheyt / Hepligheyt /
 Al ons sugt en wens gy zyt.
 7. Jesus soo de Hel haar kraken /
 Tegens haar sperde op /
 Doet haer dog in iber blaken /
 Vertreed den Slang den kop :
 Jesus maakt (gelijk gy pleegt
 Al u kind'ren onbetweegt)
 Hepligheyt / Hepligheyt /
 Al ons sugt en wens gy zyt.
 8. Bregt ons in die Stadt hier boben /
 En in u Hepligdom /
 Daar wy steeds u sullen loben /
 Prijzen / en leven / om
 Tuschende den lof en eer /
 Toe te schryben u / ô Heer /
 Hepligheyt / Hepligheyt /
 Al ons sugt en wens gy zyt.
 9. Want wy zyn hier vreembelingen /
 Dog boben is ons Hups /
 Hier altyt verschobelingen /
 Hier namaals sonder kruys /
 Hier bespot / beschimpt / gehoont /
 Maar hier namaals weer gekroont !
 Hepligheyt / Hepligheyt /
 Al ons sugt en wens gy zyt.
 10. Hier onnut / dog nauw aan Jesus,
 En hier gantz veragt /
 Hier verjaagt en dat om Jesus ;

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Hier na in eer gebracht/
 Jesus is ons eer / ons bragt /
 Jesus is ons stercke magt !
 Heyligheyt / Heyligheyt /
 Al ons sugt en wens ge zyt.

Rep.
 Rep.
 A. V. V.

In Deventer, den
 12. Aug. 1676.

E E N

GEBEDT tot JESUS,
 Van een suckelende ZIEL.

Stemme: Helaes mijn suchten zijn om niet.

1. **A**ch my! dat ick soo langen tijdt /
 Een doode Ziel moet in mijn boesem dzagen?
 En soo verslijten al mijn dagen /
 In donckerheyt en ongeboelghheyt!
 Waer blijft ghy nu mijn eenig al /
 Mijn Burgt in dit mijn droebigh ongebal
 Met uwre hulp? of heeft in sught en klagen
 A hert vermaeck /
 Kan't u behagen /
 Dat ick van u raeck?
2. Mijn Jesus, ach! mijn heyl / mijn rots /
 Mijn eer / mijn schilt / mijn hoog vertrek / mijn Koning!
 Menschout doch van 't Hups uwer woning/
 Hoe dat mijn ziele van de vpant trots /
 Gejaeght / gepijnicht wort / en hoe
 Mijn Ziele hijght en is't door dzyben moe?
 Door 't dzyben van de wreede Tygers dieren/

Die gins en weer/
Mijn Ziel doen swieren/
En benaewten seer.

3. Hoozt doch u Dups die in de kloof
Der Rotze sit / haer nood en droebig suchten/
Doet al haer dzybers heenen blachten/
En laet u Dups niet blijven in de groef.

O! Koningh boert haer Ziele npt/
Wilt haer de heerschers geben noyt ten buyt/
Maer jaeght / verflintse doch / en doetse swichten/
Doot al haer macht /
En laet haer schichten
Wesen sonder kracht!

4. Menschout o Jesu! haer gewelt /
Ontwaecht o Helt in uwre mogentheden!
Crecht sterckte aen en wilt bertreden/
Rechtveerdigh Godt die u beminde queit!
Laet doch 't geroep / 't geween / 't gesugt/
In droebigheden schetteren dooz de lucht/
Van die u minnen / en haer nood en pynen
Dooz uwen Croon
Eenmael verschijnen /
O Godts eygen Soon!

5. En laet mijn Ziel in stilligheyt/
En in u al het al genoeftsaeem rusten!
En dempt mijn toghen / driften / lusten/
Dooz het gewis van uwre billickheyt!
En segt mijn Ziel ich heb geen wil /
In Jesus wil en wijsheyt ben ich stil:
En denkt wat Jesus doet hy is u Koning/
A hert sijn huys /
A Ziel sijn woningh /
Dan is soet sijn kruys

6. Is Jesus dan mijn al in al/
En wat ich wensch is Jesus mijn begeeren/
Mijn rotz / mijn hoop / wat kan mijn deeren/
Daer

Daer wel / daer wel / daer wel dan Schepsels al.

Waer toe dan noch mijn breeg mijn sozgh?

Waer toe niet stil te zijn in soo een bozgh?

Waer toe in noot soo wankelbaer 't vertrouwen

Op hoop gestelt /

Op zant te houwen /

En stracks neergevelt ?

7. Is Jesus d' algenoegsaemheyt

Niet groot genoegh ? o Ziel ! om in te sincken /

En al u droefheyt te doen sincken /

In hem / in hem mijn schat verborzen leyt /

Hy is wat my opt lust boorzaen /

O dat na hem mijn sught en toghen gaen !

Na hem by wien de volle volheyt is / en

Die nimmer endt :

Hy kan niet misschen /

Die sich tot hem wendt.

8. Soo vlied ick dan mijn heyl tot u /

Endorst en hijgh naer die genade-stromen :

Laet uyt u volheyt tot my komen

De minste blick van uwe gunste nu !

O Koningh ! geef dat ick niet agh /

Dan u alleen mijn Hoofd / mijn Geest / mijn kragt !

Laet Schepsels min noyt in mijn hert vernachte /

Doet uwien wil /

Mijn steeds betrachte !

Of mijn wil is stil.

E Y N D E

D E

VOLMAAKTE JESUS,

In zijne Liefelingen volmakende, 'tgunt
in haar ontbreekt.

Stemme:

Pfal. 146. Of/ Philis quam Philander regen, &c.

1. **Z**Oere Jesu zuib're zoetheid/
Deel my van uw zoetheid mee;

Mengt een dropje/ door uw goetheid/
In mijn bittere ziele wee;

Zalf daar meed' haar doode wond'/
My gegeven door de zond'.

2. Heill'ge Jesu, enkel Heilig/
Heill'gt my door uw Geest en Woord/

Op dat ik mijn leven beilig/
En gerust/ voltrek nu voort?

Dek met uw Heyligheyd
Mijne naakt' elendigheyd.

3. Ach beminnelijke Jesu,

Wisse Liefde/ Liefde-bron/
O dat ik dog eens in dees uw

Well'/ mijn ziel-dorst lesschen kon
En dat eens haar bloesing viel

In mijn' uitgedroogde ziel.

4. Waarde Jesu, dierbaar' Heiland,

Die ik hoger houd' en schatt'

Dan al's Wardrijfs Bouw- en Wepland/
En al's Wereldsch Gout en Schat;

En al's Wereldsch Gout en Schat;

Op bekroon mijn nietigheid
Met uw dierb're waardigheid.

5. O Volmaakte Jesus! gunt my /
Die gebrekkig en mismaakt
Ben / te worden (want dat hunt gy)
Daag'lix meer en meer volmaakt;
Tot ik ben gestegen op
Der volmaaktheids hoogste top.

6. Sterke Jesu, Held in 't strijden/
Judaas Leeuw / die overwint
Alle die u tegenstrijden /
Ik ben teerder als een kind;
Maak my met uw Sterkte sterk/
Dat 'k mijn geest'lyk werk vol werk.

7. Rijke Jesu slae uw' oogen
Op my arme Bedelaar/
Wiens gebrek en onvermogen/
H bekent en openbaar
Zijn; werpt my dog telwat toe
In mijn geest'lyk arremoe.

8. Goede Jesu goetheid zelve /
Laat nu Goetheid in mijn hert
Dien verdozven grond doozdelven /
Die vol quaad bebonden wert:
En verdelg dat dood'lyk quaad/
't Welk u Goetheid tegen staat.

9. Vriendelijke Jesu Christe,
Die de Zondaars vriend'lyk noodt /
Trek my (die my vaak bergifte
In 't bedrijf van sonden snood)
Dooz uw zoete vriend'lykheid /
Hit der zonden dienstbaarheid.

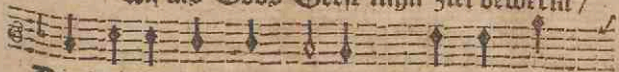
DEN

ALLES VERMOGENDE

Door't Geloove.

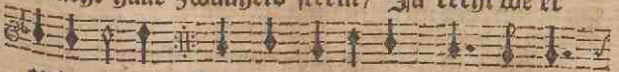
An als Gods Geest mijn ziel bewerkt /

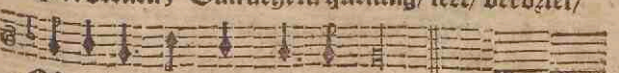
Die duiz'lig leit daar heenen ; En met zijn

kracht haar zwakhed sterkt / Ja recht we'er

op de beenen ; Van acht ik quelling / leet / verdriet /

Of een'ge wanpoed min als niet.

2. Al schiet den Satan tegens my
Zijn doodelykste flitzen ;
En komt de Helsehe Kafery
En 's Werldsch op my aanhitzen ;
Hoe fel en binnig datze wo'en
Ja lachg' met al humn' razend doen.

3. De Naam mijns Gods is my een Bozcht /
Zijn' bleug'len my bedekken /
Waar heen ik tydlig / onbezocht /
In tyd van nood / vertrekke /

Daar blijb' ik wils en veilig staan /
Tot dat de stormen overgaan /

4. 't Geloob' / het wapen van mijn ziel /
Dat neem' ik dan ter handen ;
Schoon al de Wereld op my vtel /
Ik maak haar macht te schanden ;
Ik bell' en breng het al ten val /
Want door 't Geloob' vermag ik 't al.

5. Bebeurt het dat der Slangen zaat
My prikelt in de hielen ;
Dat uiterlijke leet en quaad
Doet boozdeel aen mijn ziele.
Ja 't argste dat my ymand doet
Bevoordert my het grootste goed.

6. Indien men my mijn goed ontnemt /
Mijn Huizen en mijn Erven /
En (met een woord) van all's verbzeemt ;
Ja doet m' als Balling zwerben /
Ik kreun' des niet ; ik weet wel dat
My God bewaart een Eeuw'ge schat.

7. Ontroost men my mijn Naam en Eer /
En word mijn faam bezwaddert
Door lastering / 't guelt my niet zeer /
Hoe buil men my bekladdert /
Reen / want mijn roem / mijn lofen Eer
En zoek ik niet als by den Heer.

8. Of zoo 't geweld nog hooger klimt /
En doel-oogt na mijn leven
Zoodat het schuytmekkt / bzult en grimt /
En bars komt tegenstreben ;
Wat 's dat ? wanneer zy 't Lichaam knoe
Dan boert het mijne ziel by God.

9. Zy neemt van my het Tijd'lyk af /
Om 't Eeuw'ig my te geben ;
Haar strengheid valt my zwaar nog straf ;
'k Wil daar niet tegenstreben ;

Zp ruht mijn ziel uit al haar nood/
En doet my leven dooz de Dood.

10. O God in my de kracht verwekt
Van uw Geeftes werking;
Mijn Ziel tot dees aanmerking trecht
In mijn Geloofs versterking/
Op dat ik / wat my hier ontmoet/
Nooit flauw: maar houde lust en moedt.

A. G.

D E N

GELUK'ZALIGEN HOVELING.

Stemme:

Pfal. 146. Of / Rozemond die lag gedoken, &c.

1. O Dgeblaze Hovelingen/
Vol van dampen wind en waan;
Die malkanderen berdzingen-
Om 't dichst' by uw Prins te staan/
Die derhalven dooz de Ryd
By-na heel verflonden zyt.

2. Die uw hoozen / die uw zeggen
Tijd en blyt / uw list en kunst/
Dag en nacht zoekt aan te leggen
Om een hand vol menschen gunst;
Dat u dikwils van nog mist
Als gy daar het meest op gist.

3. Maar een woordje / maar een daadje /
Maakt u haat'lijk by u Vorst.
Of een Oore tuitert haatje /
Die uw naam en eer bemozst/
In uw af-zijn / by uw Heer /

Daar meê leit uw hoop ter ne'er/

4. Na veel woelen/ na veel hopen/
 Na den dienst van menig jaar/
 Gaat men uw Herts-timmer slopen
 Dat zoo hoog gerezen waar;
 Daar'lijk dan de lucht berzwind
 Van uw Hoogmoeds blaas vol wind.

5. d' Oogen / 't ooz / 't hert van den Koning/
 Word u onberhoeds ontzeit;
 Mit zijn hoog verheben woning
 Word g' smaad'lijk weg geleit.
 Ziet eens sterff'lijk menschen Zoon/
 Dit is baak der Prinzen loon.

6. Maar die in het Hof verkeerren/
 En dat Hettg heerlyk Huis/
 Dat den Opper Heer der Heeren
 Heeft getimmerd op zijn Kruis.
 Die daar is een Hobeling
 Wort nooit geen Verschobeling.

7. Ja al wie ten dienst wil komen
 By dien Vorst wie dat hy zy/
 Word genadig aangenomen/
 En die blijft booz eenwig by
 Zijnen Koningh; geen gebal
 Hem ooit daar van scheiden zal.

8. Feltt daar ymand in zijn plichten/
 d' Heere zlet zijn zwakheid aan/
 Ja zijn zwakste dienst verrichten
 Houd hy al booz veel gedaan.
 Valt daar ymand plomp en grof/
 Hy recht hem weer op uit 't stof.

9. Gy behoeft geen mensch te vrezzen/
 In dat Heerlyk Hof-gezin/
 Dat hy u mocht schaad'lijk wezen/
 Men is eens van ztel en zin;
 Niemand daar zijn vrezgd belaagt/

Want de Tijd daar niemand knaagt.

10. d' Een zorgt daar zoo zeer booz d'ander
Als elk booz zich zelven doet;
Zy zijn brolfich met malkander /
Om malkanders heil en spoet;
Niemand is booz zich alleen/
Maar elk arbeid booz 't gemeen.

11. Niemand vind zich hier bedrogen
In het einde van zijn dienst;
Maar hy zal zich zien verhoogen
(Hit gena'e / niet booz verdienst)
Tot een Koninklijke Staat,
Die in Eeuwigheid bestaat.

12. Hemelsch Koningh, die uw Vrienden
Met onwelk' re Kronen kroont /
Laat my by u gunste binden
Mijn ontwaardigheid verschoont /
Op dat ik / in d' Heemel zaal
Hier na / ook als Koning pzaal.

A. G.

VOLMAAKTE EEEDELDOM.

Stemme :

O Mazarin voicy triste Nouvelle, &c.

1. **I**k loob' en danke God / zeld eens een Heiden /
Dat hy my reed'lyk mensch geschapen heeft;
Een Wijsgeer van 't gering Grauw afgescheiden /
En dat hy / dooz Geboot' my 't recht nog geeft
Van 't dierbaer Borger-recht
Der Stad Areen.
Troch daer uit d' Heiden flechte
Zoo grote re'en // Tot dankbaarhe'en.

2. Wat oorzaak heb ik van mijn God te lobben/
 Die my geen Heiden maar een Christen schiep;
 Die uit duisternis nog daar en boven
 Tot 't heerlijk licht zijn's Evangelys riep/
 En die my door zijn Woord
 En Geest verlicht;
 Ja sterkt nog boort en boort/
 Mijn ziels gezicht // Met hemelsch licht?
3. Met Wijsheid komt hy mijn verstant bestralen/
 Die niet slechts Wereldsch maar recht Hemelsch is/
 En laat my voedzel boort die Wysheid halen/
 Alz' zijn Ziel-lichtende Getuigenis;
 Terwijl Wysgeer moest
 En woet in d' Hard';
 En naspeurt / zoekt en boort
 Der dingen aart // Van klein een waard'.
4. Nog doet hy door 't Geloov' my sien op hulden/
 Dat ik van een plaats niet slechts Geboorting „ ben/
 Boort-teelder van Geleerd' en Grooten Luiden:
 Maar dat ik tot die Stad Behoortling // ben
 Van Gode zelfs gebouwt;
 Daar straat en trans/
 Zijn overkleed met goud
 En alleshands // Met Paarden glans.
5. Ik ben een Huis-genoot in 't Huis des Heeren/
 Een Mede-borger van het Sion Gods
 (Al schoon ik hier moet sukken en berkeeren)
 Daar op zoo ben ik moedig groots en trots.
 O! daar op draag' ik roem/
 En acht' gering
 Al't Wereldsch: want ik noem
 My zonderling // Een Hemeling.
6. Hoe lang / o Heilig God / en Hemelsch Koning!
 Zal ik nog Dreemdeling in Mézech zijn?
 Wanneer zult gy my in uw zaal'ge Woning
 Ons stellen by van alle ramp en pijn/

Dat my hier drukt op Ward' ?
 Wilt / Vader / my
 Op-nemen Hemelwaart/
 Op dat ik by // H Ceutwig zy.

A. G.

L I E F D E - D R I F T.

Stemme :

I. Mousquetier. Of / Wat voert de Lieve Morgen-
 stont , &c. D. Lodenst. I. Lied.

1. **H**oe dziftig is der Liefde gloed/
 Wie weet wat wonderen hy doet/
 Als die eens plaats grijpt in 't gemoed ;
 Hy laat nooit hert nog ziel in rust /
 Maar noopt ons aangesteken lust/
 Zoo lang / tot die woord uitgebluseht.

2. **I**st dan wel wonder dat ik my/
 Dooz dese zoete herts-tocht by
 Benart vind ; en dat 'k / hoe ik ly' /
 Niet kan of wil genezen zijn/
 Als dooz een schitt'rend' ooge-schijn
 Van Hem , om wien ik leev' in pijn ?

3. **O** Godd'lyk boozwerp mijner Liefd' !
 Gy weet hoe my die Lyding griest ;
 Ei liefst my weer zoo 't u beliest.
 Ontsteek met uwe Weder-min
 De Liefde daar ik ziel en zin
 Verwert en ingewikkelt bin'.

4. **O** Herte-lief / mijn's Ziele Wzind !
 Hoe toont gy u dus ongezint
 Tot my / die u zoo heftig mint ?
 Hoe houd't gy u dus wijd en verid' /

Van haar / die u met ziel en hert/
 Hoe lang hoe meerder lievend' werd' ?
 5. De Zeen / of Blo'en / zoo braak als zoet/
 Die kunnen d' aangesteken gloed /
 Niet lesschen binnen mijn gemoed.
 De Liefd' uw's Hups' my gansch verteert ;
 Gy weet hoe zeer mijn' ziel begeert
 Te zijn met uw' Liefd' vereert ;
 6. Wel aan dan zoete Jesu kom/
 Hi kom / mijn Lief / mijn Bzuidegont/
 Ik lieb' u / lieft my wederom.
 Kom Heere Christe daal tot my/
 En haal / in liefd' / mijn ziel tot dy /
 Op dat ik Eeuw'ig by u zy.
 7. Ik zal dog niet laten gaan/
 Maar wil u hangen achter aan /
 Ja houden u zoo lange staan /
 Tot dat gy my uw' Zegen jont/
 En met de kusjens uw' mond
 Mijn Min-ziek hertje maakt gezont.

A. G.

's MENSCH YDEL GEWOEL.

Stemme :

Anacreon, Anacreon de Dichter, &c.

1. **H**oe woelt den Mensch om goed by goed te schaa-
 pen /
 Wat blift / wat moeite' en arbeid vangt hy aan ?
 Hy geeft zich zelfs des nachts geen rust tot slapen/
 Nog 's daags tot rust ; nooit heeft hy eens gedaan.
 Geen moep'lykheid / hoe lastig en hoe smerte'lyk/
 Hoe vol gevaar

Ontzett

Ontziet hy / als hy maar

Met al zijn ommeslag /

Een weinig winnen mag.

2. Wat is de winst van al zijn rust'loos pogen ?

Hy wint wat wind / dat Goed hiet hy den mensch ?

Goed / dat zijn hert / zoo weinig als zijn oogen /

Verbullen kan; vermits zijn grage wensch

Altijd na meer en meer is happig ziende ;

Hoe meer hy heeft /

Hoe min veruoegt hy leeft /

Om dat hy zoekt dat meer

Te meerd'ren meer en meer.

3. Dus doet dien Mensch niet als gedurig woeten /

En krupt gelijk een blinde Mol in d' Hard' ;

Hy poogt zijn Hardsche lust met 't Hardsch te boeten /

En onderwijlen hy nooit Hemelwaart

Zijn herte heft ; de plaats der wisse Goed'ren.

Zijn' oogen staag /

Zien nergens als om laag ;

Dies kan zijn loon niet zijn

Dan smert en ziele pijn.

4. Na lang verloop van 's Tijds gelegentheden /

Door hem besteed 't in 't nutt'loos Hardsch gewoel /

Zoo leit de ziel daar vol behoef'lijkheden /

Ontbloot van Deucht / van kennis en geboell'

Dan Gods genaad / en Geest / en van Geloob' / en

Dan raad en daad /

In die beroemde Staat ;

Hi denk eens wat dan 't Goed

Dien mensch voor nutte doet.

5. 't Verlicht niet / maar 't veroordeelt zijn bezitter /

Hy bind het heil daar in niet dat hy zocht ;

De zoete voormaak valt hem wzang en bitter /

De winsten die hy deed / hem schaade wzogt

Hoe moet de ziel benauct zijn en verflagen /

In 's Doods gebaar /

Dan als de goed'ren / daar
Zijn hert stond op gezet /
Verzwinden van zijn Bed.

A. G.

Eliezer door Aarts Vader Abraham uitgezonden om een Huisvrouw voor zijn Zone Isaak. Deszelfs reize, wedervaren, handelingen uitkomst. Genesis Cap. 24.

Stemme: Sarbande van D. Dekker.

D De Sara lebens zat / Haar loop vol-
Gerukt was door de dood / Die beid haar
lopen had / En uit de armen van haar
sogen sloot / Toen hy by't Lijck zijn rouw be-
Nuzaham
weenen quam; Waar op zy weder in Ephrons
Lijck-spelon--ke / Op zijn bebel / daer toe bereid/
gezou--ken.

The musical notation consists of five staves of music. The first staff begins with a large letter 'D' and a treble clef. The notes are mostly quarter notes and half notes. The second staff continues the melody. The third staff has a key signature change to one flat (B-flat) and continues with quarter notes. The fourth staff continues with quarter notes. The fifth staff concludes with a double bar line and a repeat sign.

2. Na

2. Na dat in hem den rouw /
 Van zijn beminde Vrouw
 Versleer / en d' Ouderdom hem overviel
 Gedacht hy aan zijn Zoon /
 Die hy vooz d' eere-loon
 Van zijn Beloof / uit Godes handen hiel.
 Vermits hy wist dat hy alleene die was /
 Alt welkers Heup zou spruiten den Messias.

3. Dat uit hem naderhand
 Veel volk / waar by het zand
 Der Zee / hoe groot van tal / niet komt te pas /
 Doortkomen zou / na 't woord /
 Alt Godes mond zelfs gehoorst.
 En dat dien Zoon in stant gekomen was /
 Om hem ten Houw'lyk aan een Maagd te geven /
 Waar meed hy mocht in Trouw en liefde leven.

4. Een zaak die Abraham
 Gansch zeer ter herten nam /
 Dies sprak hy tot zijn trouw' en vrome Knecht /
 Kom stel u hand daar ne'er /
 Onder deez' heup; en zweer
 My nu by God / vooz wien 'k mijn' wegen recht' /
 Dat gy mijn Zoon / mijn Isaak, niet zult trouwen /
 Aan een van deze Cananeesche Vrouwen.

5. 'k Wil dit van u / al schoon
 Ik in haar Landschap woon' :
 Maar gy zult trekken na mijn Vaderland ;
 Om uit mijn Mageschap
 Het puik der Jofferschap /
 Godbzuchtig / minn'lyk en van kloek verstant /
 Te nemen vooz mijn Isaak ; zweer my heilig /
 Zoo stae ik op uw woord gerust en beilig.

6. Maar / zeg daar op den Knecht /
 Mijn Heer ik bid u zecht /
 My eens / wat raad / zoo d' Jonkvrouw niet en wilt
 My volgen ; zoud ik dan

Uw Zoon mee verwaarts an
 Met my verboeren / en daar blijven stil /
 Tot dat hy met de Maagd zich heeft versproken /
 En zijne Trouw-ring aan haar hand gestoken ?

7. Neen / zeg doe Abz'ham / neen

Mijn Zoon moet daar niet heen.

Maar luister toe / de Heer der Hem'len God /

Die my eens zeg verhuis

Flux uit uws Daders Huis /

Die doemaals krachtig sprak / al zwerend / tot

My zeggend / ziet dit Land zal ik uw Zade

Gaan geven / en haar daar vol op berzaden.

8. Zal door zijn Lucht-gezant

U stieren daar te Land' ;

En zal u ook de Drijster wijzen an

Die gy met uwe re'en

Bewegen zult te tre'en

Met uw / en hare vrienden af te gaan.

Maar zoo 't de Jonckvrouw met u niet wyl wagen ;

Ziet daar / dan zijt gy van uw Ced ontslagen.

9. Op die toezegging deed

De Knecht een dieren Ced /

Dat hy zich daar in trouw'lijk dragen zou /

En nam zijn afscheid. Doe

Flux rusten hy sich toe

En reisde met gelade Hemels / gouw

Tot hy Mesopotanien in 't oog kreeg /

Ook Nahors Stad / daar hy zijn hert om hoog steeg.

10. Hy gaf last aan zijn U'en /

De Hemels alle tien

t' Ontladen / booz het dusken van de Zon /

Dicht by een water-put

Alwaar hy haar te nut' /

Dooz 't reizen afgemat / verberschen kon ;

Mits daar de Hoeders daag'lix haar begaben /

Om 't dorstig Dee te dzenken en te laben.

11. Daar boog hy zich ter ne'er /

En zei (al smekend) Heer

Op Gods mijns trouwe Meesters Abraham /

Die my tot hier behoed't

Hebt / geef dat 'h hier ontmoet /

De Maagd om d'welk' ik deze reiz' aan nam.

Wilt die weldadigheid mijn Heer vergunnen /

Dat zal hem tot in 't Graf verheugen kunnen.

12. Ik ben hier niet gewent /

En gantsch'lijk onbekent /

En hebbe zoo een zwaar last op de hand.

Ik sta hier aan de Bron /

Welk dat het wesen kon

Dat 't puik der Harderinnen van dit Land /

Die na gewoonten hier haar beesten dzenken /

My willig water uit haar Kruik woude schenken.

13. Dat zy / op mijn verzoek /

Haar onbeschreunt verkloek

My water aan te bt'en en aan mijn Dee.

Dat die / o Heere / zy

De Maagde-paarl die gy

Dooz' Izaak dooz'geschikt hebt / dat 's mijn Be'e ;

Op dat ik daar dooz' mag verzekert wezen

Van 't goed' dat gy mijn Heere hebt bewezen.

14. Dooz' t'efinde van 't Gebed

Quam met een fluxe tred

Rebecca met een Kruik op 't lijf gela'en ;

Die Maagd / der Maagden Kroon /

Zeer kuisch / uitmuntend schoon /

En stelden 't daar recht op de Bron-put aan /

En putte veerdig water in haar kruike /

Dooz' t' Dee ; en 't gunt men moest in huys gebruiken.

15. Dit zag Eliezer

En quam gezwint van herr'

De Maagd ontmoeten / zoo zy e' huyswaarts ging /

En sprak ; Zoet Metsjen neemt

't Dwyppostig' doen niet breeemt
 Van een uitlanding: reizend/ Dzeembeling/
 Die moed van reizen/ en van dorst benautwt is;
 Gunt hem een dronkjen eer hy gansch verflautwt is.

16. Waar op dat zy terstont

Sprak/ met een heusche mond/
 Ziet daar/ mijn Heer/ dzink/ en verkoel uw dorst;
 Daar staat mijn Kruth/ ontziet
 My/ nog mijn' arbeid niet/
 Doldoe uw dzinkens lust en grage dorst;
 En als gy hebt gedronken/ wil ik mede/
 Met u/ en uwwe Hemels Bron-waarts treden.

17. Daar zal ik voor dat Dee

Gok putten/ datze mee
 Verhoeling nutten; zoo gezeit/ gedaan.
 Hy staat verbaast en zwiigt/
 En met gedagten stijgt
 Hy Hemelwaarts/ en swant zijn geesten aan.
 In 't oberdenken of God voor die zaken/
 Zijn last/ en reize wouta voorwaedig maken.

18. 't Gebulte Dee verfrist

En hunne dorst gestift
 Ontgespten hy zijn Maal/ en toog daar uit
 Een Voorhoofd tcersel/ groot
 En schoon/ die hy haar bood/
 Mits hy haar koos voor Vader Isaacs Bruid/
 Daar nevens twee Kostelijk' arrem-ringen/
 Die hy haar wist zoet-smekend' op te dzingen.

19. Hy sprak tot haar/ zoo zoet/

Gy/ pronk der Docht'ren/ doet
 My dog de vriendschap dat gy my verklaart
 Wiens Dochter dat gy zyt;
 Op dat ik metter blijd/
 Uw' Ouders mag gaen groeten. Openbaart
 My/ of er plaats is t' uwent om vernachten/
 Ik en mijn Dee/ 'k zou my gelukkig achten.

20. Waar

20. Maar op zy hem beleest

Dees vziend'lyk antwoord geeft /

Bethuëls Dochter / ben ik / Milcaas Zoon /

Die zy by d' Oude Man

Nahor , wel eer gewan.

En wat ons huis belangt daar is zeer schoon

Gerief van bedding / stalling / stro en boeder /

En wel licht gunst by Vader / Moeder / Broeder.

21. Doe boog hy zich ter ne'er.

En knielden voor den Heer ;

Lof zy den God mijns Heeren Abrahams /

Die zijn goetdadigheid

Hem niet en heeft ontzeit :

En die my op de Reys by d' hand als nam /

En my geleit heeft / als een trouwe Hoeder /

In 't Land en Huizing van mijns Heeren Broeder.

22. Terwylten liep de Maagd

Na huiswaard / en gewaagd

Man haar Broutmoeder 't gunt haar is ontmoet.

Met als zulx wierd gehoozt /

Liep haar bro'er Laban voort

Ter Stad uit / en heeft Abrahams Knecht ontmoet.

Want hy 't verhaal zijns zusters had vernomen /

En op 't verhaal Geschenck nauw acht genomen.

23. Die sprak hem aldus aan ;

Wat blijft gy buiten staan /

Mijn vziend' / gy die de Heer gezegent heeft /

G' hebt hier te lang gebed't /

Ik hebb' ons huis bereid

Voort u / en plaats voort al u Dee ; begeeft

U met my derwaarts heen / om te rusten /

En u met ons blyhertig te verlusten.

24. De Huisvoogd op die re'en

Ging voort met Laban heen /

En quamen met al zijn gebolg na 't huis ;

Daar pder een terstont

Hem flux ten dienste stont/
 En bragten overbloedig / by de ruis/
 Hoop / haber / strooi ten oorbaar van de Beesten/
 Elk woelde daar / de minsten en de meesten.

25. In deze bezigheid
 Wierd ook den Disch bereid/
 En daad'lijk wiert hem t' eeten voorgezet ;
 En hy zulk ziende strak

Met ernst / doch minn'lijk / sprak
 Dat spijs nog drank my in mijn' dienst belet ;
 'k Hebb' zaken van belang met u te spreken/
 Dat moet geschi'en eer ik kom brood te baken.

26. Doe heeft hy voortz gezegt;

Ik ben Abrahams knecht/
 Die op 't bevel zijns Gods zijn Land verliet;
 Schoon hy als Dzeemdeling
 Nu woont / met alle ding
 Gezegt is / daar gy een staal van ziet;
 Bee groot en klein / gout / zilber / goed en Haven/
 Knechts / Maagden beelderley zoo Dyp' als Slaven.

27. Zijn Sara, lief en waard/
 Heeft hem een Zoon gebaart/
 Dyp huiten tijds in hoog een Ouderdom/
 Een Zoon / een eenig kind
 Die hy zoo zeer bemint

En die hy al zijn wettig' Eigendom
 Geschoncken heeft. Om diens will' heeft mijn Heerz
 My duur' en ongemeenen Eed doen zweren.

28. Te weten dat ik zou

Door hem zien na een Vrouw/
 Niet by de Docht'ren van 't Land Canaan;
 En spoedig trekken naar
 Zijn Vader-Land / om daar

Een Maagd te zoeken en te kiezen / van
 Zelfs zijn Geslacht / om die zijn Zoon te geben.
 'k Hebb' my / op die voorwaard' / op reis begeben.

29. Als ik nu deze Stad

Genadert was / ik bad

Tot God om licht in deze duist're zaak;

Ook dat hy my de Vrouwe

Dog zelfs aanwijzen woude /

By hem boorschicht ; hy hoorde mijn Bede-spraak /

En brengt Rebecca tot my / op die wijze

Als ik hem bad / de Maagd my aan te wijze.

30. Nu dan / zoo 't u beliest

Wen gy mijn Heere liefst /

Ent' zamen hem goetgunstig zijt ; vergunt

Dat spoediglijk Rebek,

Met my / van hier vertrek.

Maar zoo gy hier toe niet verstaan en kunt /

Geed' my dog sulx / dat bid ik u / te kennen /

Zoo zal ik / dog bedzoest / weer t' huiswaard rennen ;

31. Doe spraken Betuël

En Laban, wijs en wel ;

Wp zien dat dese zaak is van de Heer /

Verhalven kunnen wp

A niet ontzeggen ; zp

Die gy verzoekt staan wp u toe / en meer.

Zp zp uw's Heeren Zoon ten Echte Vroukæ /

Den Hemel bindze t' zaam door liefd' en trouwe.

32. Hier op den Knecht zich boog /

En sloeg 't gezicht om Hoog /

En dankte God voor 't goet aan hem vergunt /

Hy bragt ook menig G'el

En kostelyk Juweel /

Gout zilber / zoo gemunt als ongemunt

Te boorschijn / die hy aan de Bruid vereerde /

Die zp met vrienden wil / en raad / aanbeerde

33. Daar nevens ging hy heen /

En schonk veel kost'lykhe'en

Aan Milca en aan Laban ; sulx gedaan

Wierd yder in de Zaal

Geleit ten Avondmaal;

Den Huis-voogt endie met hem zijn gegaan.

Daar at en dronk men van de beste Spijze /

En Drank / met bzeugd' / na's Lands gebruik en wijze.

34. Daar na / in d' Ochtenstond /

Elk uit zijn bedd' opstont /

Doe sprak de Knecht 's Bruids Bro'er en Moeder aan /

En zei / laat toe dat ik

Mij tot het reizen schik /

Hoe zeiden zy / daar op / alreeds te gaan?

Laat toe dat 't Meisjen hier acht of tien dagen

Verblijb' / en afscheid neem' van Vriend en Magen.

35. Hy we'er ik bid het u

Laat my dog trekken nu /

Dewijl de Heer mijn weg kroont met geluk.

Ook zeg ik u dit by /

Mijn Heer verlangt na my /

Maar 't dan wel re'en dat ik hier lang vertuk?

Dies laar my spoedig trekken met de Joffer /

Op dat ik haar aan hare Bruigom offer.

36. Zy weer / wyl 't u behaagt /

Kom roepen wy de Maagd

Om te hooren uit haar eigen mond /

Wat zy mag zijn gezint /

Of zy wel met de Brind /

Op zijn verzoek / vertrekken wil terstond.

Men roept haar en men bzaagt haar / hoor Rebekka,

Wilt gy wel aanstonds hoor? zy weer / 'k vertrek / ja.

37. 't Besluit was kort en goet /

Doe lietmen metter spoet /

Rebekka reizen met Aarts-vaders Knecht,

En spraken biddend' daar

Den zegen ober haar /

O onze Zuster, wierd met ernst gezegt /

Den Hemel doe u groeyen, bloeyen, groenen.

Zoo dat gy word tot duyfent Milioenen.

38. Op dat u Zaat nu voort
Bezit zijn' Haters poort.

Rebekka heeft haar strax ter reis' bereist /
En heeft haar Maagden stoet /
Bevolen metter spoet /

Haar boozt te reppen ; die met beerdigheid
Zijn met haar Vrouw ter Hemels opgestegen/
En reden boozt / na wensch van heil en zegen.

39. De reis was ongestoort /

En gingen spoedig boozt /

Tot dat zp quamen by het Zuiderland /

Daar Izaak woning hield.

En op die tijd gebiet /

Op 't vallen van den dag / dat hy zig vand /

In 't Veld om God te bidden en te smeken ;

Wat hy heeft / by gebal / eens op geteeken.

40. Na weinig oog gester /

Verneemt hy dat van verr'

Een bende Hemels komen. En zijn Bzuid /

Heek derwaarts heen / en strak

Verneemt z' haar Briend Iak,

Zp springt van 't Beest / en roept / verschrokken / uit ;

Wie is die man die daar van verre wandelt ?

't Is hy / boozt wien / ik met u heb gehandelt.

41. Mijn Heer is 't / zaid hy kom

Creed tot uw Bzuidgom /

Ach zai z' hoe klopt mijn hart-aer nu 'k hem zie !

Met heeft dat Herders Wicht

Bedeekt haar aangezicht /

Entrok haar sluyer over d'oogen / die

Zp schaam-root niet derft op slaan op haar Dyper /

Doch wierd allenk bedaart / gerust en blyer.

42. Den bzomen Izaak doe

Liep brolijk tot haar toe /

Na dat de knecht zijn reis hem had vertelt ;

En heeft zijn gang gewend

Na zijn Vrouw Moeders Tent/
Daar hy Rebekka heeft ter ne'er gestelt/
En heeft haar doe gehubt in liefde en trouwe
En trooste zich met zijn beminde Vrouwwe.

A. G.

U I T.

D E

FRANSCH E M O D E.

Stemme :

Sarabande des Menuets.

I Del Land weelig en vertel ; Nu helaas/
jammerlijk Land, Dat zoo zuur uw wulsch en
lichtbeerdig gespertel ; 't Wans beklaagt : mis
Godes hard geess'lende hand.

2. Ach hoe vaak heeft u den Heere/
Dooz zijn Knechts 't oordeel gedreigt/
Zoo gy u niet woud van uw zonden bekeeren ;
Maar gy hebt daar d'oozen nog 't hert toe geneigt.

3. Wulph

3. Wulpsche Jenschd / die in uw zeden /
 In gelaat / in uw gebaard' /
 In uw vracht / en in uw Modense kleden /
 Anders niet toont als een lichtveerdigen aart.
4. Inde plaats van Gods Geboden /
 En zijn Will' u boozgesteld /
 Was het richtsnoer van uw doen de Fransche Moden,
 Waar gy aan besteed hebt uw tijd en uw geld.
5. Kom voldoe uw begeerten /
 Nu de Heer heden u zend
 Benden van Franschen t' huis met hum' begeerten /
 Met een sloop van jammer / verbziet en elend.
6. Kom en leer / Franschen gezinden,
 Zoo 't u lust Fransch zijn althans ;
 Leer het een' quaad vry aan het andere binden ;
 Leer haar zang / haar gang en haar dertel gedang.
7. Want zy zijn huiden gekomen
 Met een Heir machtig en groot /
 Op u aan / met Schepen / Musquetten en Bonnen /
 Met Geschut ; met Karren vol kruut en vol loot.
8. Doch niet om u hier te leeren /
 Wankrijks Nieuw-moden en snof ;
 Maar om u dat nieuw / op zijn Fransch af te leeren /
 En te doen gevoelen de strengheid van 't Hof.
9. Merk en let hoe zy het maken /
 Zoo op 't Land als in de Ste'en ;
 Hoe zy 't al weg plond'ren verbranden en blaken /
 En 't berderf na slypen waar heenen zy tre'en.
10. Dit 's haar doen ; dit 's nu de Moden,
 Zacht gehooid / brooddronken Land.
 Land berderben / Luiden beroben en doodden /
 Vrouwen schenden / Maagden ontcren / o schand!
11. Van Gods Naam lasterlijk sprekten /
 Speelend' met Ceerling en Kaart ;
 Na zijn eer met bittere woorden te steken /
 Hem verloch'nen in 't minst dat hen wederbaart.

12. Waren mijn dogen nu Kranen /
 En mijn Hoofd een water-wolck /
 'k Zou dan dag en nachten met bittere tranen /
 Uw verderf beschreyen / o weelderigh volk.

1673.

A. G.

GOETS-MOEDS ONDERWERP.

Stemme :

Le Baron de Langerak.

1. **H**oe duf en dromig legt gy daar
 Mijn Ziel / wat zijn de reden /
 Dat ik traag met d' hand in 't hair
 Zit en maak een groot misbaar // Op heden / op heden /
 op heden ?
2. Ach d' oorzaak is my wel bekend /
 Helaas! het zijn mijn zonden /
 Daar gy van geboelty bent /
 Die my houden zonder end' // Gebonden :// :// :
 3. Ghy moet / mijn ziel / beur op uw hoofd /
 En wilt uw hulp verwachten /
 Van der Zielen Opperhoofd /
 Die de zonden heeft berooft // Van krachten :// :// :
 4. Gy hoeft (hoe zeer de zonde woed)
 Op hem niet veel te passen ;
 Zijn geweld leit onder voet /
 En gy zyt door Christi bloet // Gewassen :// :// :
 5. Hy is een giftelooze Slang ;
 Een Hond / die tand en klauwen
 Heeft verloren overlang :
 Daarom zoud u zijn gepzang // Benauwen :// :// :
 6. Wyl gy een dyp-gelaten zyt
 Door Christum, zoud gy treuren /

En ne'er-flagtig zijn altijd /
 Zoud'g'p noit het hoofd verblijd // Opbeuren? ://: ://:
 7. Mijn ziel/ neen dat waer t' onbeleeft;
 Maar in een b'zolyk' wezen /
 Gode dank en eere geeft /
 Die u van Frankheid heeft // Genezen. ://: ://:

A. G.

U I T.

't VOORWERP der Ware VREUGD

Stemme:

Qu'il est doux ma belle Climene.

1. **A**ch hoe zoet hoe troost'lyk / hoe heerlyk /
 Ach hoe zoet // Is 't als Christi bloet/
 Reknigt en Heiligt ons zondig gemoed /
 Wat is dat wensch'lyk / behaag'lyk / begeerlyk !
 Ach / ach / ach ! maar wat is het deerlyk
 Als men dat missen moet ?

2. Christen ziel / Benart en verflagen /
 Christen ziel Indien het gebiel /
 Dat u de lasten van 't zondig gekriek
 Schenen te moep'lyk en lastig te dragen /
 Ach / ach / ach ! haar buzen en blagen
 Kunnen niets op u ziel !

3. Haar geweld en kan u niet deeren /
 Haar geweld lefd neder gebelt ;
 Iesus dien grooten en machtigen Held /
 Zal al haar woedend' getter van u heeren.
 Ach / ach / ach ! de blydschap des Heere
 Dan tot uw sterkte stelt.

U I T

A. G.

I S

Z A J

G E E S T E L Y C K E
Z A M E N - Z A N G ,

V A N

J E S U S ,

En een nog

WERELD-GESINT CHRISTEN.

Stemme :

De Mey die komt ons by , &c.

Jesus.

1. **M** Et re'en begaafde Dier , , Hooz hfer
 Waar blucht en plt gy zoo anxballig heen ?
 Wat is het dat u dwingt // En dzingt/
 Hoe zijt gy dus ontbloot van Geest en re'en ?
 Kent gy uw Herder niet // Dat gy dus booz my bliedt ?
 Heb ik u niet (mijn Schaapken teer)
 Van jongs op geboed't
 En krachtig gehoed't ?
 Wat wilje doch meer ?

Christen.

2. 't Is zoo ; maar Jesus / ach ! Wat mag
 't My baten dat gy op-zicht op my neemt ?
 Ik word van elk gesmaad // Gehaat
 En uit de gunst van yder een verbzeemt.
 Ik zie dat Wmp't op Wmp't // Verby my heenen sehamp't/
 Ik ben in aenzien / staat / nog Cer/
 Elk kijkt van ter zp' /
 En sehimp-lacht op my /
 Dat smert my te zeer.

Jesus

Jefus.

3. Om dat u elk beracht? Verwacht
 Gy van de Wereld meer heil als van my?
 Is 't daarom dat gy bled? Och ziet
 Dog wat gy doet, bedaar u zelven by.
 Die d' Wereld voor my verkieft // De Wereld en my ver-
 lieft;
 Die ietwat / wat het zo op Hard'
 Staat / Hoogheid / Drouw / Kind /
 Meer als my bemint /
 Is mijner niet waard.

Christen.

4. Men ziet uw' Schapen Hoop // Ten proop
 Gestelt / voor 's Wolfs- en Wilde Zwijn-gebzoed;
 Zo schudden bars den kop // Daar op
 En hijken 't aan niet een vergrinde moed.
 Haar Herders worden lauw // Lashertig / loom en
 flauw /
 Haar' wakend' Honden staan verstomt /
 Verlegen / verzuft /
 Het Wild haar herbluft
 Dat los op haar komt.
5. Wie is 't die daar houd stal // Daar 't al
 Vernicht word? immers elk die plaats verlaat;
 Daar 't rijdend' weed gebiert // Omzwiert
 En dat de muil daar tegen sparren gaat?
 Die daar in blyvend' is // Gensakt 't verderf gewis;
 Ik zoek veel lieber heil en rust;
 't Manstaande gebaar
 Ontbied' ik; want daar
 In heb ik geen lust.

Jefus.

6. Is dan mijn Arm verkoz? Hoe word

Dus

Dus aan mijn macht getwijffelt rechte boort ?
 Wel meent gy dat ik slaap // Mijn Schaap /
 En niet en weet wat my te doen behoort ?
 Ik zal eens met mijn Straf // Waakzuchtig komen af /
 Dan als de Wolf en 't rijtende Dee /
 Het minst my verwagt /
 Maar luyeren zacht /
 In dertelle Dree.

7. Mijn liebe Schaapje blied // Dan niet /
 Weest nueht'ren / waakt / zijt bligtig in 't gebed.
 Ik houd' een toom en band // Ter hand /
 Daar ik die Beesten vast houw' in bezet /
 Zy kunnen niet meer quaat // Als ik haar toe en laat /
 Alzijnze binntig / snel en blug /
 Dan als z' op u gaan /
 En ballen u aan /
 Ik rukze te rugg'.

8. Wel aan dan grijpt dog moed // Gy moet
 Niet blugten; neen / 't is nu geen bluchtens tijd ;
 Maar stel u sterk to weer // 't Geweer
 Dan uw Geloob' ter hand neemt ; valt den strjyd
 By lastig / hard en zwaar // Ik zal u / in 't gebaat /
 Bewaren door mijn kracht ; al 't woen /
 Dan 't razend' Gediert /
 Zal u / hoe het tiert /
 Geen hinder aandoen.

U I T

A. G.

WEER:

WEERGADELOOZE LIEFDE.

Stemme :

Mon Confesseur est rude, &c.

1. **R** Har voorzwerp van mijn Liefde /
 Mijn waarde Sulamith,
 Mijn Bloet-schat / mijn Geliefde /
 Die mijne Ziel bezit ;
 Hoe / wilt gy voor mijn zuchten /
 En smeken altijd vluchten /
 Ach Ziel-lief / hoe is dit ?
2. Hoe / wierd gy ooit betwogen /
 Door 't geen ik heb gele'en /
 Tot Liefd' / en mededogen /
 Daar 'k leed om u alleen /
 Zint my mijn Moeder haarde /
 Tot dat ik van der Harde
 Moest schelden / met gesteen.
3. Kom zie dog eens te rugge /
 Hoe ik het binnig slaan /
 Der Beuls / op hoofd en rugge /
 Om u heb / uitgestaan ;
 En hoe de qualster-kladden /
 Mijn droevig aanzicht hadden /
 Bedekt en overla'en.
4. Gy waart als doen vol schulden /
 Die 'k voor u heb geboet /
 Nog heb ik moeten dulden
 Dat my mijn dierbaar bloet
 Wierd afgetapt ; mijn leven
 Heb ik voor u gegeven ;
 Haakt zult niet uo gemoed ?
5. Kom gaan wy met ons bepen /

- Op 't kneeklig Gaigen-veld ;
 Laat daar uw' oogen roepen /
 Ziet daar een kruis gestelt /
 Waar aan der Beulen buisten /
 My / uwerthalven / kruisten /
 Met een berwoed geweld.
6. Daar wierd ik op gebonden /
 Genagelt en gehecht.
 (Ik n'z' nog voor die wonden !)
 En zoo om hoog gerecht /
 In 't oog van groote Scharen /
 Van Volk'ren die daar waren
 Beschouwers van dat Recht.
7. Die heb ik moeten lijden /
 Eer ik voor u voldeed ;
 En eer ik u bebrjiden
 Kon van 't aanstaande leet /
 Dat gy ten eeuw'ge dagen /
 Zond hebben moeten dragen ;
 Toont dat gy zulx wel weet.
8. Gy wilt u Lief bedaren /
 Gun' my uw' liefde / daar
 Ik u om smeehe ; waren /
 H Zinnen mywaarts. Maar
 Wilt gy my nog berisnaden /
 Ziet dat mijn ongenaden /
 Uw ook niet wederbaar'.

A. G.

U I T

SULA.

SULAMITS ANTWOORD.

Stemme:

Mijn Lieffte gy zijt ongestadig; &c.

1. **G**ij hebt my Heer tot staan betwogen/
 Dooz uw aantrekkelijke taal;
 Dat ik ben van u weg geblogen
 Was om dat 's Wereldsch pracht en praal /
 Glozy / Hoogheid / Staat en Cere
 't Doozwerp was van mijn begeeren;
 Dat alleen was 't dat mijn ziel
 Van u Heer te rugge hiel.
2. Gy hebt my dooz uw zelfs verkregen/
 En uit des Duibels klauw verlost;
 Mijn Heil was 't boozwerp van uw Zeege;
 Maar 't heeft uw dierbaar bloet gekost.
 Zouw ik u met ziel en zinnen/
 Van niet lieben en beminnen
 'k Was de snoodste van der Aard /
 En de Hel booz Ceuwig waard.
3. Ik wil mijn hert dan los gaan maken
 Van 's Wereldsch blinkend ydel niet;
 Ik wil mijn Eigen zelfs verzaken/
 En leven onder uw gebied;
 'k wil u stem alleenig hoozen/
 Geen ding kan my meer behozen/
 Want ik zie en merke dog/
 's Wereldsch leugen en bezog.
4. Dat komt gy booz mijn oog t' ontdekken;
 Dus zie ik meerder als ik plag.
 Wilt my nu vorder tot u trekken/
 Op dat ik u nabolgen mag;
 Staar mijn hert / mijn ziel en zinnen/

Doet my anders niet beminnen/
 Hier op Aard' als u / ô Heer!
 Dat is 't al dat ik begeer.

5. Ik bid u kom dan zoete Jezu,
 Kom maak uw' woning binnen my;
 Geef' my de zekerheid / dooz dees u
 Genade / dat ik uw' zn.

Herie Vriend / mijns ziels beminde
 Wilt my zoo aan u verbinde' /
 Dat ik ooit van uw' gelep /
 Liefd' en toezicht / wijk nog schep.

A. G.

U I T.

NEDERLANDS BAN.

O **W** **W** **W**

luik uw' sluim'rend oogen;
 't wraak-zwaard uitgetoogen

Om u met een

gansch zware slag / Hard te treffen / Ne'erland /

ach! Merk op eer dien dag vol wraak // A genaak.

2. Onbandig en Hoozn-zieke Koe /

Die

Die 't jock u gaat ontwoelen/
 Gy past op slag van zweep nog roe'/
 Die d' Hemel u doet voelen.
 Het raakt uw houde Kle'eren niet
 Dat uw Vader toornig ziet/
 Hoe hy waar schouwt/dreigt en slaat// 't Doet geen baat.

3. Een wisse tegen menig werf/
 Van Landen en van Steden
 Hunn' onbermydelijk verderf;
 Dat met gezwinde schreden /
 Tot u aan stappen komt / o Land!
 Vertel / vol van zond' en schand;
 Die geen ding min lyden meught // Als de Deugd.

4. Hoe pff'lyk een gruwel zy
 Het word in u gebonden;
 Bedrog / gebeinsheid / huich'larp /
 Zyn uw geringste zonden;
 De Hoogmoed / trotsheid / nijd en haat /
 Zyn den band van peders Staat;
 Die zich daar me'e redden kan // Dat 's een Man.

5. Een Gods-dienst zonder God en Geest/
 Die maar hervormt genoemt // word /
 Die p'ijst men schoon die allermeest /
 In d' heill'ge Bla'en gedoemt // word.
 De Helligheid en geest'lykheid/
 Paulu-om-en voorzichtigheid/
 Noemt men dwaling / Kettery // Quakery.

6. Die een broom Christen't hant wil zyn/
 Moet Borgerlyk maar leven;
 Dat hy zich maar een weinig pijn'
 Geen argernis te geben.
 Hy die maar zoo voorzigtig leeft/
 Dat hy pder 't zyne geest/
 En boozts doet als pder doet // Die is broed.

7. Die Leeraers die de Christ'lykheid/
 Mit alle banden slaken /

Die van der Chrift'nen Dypigheid/
 Een toom'loos leven maken ;
 Die trachten zoo veel pder mag/
 D' Heill'ging van des Heeren Dag
 Af te breken / o die Mans / Dienen t' hant.
 8. Waer wil dit heenen / zinloos Land ?
 Zoo Godt leeft / zou hy dulden
 In u zoo een verdozde stant/
 In einddelooze schulden ?
 O ja / hy leeft dien groote God/
 Die eerlang tot gruis u knot /
 Zoo g'u booz hem niet verne'ert // En bekeert.

1668.

A . G.

U I T.

D E

W A R E S T A A T - S U C H T .

Stemme / 's Konings Balet.

1. **H**oe moedig is den Mensch wanneer
 Hy word in hoog een top van eer/
 En staat gehijst en op geheven.

Zijn hert vol Staat-zucht en zijn oog/
 Die vliegen met Icarus al om hoog/
 Tot dat hunn' wieken haar begeven/
 Tot dat hunn' wieken haar begeven.

2. Hy blinkt een wijl met glans bezaalt.
 Zoo lang 't geluk zijn Staat bestraalt/
 En licht een wonder op der Nerde ;

Maar zoo 't geluk hem 't aanzicht keert/
 Elk die hem had ontzien / gedient / geeert
 Behlad met smaet zijn eerste waerde. ://:

3. Maar

3. Maer die zijn zucht na d' Hemel stuurt/
 En des zelfs Heerlijkheid / (begluurt
 Met puik van zuid're Zonne-schijnen)
 En wenscht / als Koning / eeuwiglijk
 Te heerschen in dat Zalig Hemelrijk/
 Wiens Staat en Hooghe' en nooit verdwijnen. ://:

4. O die / die wenscht een groote zaak/
 Die's Wereldsch Staat. Eer en Vermaak/
 Te boben gaat. Zijn blytig poogen/
 't Beloof bestendig ingelijft/
 Zijn Ziele-rochten / dziftig noopt en dzijft/
 Na dat onseilbaarlijk verhoogen. ://:

5. O God / die 't goed in ons berwekt/
 Bestuur mijn Herts-rocht / leid en crecht
 Mijn Ziel berr' boben d' Aardsche dingen ;
 Ep maak my daar van los en byp/
 Op dat ik tot het eeuwig Hemelsch / myp/
 En all' mijn dzisten / op mag dzingen. ://:

A. G.

U I T

M 2

BLADT.

BLADT-WYZER

Van de

GEZANGEN.

- Z**eege-praal, over de Dood van d' Eerzame, Vroome,
Godzalige ende wel in God-geoeffende Jongelingh
D. Philippus van Zorgen.
- Noodglinge tot het Beschouwen van Jesus. Fol. 1
Eerste Boeck, en Eerste Gezang. 20
- Het II. Deel. Dat God meer in Jesus is als in den Hemel,
de Sonne, of eenig ander Hemelsch Schepsel. 22
- Het III. Deel. God is meer in Jesus, als in alle aerdsche
Schepselen, meer in Hem dan oyt in Adam, of eenigh
ander Mensche. 24
- Het IV. Deel. Jesus bewesen God te zijn, door de Tex-
ten van het Oude Testament. 27
- De Werelt Ontmaskert, door Monfr. Foucquet. 30
- Na-klacht, over het groot Verlies, en schadelijck Af-
sterven, van den E. G. en Hoog-G. Heer *Gijsbertus*
Voetsius. 32
- Tegen-zangh. 33
- Weder-zangh. 34
- Aen mijn Waerde Groot-Moeder *Van Zorgen*, Tredende
in haer 82. Jaer 1670. 35
- Aen Me-Juffrouw, en Waerde Moeder, op haer Geboor-
te-dagh, den 8. April N. S. 1675. zijnde nu 50. Jaer. 37
- Begroetingh aen mijn Oudste Broeder *Leonard van Zor-*
gen, tredende in sijn 24. Jaer. 39
- Op de Verjaerdagh van mijn Oudste Broeder, tredende
op den 5. February Ouden-st. 1676. in sijn 25. Jaer. 41
- Verjaer-lied aen mijn Oudste Broeder *Leonard van Zor-*
gen, wanneer hy op den 5. February Ouden-st. sijn 25.
Jaer

B L A D T - W Y Z E R

- Jaer vervulde. Eerste twijg van onse tack. 42
- Op het Verjaeren, van mijn Neef *Philippus van der Vliet*, tredende op den 21. December Nieuwest. 1675. in zijn 20. Jaer. 45
- Aen mijn Neef *Philippus van der Vliet*, als hy op den 21. dagh van Winter-maend des Jaer's 1676. oock intrad in zijn 21. Jaer. Broederlijke Neef, die my. 47
- Aen mijn bysondersten Vriend, mijn Heer *Johan van der Haer*, wanneer de tijd van sijne vordering in de Rechten op handen was. 50
- Een duyts Sapphicum, drie a vier extemporaneum. 55
- Ter Bruyloft, van de Eersame en seer Discreten *Goossen van Wyck*, en de seer Deughtsamen en Eerbare *Haesje van Doorn*, in den Egt versamelt den 2. February Ouden-stijl 1670. 56
- Geboorts-Vermaningh, aen de Eersame Deughtrijcke Jonge-Dochter *Maecken van Wyck*, verjaert den 11. Juny 1667. Oud 28. Jaer. 58
- Een Ziel zijnde in 't gevoelen van Gods Liefde. *Ich heb nu eens gebonden.* 50
- Punr.-dichten of Epigrammata. Bedenckinge over *Micha 6: 9. Hoort de Roede, ende wiese bestelt heeft.* 63
- Petri Gallicinium*, of 't Hanc-gekray van *Petrus.* 63
- Bedenckinge over *Matthei 6: 28 De Lelien spinnen niet.* 63
- Op de Poorten van Palm, hier over al in de Stad, Anno 1673. op de Intrede van Sijn Hoogheyd. 64
- Aen de Heer *Egidius van den Bogaert.* 64
- Op den 30. Psalm, vers 6. *Want een oogenblick is 'er in sijnen Toorn, maer &c.* 64
- Een Gesangh Lutheri. *Verheught u lieve Christen Schaer.* 65
- Niet dan *Jesus.* *Augustinus ginck eens siften.* 67
- Morgen-gezangh. *Heer! hoe sal ick u vergelden.* 72
- Een benaude Ziele, klagende tot Godt, over haer drie Doodt-vyanden: ende den Heere om hulpe en bystant aenroepende tegende deselve. *Hoe wert mijn Ziel soo seer*

B L A D T - W Y Z E R.

seer besprongen.	75
Eucharisticum, ofte Danek-dicht. <i>Hoewel den grooten</i>	
<i>Godt.</i>	77
Avondt-Gebedt. <i>o groote Godt! die alles watter</i>	
<i>leeft.</i>	80
Ziels-worsteling ende Overwinninge, na het genieten des	
H. Avontmaels. <i>Eplaes / wat ramp / ach! wat el-</i>	
<i>lende.</i>	82
De lieffelijke Vreughde van een verkeerde Ziele, sma-	
kende de soetigheyt van de liefde Christi. <i>o Mijn</i>	
<i>Ziel / wat soete tijden.</i>	89
Klachte ende Gebedt tot Jesum, in 't naderen tot sijne H.	
Tafel. <i>Mijn waerde ziel hoe dus ontstelt.</i>	92
Een Ademhalende Ziele, uyt het midden van haer, soo	
lichamelijcke als geestelijcke besoeckingen tot God	
vliedende, ende op haren Vader lieffelijck leunende.	
<i>Wat is 't mijn Ziel / hoe dus ontstelt.</i>	96
Lieflicke Ziel-dwanck, of innige Hertstochten tot <i>Jesum.</i>	
<i>o Jesu! wat is 't dat u d'ringht!</i>	99
Eensaem gepeins. Heer Jesu Leven, Licht, ja eenig	
Al.	104
Wee-klagen van Sions Liefhebbers, beantwoort door	
Sions Bruydegom, Uytgeboesemt ter gelegentheyt van	
de Doodt van den Eerwaerden Heer <i>Jasper vander Haer's</i>	
Salighlijck overleden in 's Gravenhage, den 15. De-	
cember 1678. Jehova Sions Son.	109
Het Overgeven van een Geloovige Ziel, aen <i>Jesum.</i>	
leen Alweerdigh Godt.	120
Ziels-verlangen, om 't genieten van <i>Jesum.</i> <i>o Liebe Jesu!</i>	
<i>Ziele b'zindt.</i>	122
Een antwoord van een Kindt Godts, op de Woorden, als	
Proverb. 23:26. <i>Ik hoor een stem uyt 's Hemels</i>	
<i>thron.</i>	124
Over de Woorden, als Ezech. 15: 5, 6. <i>Hoe wonder?</i>	
<i>baar zijn u genaden.</i>	127
Een Sugt tot Jesum. <i>o soete Jesu, wanneer sal het we-</i>	
<i>sen.</i>	127

B L A D T - W Y Z E R

sen.	129
Herstogtige Wenschingen, om van de Wereld en sijn eygen verdurventheyt te mogen verlost, en met <i>Jesus</i> vereenigt te worden. Hoe wort mijn herte Heer.	131
Een Liedt. Op Godt / voor wien der Eng'len	136
schaar.	136
Afscheyt, van 't Geselschap van Gods Kinderen. <i>Ceuwig / Heilig / Hemels Koning /</i>	139
Een Gebedt tot <i>Jesus</i> , van een suckelende Ziel. Ach my!	142
dat ich soo langen tijt.	142
De Volmaakte <i>Jesus</i> , in sijne Liëvelingen volmakende, 't gunt in haer ontbreekt. Zoete <i>Jesu</i> zult' re zoetheid.	145
Den alles Vermogende door 't Geloove. Dan als Gods	147
Geest mijn ziel bewerkt.	147
Den Geluk'zaligen Hoveling. Opgeblaze Hobelingen.	149
Volmaakte Eedeldom. Ik loob' en danke God / zied eens een Heiden.	151
Liefde-drift. Hoe dziftig is der Liefde gloed.	153
's Mensch ydel gewoel. Hoe woelt den Mensch om goed op goed te schrapen.	154
<i>Eliezer</i> door Aarts Vader <i>Abraham</i> uitgezonden om een Huisvrouw voor sijn Zoone <i>Isaak</i> . Deszelfs reize, wederwaren, handeling en uitkomst. Genesis Cap. 24. Doe Sara levens zat.	156
De Fransche Mode. Ivel Land weelig en dertel.	166
Goets-moeds Onderwerp. Hoe duf en dzomig legt er daar.	168
't Voorwerp der Ware Vreugd. Ach hoe zoet / hoe troost'lyck / hoe heerlijk.	169
Zamen-zang van <i>Jesu</i> , en nog een Wereld-gesint Christen. Met re'en begaafde Dier,, Hoor hier.	170
Weergadelooze Liefde. Naar boozwerp van mijn Liefde.	173
	Sula-

BLADT-WYZER

Sulamits Antwoord. Op hebt my Heer tot staen betwe
gen. 175
Nederlands Ban. Ontwaak baldadig Nederland. 176
Ware Staat-sucht. Hoe moedig is den Mensch wan
neer. 178

E Y N D E.

